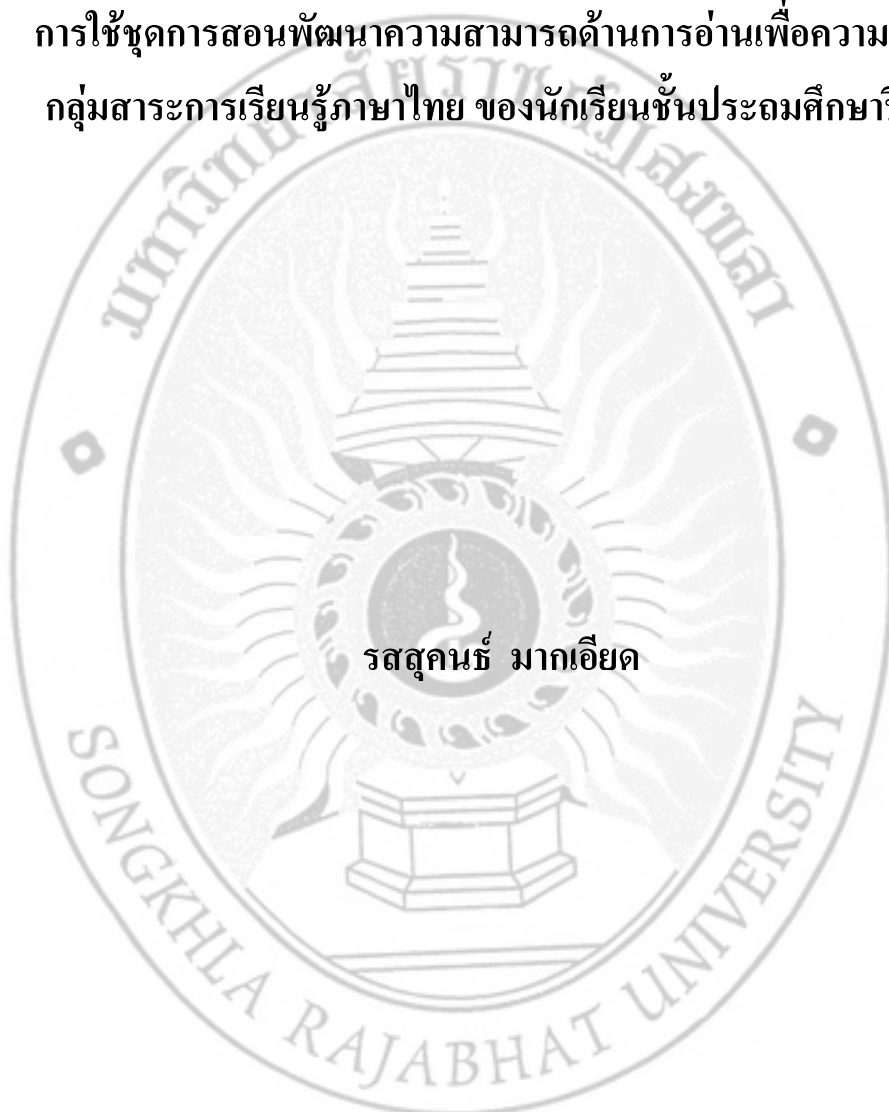

การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รสสุคนธ์ มากเอียด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

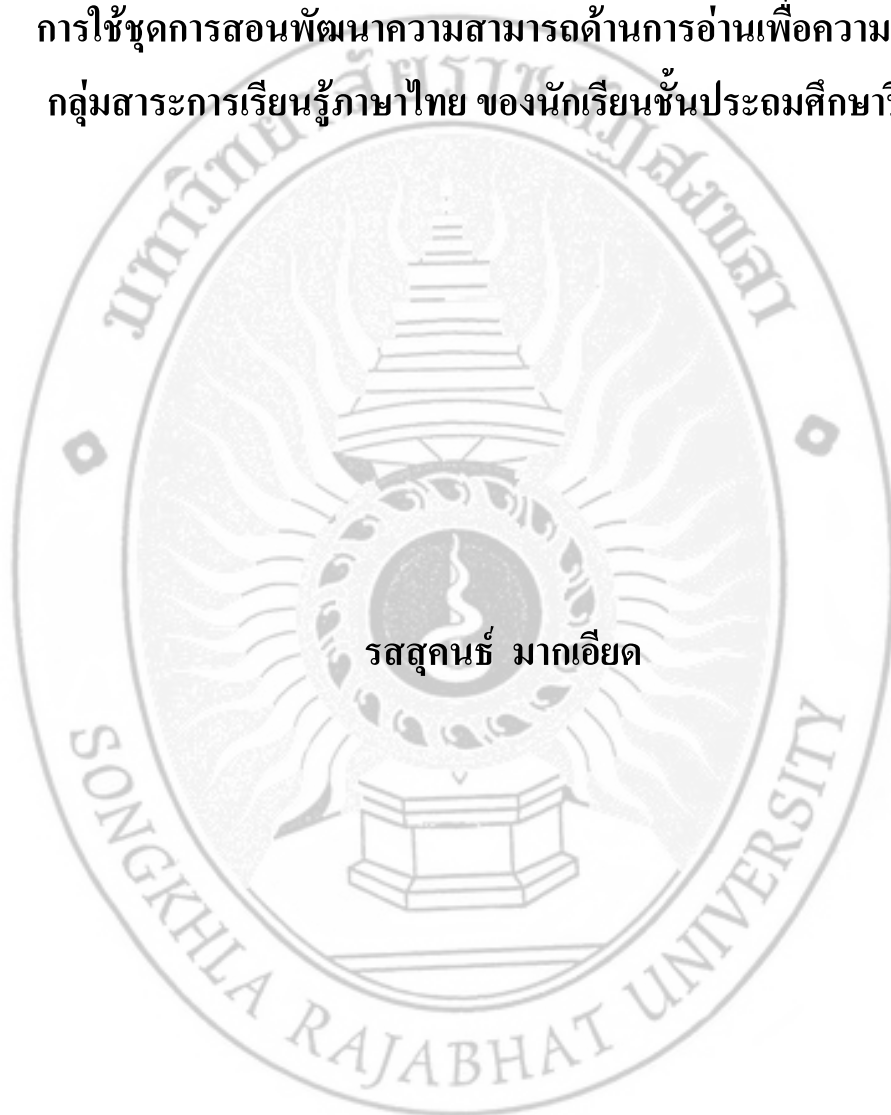
พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รสสุคนธ์ มากเอียด

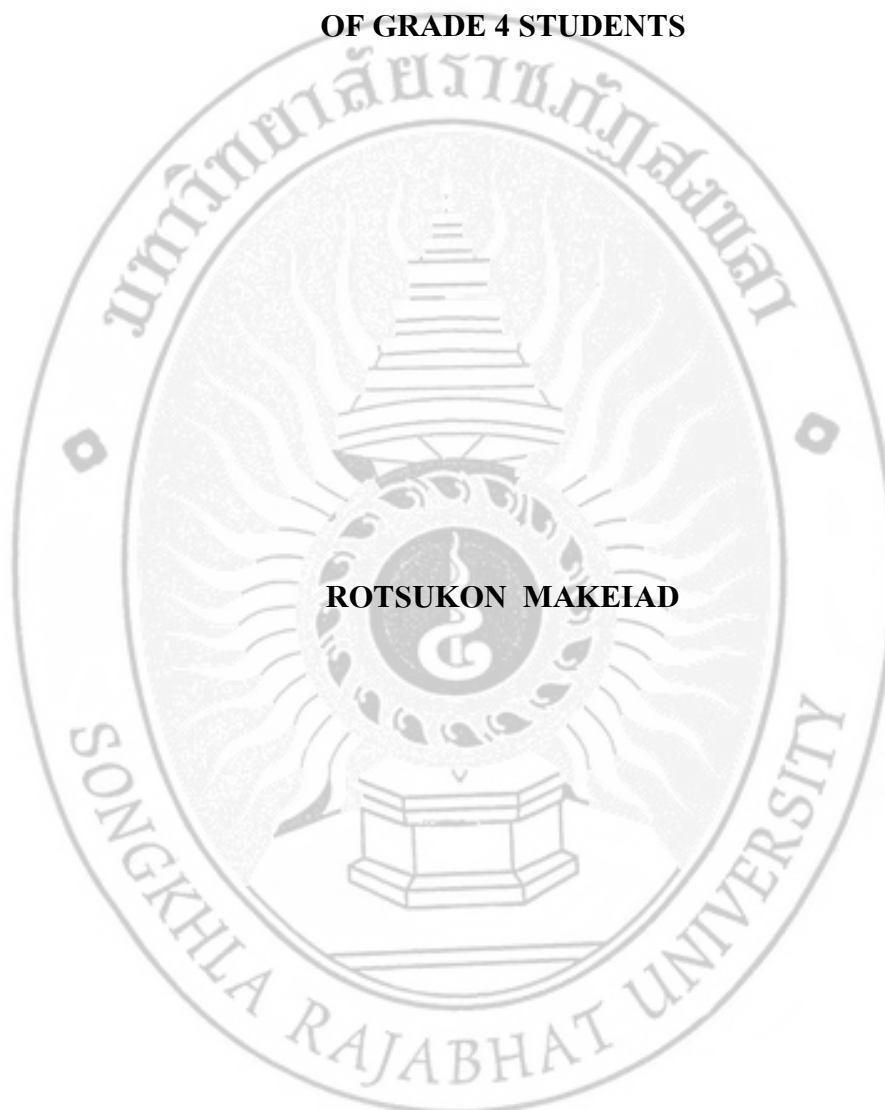
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

**THE USE OF THE INSTRUCTIONAL PACKAGE TO ENHANCE READING
COMPREHENSION ABILITY IN THAI LANGUAGE
OF GRADE 4 STUDENTS**

ROTSUKON MAKEIAD

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
OF GRADUATE SCHOOL SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY**

2015

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ชื่อวิทยานิพนธ์

การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
เพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย

นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด ปีการศึกษา 2558

ปริญญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดบ่อแดง จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 42 คน ได้มาด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ รวม 15 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยชุดการสอน 2) ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

Thesis title	The Use of the Instructional Package to Enhance Reading Comprehension Ability in Thai Language of Grade 4 Students
Researcher	Miss.Rotsukon Makeiad Academic year: 2015
Degree	Master of Education Program in Curriculum and Instruction
Advisors	1. Dr.Juraisiri Choorak 2. Dr.Rujirapun Kongchuay

Abstract

The present study aimed 1) to compare reading comprehension ability in Thai language of grade 4 learners before and after learning with the use of the instructional package and 2) to investigate grade 4 students' satisfaction with learning management in using the instructional package. 42 Participants of the study were from the first semester of Academic Year 2015 at Wat Bor Dang School by using Cluster Random Sampling technique. The study employed three weeks or 15 hours in total. The research instruments consisted of 1) a lesson plan on reading comprehension ability in Thai language with the instructional package 2) an instructional package in reading comprehension ability 3) a test of reading comprehension in Thai language and 4) a questionnaire regarding satisfaction in using the instructional package. The data were analyzed by mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), and t-test dependent.

It was found that 1) the reading comprehension ability of grade 4 students in Thai language after learning with the instructional package was significantly higher than before learning at .01; and 2) students' satisfaction towards learning with the instructional package was at the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความกรุณาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีจาก ดร.จุไรศิริ ชูรัักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์เอื้อนจิตร สัมมา อาจารย์โปรแกรมวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ดร.มนตรี เต๋นดวง และ ดร.ปรีดา เบ็ญญการ อาจารย์โปรแกรมวิชาการวัดผลการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัย จันทร์พริ้ม อาจารย์โปรแกรมวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ นางสุพิศ ทองมณี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดแหล่หมอกิส อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่ได้กรุณาตรวจสอบความเหมาะสมให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครู โรงเรียนบ้านวัดใหม่ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาในการทดลองเครื่องมือวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านวัดใหม่ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือวิจัยนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครู โรงเรียนวัดบ่อแดง อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดบ่อแดงทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ นายสมชาย และนางผัน มากเอียด ผู้เป็นบิดา มารดา พี่ ๆ และเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ ให้กำลังใจ และสนับสนุนด้านการศึกษาตลอดมา

รสสุคนธ์ มากเอียด

ตุลาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
สารบัญภาพ.....	(8)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551.....	10
คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดบ่อแดง.....	12
ชุดการสอน.....	16
การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	29
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
แบบแผนการวิจัย.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การสร้างและหาคคุณภาพของเครื่องมือ.....	53
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	76
สรุปผล.....	78
อภิปรายผล.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	91
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	93
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	101
ภาคผนวก ง การหาคคุณภาพเครื่องมือ.....	162
ภาคผนวก จ ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	189
ประวัติผู้วิจัย.....	193

สารบัญญัตินำ

ตาราง		หน้า
1	โครงสร้างการจัดหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	14
2	แบบแผนการทดลอง.....	52
3	วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน.....	54
4	วิเคราะห์ข้อสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	60
5	ข้อคำถามแบบสอบถามความพึงพอใจ.....	63
6	การดำเนินการทดลอง.....	66
7	ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการสอน (n = 42).....	72
8	แสดงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน จำแนกเป็นรายด้าน (n = 42).....	72
9	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน จำแนกเป็นรายข้อ (n = 42).....	73
10	แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาในด้าน ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ และวัตถุประสงค์ (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน เพื่อความเข้าใจด้วยชุดการสอนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	163
11	แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและ องค์ประกอบ (IOC) ของชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	166
12	แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถ ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยชุดการสอน.....	169

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงการวิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก (n = 30).....	172
14 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน เพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 (n = 30).....	175
15 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 (n = 42).....	181
16 แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดการสอน.....	183
17 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัด การเรียนรู้ ด้วยชุดการสอน (n = 30).....	185

สารบัญญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน.....	56
3 ขั้นตอนการสร้างชุดการสอน.....	59
4 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถ ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	62
5 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมของมนุษย์และเป็นเครื่องมือสื่อความเข้าใจระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ชนชาติที่มีความเจริญเป็นปึกแผ่นมาช้านานย่อมมีภาษาของตนเอง มีการจัดระบบระเบียบในการใช้ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของตน มีการศึกษาสืบทอดสู่คนรุ่นหลัง บางชาติมีระเบียบการใช้ภาษาและถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิด เมื่อมนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ต้องมีระเบียบแบบแผนในการอยู่ร่วมกันให้เป็นปกติสุขจึงต้องมีระเบียบแบบแผนในสังคมที่เรียกว่า จารีตประเพณี ซึ่งหมายถึง ระเบียบข้อบังคับ ขนบธรรมเนียม หมายถึง ระเบียบแบบแผน การใช้ภาษาถือเป็นธรรมเนียมประเพณีประการหนึ่ง ถ้าผู้ใดใช้ผิดแบบแผนไม่ได้ถือว่าเป็นคนชั่วแต่อย่างใด แต่อาจจะแสดงให้เห็นว่าบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่ขาดความรู้ (สุวรรณฯ ตั้งที่ชะรัภย์, 2556: 1-2)

การเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยนั้นเป็นเรื่องของการฝึกทักษะเบื้องต้น ประกอบด้วย การฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ในปัจจุบันข้อมูลต่าง ๆ การรับสารด้วยทักษะการฟัง การดู และการอ่าน จึงต้องประกอบด้วยกระบวนการคิดเป็นหลักสำคัญ การอ่านจัดได้ว่าเป็นทักษะสำคัญทักษะหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ดีที่สุดวิธีหนึ่ง การอ่านจะช่วยให้มีประสบการณ์ที่กว้างขวาง ใช้ค้นคว้าหาความรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และความคิดเห็นของผู้อื่นได้นอกเหนือจากการฟัง ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้ดี เมื่อนำมาเทียบกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้ว ปรากฏว่าในหลักสูตรได้กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ ดังนี้ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดู และการพูด 4) หลักภาษาและการใช้ภาษา 5) วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 31)

การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของภาษาอันเป็นเครื่องมือสื่อสารแทนความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึคนึกคิด อารมณ์ความรู้สึก จินตนาการของผู้ส่งสารได้อย่างใกล้เคียงหรือตรงกับเจตนาของผู้ส่งสารได้มากที่สุด และสามารถถ่วงถ่วงสาระที่ได้จากสารนั้นไปประยุกต์ใช้ได้ การอ่านเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นเบื้องต้นในการศึกษา เพราะเป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียน หากผู้เรียนสามารถอ่านภาษาไทยได้อย่างชัดเจน ตรงตามแบบแผนที่ตั้งไว้

นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก และสามารถนำไปใช้ในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (วิลลิกษณ์ เล็กศิริรัตน์, 2550: 140)

จากผลการสำรวจพฤติกรรมการอ่านปี พ.ศ. 2556 พบว่า เมื่อนำผลสำรวจพฤติกรรมการอ่านของคนไทยมาเปรียบเทียบกับสมาชิกกลุ่มอาเซียน เช่น สิงคโปร์และเวียดนาม พบว่า คนไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยแค่คนละ 2-5 เล่มต่อปี ล้าหลังกว่าสิงคโปร์และเวียดนามที่อ่านเฉลี่ยคนละ 50-60 ต่อปี เด็กไทยมีความบกพร่องทางด้านการอ่าน เพราะเด็กไทยส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญต่อการอ่าน ปัญหาในข้างต้นทำให้นักเรียนไทยไม่มีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งจัดได้ว่าเป็นปัญหาในระดับชาติ เนื่องจากส่งผลกระทบต่อรวมไปถึงเรื่องของการเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน และการคิดวิเคราะห์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ปีการศึกษา 2557 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1, 2558: 3) พบว่า นักเรียนมีผลการทดสอบวิชาภาษาไทย ร้อยละ 45.51 ซึ่งผลอยู่ในระดับที่ผ่าน เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2556 วิชาภาษาไทย ร้อยละ 47.86 มีค่าพัฒนาลดลง 2.35 และเมื่อนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาไทยของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษาท่าหิน บ่อदान บ่อแดง และวัดจันทร์ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา จำแนกตามสาระเรียนรู้ปรากฏว่า สาระการอ่านเป็นสาระที่ศูนย์เครือข่ายการศึกษาต้องทำการพัฒนา และให้ความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมีผลการทดสอบเท่ากับร้อยละ 45.17 ซึ่งอยู่ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ของระดับเขตพื้นที่คือ ร้อยละ 47.39 (ศูนย์เครือข่ายการศึกษา ท่าหิน บ่อदान บ่อแดง และวัดจันทร์, 2557: 1) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาการอ่านจึงเป็นปัญหาที่ควรแก้ไขอย่างเร่งด่วน และเป็นปัญหาที่พบมากในการเรียนการสอน ซึ่งสาเหตุมาจากการที่นักเรียนขาดนิสัยรักการอ่าน ขณะเดียวกันประเทศไทยพยายามที่จะสนับสนุน รมรงค์ เพื่อส่งเสริมการอ่าน สร้างแหล่งการเรียนรู้ เพื่อให้เยาวชนและประชาชนสนใจใฝ่หาความรู้โดยการอ่าน ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้โรงเรียนในประเทศไทยดำเนินโครงการรักการอ่านในโรงเรียนเพื่อช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ครูผู้สอนก็มีส่วนสำคัญเป็นอันดับแรกในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดนิสัยรักการอ่าน โดยการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ไม่มุ่งเน้นให้นักเรียนคอยท่องจำเนื้อหาที่ครูให้ความรู้เฉพาะในห้องเรียน (วิลลิกษณ์ บุนณะกาญจน, 2556: บทนำ) และควรหาวัตกรรมหรือสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้ในการเรียนมากขึ้น

ชุดการสอน เป็นการนำเอาระบบสื่อประสม (Multimedia) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดการสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวดๆ ภายในชุดการสอน ประกอบด้วยคู่มือการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ อาทิเช่น รูปภาพ บัตรคำ แผ่นคำบรรยาย ฯลฯ ชุดการสอน ช่วยเร้าความสนใจให้กับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะและคอยให้ความช่วยเหลือในการเรียนด้วยชุดการสอน นอกจากนี้การจัดการกิจกรรมด้วยการใช้ชุดการสอนยังช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องจากแบบฝึกที่อยู่ภายในชุดการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น (ประภาพรรณ เถิงวงศ์, 2550: 53) ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารัตน์ เจนชัย (2556: 62) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านตีความโดยใช้ชุดการเรียนรู้ทักษะการอ่านตีความจากสื่อสิ่งพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ทักษะการอ่านตีความจากสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (อุไรพร จานงค์ผล, 2557: 86)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวและคาดว่า ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมที่จะพัฒนาและสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้
 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1
 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษา ทำหิน บ่อคาน บ่อแดง วัดจันทร์ เขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 185 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง
 (จอกประชานุกูล) อำเภอสตงิ่งพระ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 42 คน ได้จาก
 การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 1 หน่วย คือ หน่วยการเรียนรู้
 เรื่อง เพลงพื้นบ้าน ได้แก่ การอ่านแปลความ การอ่านตีความ การอ่านขยายความ โดยใช้สำนวน
 สุภาษิต และคำพังเพย และวรรณคดีในบทเรียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง โดยใช้เวลาสอน 15 ชั่วโมง
 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1) การอ่านระดับแปลความ

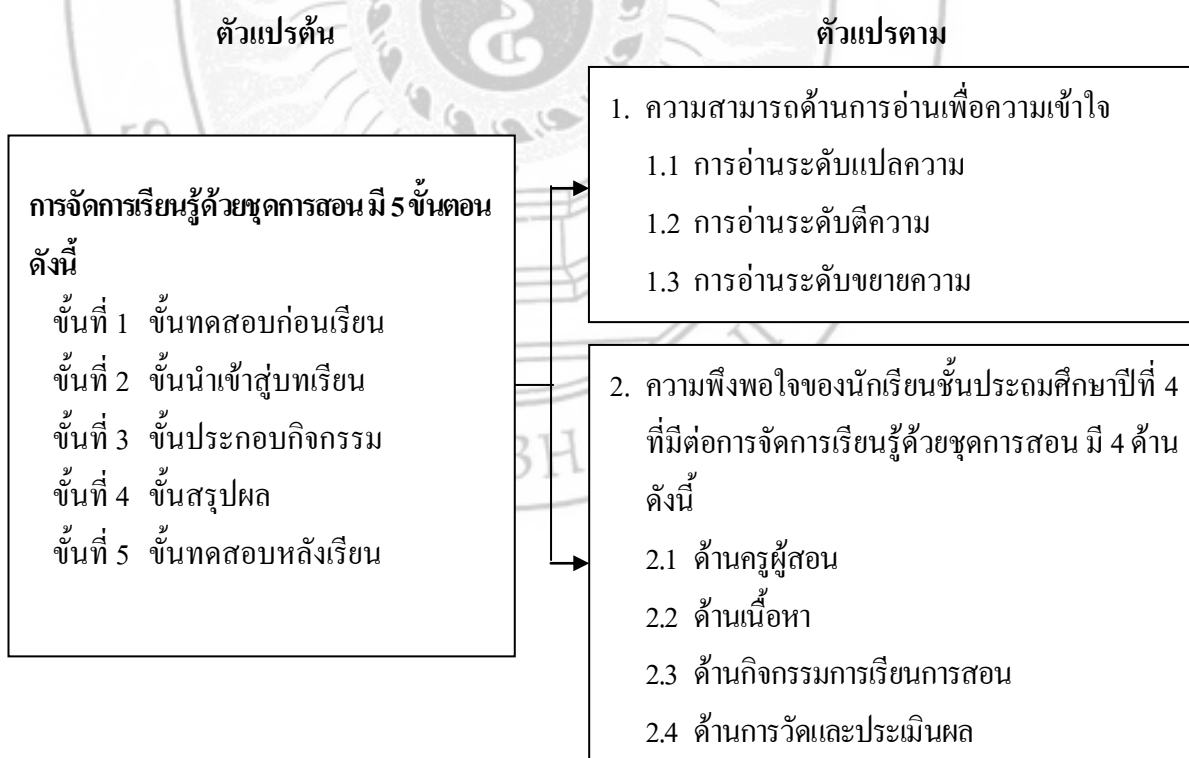
2) การอ่านระดับตีความ

3) การอ่านระดับขยายความ

4.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนด้วยชุดการสอน ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ชุดการสอน หมายถึง การนำเอาระบบสื่อประสม (Multimedia) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

1.1 คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครู ภายในคู่มือครูจะชี้แจงวิธีการใช้ชุด การสอนไว้อย่างละเอียด ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด มีส่วนประกอบดังนี้

1.1.1 คำชี้แจงสำหรับครู

1.1.2 บทบาทนักเรียน

1.1.3 บัตรแจ้งจุดประสงค์กิจกรรม

1.1.4 รายการสื่อการสอน

1.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้

1.2 เนื้อหาหรือประสบการณ์ เป็นเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนต้องศึกษา มีส่วนประกอบดังนี้

1.2.1 บัตรเนื้อหา

1.2.2 บัตรกิจกรรม

1.2.3 บัตรเฉลยกิจกรรม

1.3 แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอน มีส่วนประกอบดังนี้

1.3.1 แบบทดสอบท้ายชุดการสอน

1.3.2 เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามขั้นตอนการสอนของชุดการสอน 5 ขั้นตอน มาประสม ประสานกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม มีรายละเอียด ขั้นตอนการสอนดังนี้

2.1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในเรื่อง ที่สอนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถาม การทำแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นต้น

2.2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือ ครูใช้เทคนิคในการเกริ่นนำเรื่องที่ต้องการสอน เช่น การใช้ บัตรคำ แผ่นภาพ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนและเร้าความสนใจก่อนเรียน

2.3 ขั้นประกอบกิจกรรม คือ ครูอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือทำและให้นักเรียนทำบัตรกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีครูคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัย

2.4 ขั้นสรุปผล คือ เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ครูมีหน้าที่สรุปความคิดรวบยอดให้นักเรียน เช่น ใจความสำคัญของเรื่อง และข้อคิดของเรื่องที่อ่าน เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้และความเข้าใจยิ่งขึ้น

2.5 ขั้นทดสอบหลังเรียน คือ ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3. ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ทักษะของนักเรียนที่สามารถปฏิบัติได้ในเรื่องต่อไปนี้

3.1 การอ่านระดับแปลความ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการอ่านจากความหนึ่งไปสู่อีกความหนึ่ง โดยแปลงเรื่องที่ได้อ่านออกมาเป็นคำพูดใหม่หรือใช้ถ้อยคำใหม่ โดยยังรักษาเนื้อหาและความสำคัญของเรื่องเดิมไว้ได้อย่างครบถ้วน

3.2 การอ่านระดับตีความ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการอ่านเพื่อพยายามเข้าใจความหมายและถอดความรู้สึกจากข้อความที่ผู้เขียนสื่อให้อ่าน อาจจะตีความหมายได้ตรงกับความมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้เขียนก็ได้ หรือบางครั้งอาจจะเข้าใจความหมายตามวิธี

3.3 การอ่านระดับขยายความ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการนำรายละเอียดมาอธิบายเสริมความคิดหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้ชัดเจนแจ่มแจ้งขึ้น อาจเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมให้เหตุผลยกตัวอย่างประกอบ หรือมีการอ้างอิงเปรียบเทียบให้ได้เนื้อความกว้างขวางออกไป จนเป็นที่เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยแบบทดสอบ แบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ เรื่องบทความ สำนวน สุภาษิตและคำพังเพย พระอภัยมณี และเพลงพื้นบ้าน

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ โดยสอบถามด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษา ท่าหิน บ่อแดน บ่อแดง วัดจันทร์ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนมีดังนี้

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นอื่น ๆ
2. ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยโดยเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สารการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551
 - 1.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียน
2. คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดบ่อแดง
3. ชุดการสอน
 - 3.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 3.2 ประเภทของชุดการสอน
 - 3.3 องค์ประกอบของชุดการสอน
 - 3.4 หลักการสร้างชุดการสอน
 - 3.5 คุณค่าของชุดการสอน
 - 3.6 ประโยชน์/ข้อจำกัด
 - 3.7 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน
4. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน
 - 4.2 ความหมายของความสามารถด้านการอ่าน
 - 4.3 ความสำคัญของการอ่าน
 - 4.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 4.5 ระดับของการอ่าน
 - 4.6 ประโยชน์ของการอ่าน
 - 4.7 อิทธิพลต่อการอ่าน
 - 4.8 การวัดความสามารถด้านการอ่าน

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 5.3 ความสำคัญของความพึงพอใจ
 - 5.4 องค์ประกอบของความพึงพอใจ
 - 5.5 การวัดความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดการสอน

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

1. ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 37–38) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยไว้ทั้งหมด 5 สาระ เพื่อเป็นเกณฑ์กำหนดคุณภาพของผู้เรียนในการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

3. คุณภาพผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไว้ดังนี้

3.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

3.2 เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

3.3 พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิด ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

3.4 เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

3.5 สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดบ่อแดง

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง มีรายละเอียดคำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ดังนี้

1. คำอธิบายรายวิชา

ท 14101 ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เวลา 100 ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกอ่านออกเสียงและอธิบายความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ ตามเวลาที่กำหนด แล้วสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น คาดคะเนเหตุการณ์โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปใช้ในวิถีประจำวัน อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และมีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบ

การเขียนตัวอักษรไทย เขียนคำขวัญและคำแนะนำ โดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน จับใจความของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่าง ๆ แล้วพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึก ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ในประโยค แต่งประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งกลอนสี่และคำขวัญ บอกความหมายของคำพังเพยและสุภาษิต และเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้

ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม อธิบายข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในวิถีจริง ร้องเพลงพื้นบ้านและท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนประมวลคำ แต่งประโยค เขียนข้อความ และสร้างสรรค์ผลงานหลากหลายรูปแบบ ฝึกให้สังเกตคำ ประโยค และข้อความ เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษา และการเรียนรู้ด้วยเกม เพื่อฝึกการทำงานกลุ่ม การวางแผน และพัฒนากระบวนการคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจหลักภาษา เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8

ท 2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8

ท 3.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6

ท 4.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7

ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4

รวมทั้งหมด 33 ตัวชี้วัด

2. หน่วยการเรียนรู้

ตาราง 1 โครงสร้างการจัดหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โครงสร้างการจัดหน่วยการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ภาคเรียนที่ 1 เวลาเรียน 100 ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
1.	ตามรอยอดีต	ท 1.1 ป.4/1,6,8 ท 2.1 ป.4/1-2,4,6,7-8 ท 3.1 ป.4/1-2,4,6 ท 4.1 ป.4/1,2 ท 5.1 ป.4/1-2,4	- ขนบไทยไว้เยี่ยมชม - ออมไว้กำไรชีวิต - คนดีศรีโรงเรียน	25	20
2.	ล่านาคาเพลิน	ท 1.1 ป.4/1-8 ท 2.1 ป.4/1-3,6,7-8 ท 3.1 ป.4/1-2,4,6 ท 4.1 ป.4/1-2 ท 5.1 ป.4/1-3	- ผักสมุนไพรใบหญ้า มีค่าทั้งนั้น - ภูมิใจมรดกโลก - เล่าความหลัง	20	15

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
3.	พาทิบทละคร	ท 1.1 ป.4/1,8 ท 2.1 ป.4/1-2,5,8 ท 3.1 ป.4/1 ท 4.1 ป.4/1,5,7 ท 5.1 ป.4/1-2	- โอมพินิจมหา พิจารณา - แรงพิโรธจากฟ้าดิน - ระเบิดสายฟ้า - เรื่องเล่าจากพทลุง	20	20
4.	อนุสรณ์เรื่องรัก	ท 1.1 ป.4/1,8 ท 2.1 ป.4/1-2,6 ท 3.1 ป.4/5-6 ท 4.1 ป.4/1-2 ท 5.1 ป.4/1-2	- สนุกสนานกับ การเล่น - หนูเอะจะบอกให้ - ดวงจันทร์ของ ลำเจียก	11	12
5.	เพลงพื้นบ้าน	ท 1.1 ป.4/1,8,6 ท 2.1 ป.4/1,8 ท 3.1 ป.4/1-3,6 ท 4.1 ป.4/1-4,6 ท 5.1 ป.4/1-2	- การผจญภัยของ สุดสาคร - ลำนวน สุภามิต คำพังเพย - พฤษภกาศร - กาเหว่าที่กลางกรุง - นิทานคุณธรรม นำชีวิต	15	20
6.	นิทานเทียบสุภามิต	ท 1.1 ป.4/1,8 ท 2.1 ป.4/1-2,7,8 ท 3.1 ป.4/5-6 ท 4.1 ป.4/1-2,5 ท 5.1 ป.4/1-2,4	- ธรรมชาติเจ้าเอย - น้ำผึ้งหยดเดียว - การคาดคะเน เรื่องที่อ่าน	9	20
รวมตลอดปี/ภาค				100	100

จากการศึกษาโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องจากมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้าน นิทานคุณธรรม บทความและวรรณคดีในบทเรียน สอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านการอ่านที่ต้องทำความเข้าใจความหมายแฝง และประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน

ชุดการสอน

1. ความหมายของชุดการสอน

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตสื่อวัตกรรมการได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537: 14–118) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการสอนเป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่สอน โดยมีระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2554: 10) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกัน จัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่า สื่อประสม (Multimedia) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประภาพรณ เล็งวงศ์ (2550: 53) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนเป็นการนำเอาระบบสื่อประสม (Multimedia) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดสอนนิยมจัดไว้ในกล่อง หรือซองเป็นหมวด ๆ ภายในชุดการสอนประกอบด้วยคู่มือการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ อาทิเช่น รูปภาพ บัตรคำ แผ่นคำบรรยาย ฯลฯ

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 269) ชุดการสอน คือ การนำระบบสื่อประสม (Multimedia) ที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนพฤติกรรมเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวด ๆ ภายในชุดจะประกอบด้วยคู่มือการใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ เช่น ภาพประกอบ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ กิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขึ้น

อรุณา นิษรัตน์ (2551: 25) ชุดการสอนเป็นการรวบรวมสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยกำหนดให้ผู้เรียนลงมือเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุดการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะช่วยเหลือตลอดเวลาที่นักเรียนมีปัญหา

จิตภา มีศิริ (2553: 42) ชุคการสอน หมายถึง ชุคของสื่อประสมที่ประกอบขึ้นอย่างมีระบบ มีเหตุผล และสมบูรณ์เหมาะกับเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามเป้าหมาย ในชุกการสอนประกอบด้วยคู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหา กิจกรรม สื่อประสม และ เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากความหมายข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ชุคการสอน คือ การนำเอาระบบสื่อประสม (Multimedia) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ คู่มือครู เนื้อหา หรือประสบการณ์ แบบประเมินผล

2. ประเภทของชุกการสอน

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตสื่อวัตกรรมได้กล่าวถึงประเภทของชุกการสอนไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2554: 142) ได้แบ่งประเภทของชุกการสอนออกเป็น 3 ประเภทตามลักษณะการใช้งานคือ

ประเภทที่ 1 ชุกการสอนสำหรับประกอบคำบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุกการสอนสำหรับครู ใช้เป็นชุกการสอนสำหรับกำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนให้ครูใช้ประกอบคำบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของครูให้น้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น ชุกการสอนเพียงเนื้อหาเดียวที่ใช้สอนกลุ่มใหญ่ให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์พร้อม ๆ กันตามเวลาที่กำหนดไว้

ประเภทที่ 2 ชุกการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม ชุกการสอนนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนรู้ในรูปแบบศูนย์การเรียนชุกการสอนกิจกรรมกลุ่ม จะประกอบด้วยชุกการสอนย่อยที่มีจำนวนเท่ากับศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย แต่ละศูนย์มีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุด ชุกการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มอาจต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากเคยชินกับวิธีการใช้แล้วผู้เรียนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันเอง

ประเภทที่ 3 ชุกการสอนรายบุคคล เป็นชุกการสอนที่จัดระบบขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอนตามความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าและการศึกษาชุกอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานหรือผู้แนะแนวทางการเรียน ชุกการสอนแบบนี้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคลให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนไปจนถึงขีดความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่น ชุกการสอนนี้อาจเรียกว่า แบบเรียน

โมดูล (Instructional Module) จากประเภทการสอนที่ได้กล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของชุดการสอนเป็นการแบ่งตามลักษณะของการใช้งาน เช่น ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย ชุดการสอนสำหรับกลุ่มย่อยและรายบุคคล ซึ่งทั้งนี้ก็แล้วแต่ความเหมาะสมจะนำไปใช้งานประเภทใด โดยผู้ผลิตชุดการสอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนและความสะดวกในการนำไปใช้ด้วย

สุวิทย์ มูลคำ (2550: 99–102) ได้แบ่งประเภทของชุดการสอนไว้ 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 ชุดการสอนสำหรับครู เป็นชุดการสอนประกอบการบรรยายของครู เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูในการสอน

ประเภทที่ 2 ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ใช้สำหรับการเรียนแบบกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้จะได้ประสบการณ์การเรียนรู้โดยการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ สามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในหมู่คณะ ตลอดจนเสริมสร้างวินัยและประชาธิปไตยในกลุ่ม

ประเภทที่ 3 ชุดการสอนแบบรายบุคคล สำหรับนักเรียนใช้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล ใช้สำหรับศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอื่น ๆ เสร็จ และมีเวลาที่สามารถนำชุดการสอนมาเรียนได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2556: 1) ได้แบ่งประเภทของชุดการสอนออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย หรือชุดการสอนสำหรับครู เป็นชุดการสอนสำหรับใช้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ภายในห้องจะประกอบด้วยสื่อการสอนที่ใช้ประกอบการบรรยาย เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น โดยจะแบ่งเนื้อหาตามหัวข้อที่จะบรรยายและประกอบกิจกรรมตามลำดับชั้น ดังนั้น สื่อที่ใช้ควรเป็นสื่อที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน หรือได้ยินกันอย่างทั่วถึง เช่น แผ่นภาพโปรงใส สไลด์ แผ่นภูมิ แผ่นภาพ โทรทัศน์ เอกสารประกอบการบรรยายและกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายตามปัญหาและหัวข้อที่ครูกำหนดไว้

ประเภทที่ 2 ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม หรือชุดการสอนที่ใช้กับศูนย์เรียน เป็นชุดการสอนแบบกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยอาศัยระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วยและหัวเรื่อง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมประกอบกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5–7 คน ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มนี้ประกอบด้วยชุดย่อย ๆ ตามจำนวนศูนย์ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะจัดสื่อการสอนไว้ในรูปของสื่อประสม อาจเป็นสื่อรายบุคคล หรือสื่อสำหรับกลุ่มผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกัน

ประเภทที่ 3 ชุดการสอนแบบรายบุคคล หรือชุดการสอนตามเอกัตภาพ หรือชุดการเรียน เป็นชุดการสอนที่มีการจัดระบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นที่ระบุไว้ โดยผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามความสนใจและตามอัตราการเรียนรู้ของแต่ละคน ผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง ชุดการสอนประเภทนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมด้วยตนเอง หรือผู้เรียนอาจนำชุดการสอนประเภทนี้ไปศึกษาเองที่บ้านได้ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริม และฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

จากการแบ่งประเภทข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดการสอนแบ่งตามประเภทของการใช้งาน ซึ่งมีทั้งหมด 3 ประเภท คือ ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม และชุดการสอนแบบรายบุคคล แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกชุดการสอนประกอบคำบรรยายมาใช้เป็นนวัตกรรม เนื่องจากชุดการสอนประกอบคำบรรยายทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและทักษะการอ่านเป็นบุคคล

3. องค์ประกอบของชุดการสอน

ในการสร้างชุดการสอน ผู้สร้างต้องมีเค้าโครงรายละเอียดเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการผลิตชุดการสอนนั้น เพราะชุดการสอนจะต้องมีองค์ประกอบหลายส่วน ชัยขงค์ พรหมวงศ์ (2537) ได้กล่าวจำแนกส่วนประกอบของชุดการสอนไว้ 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คู่มือ และแบบฝึกหัดสำหรับครูผู้ใช้ชุดการสอนและผู้เรียนจากชุดการสอน

ส่วนที่ 2 คำสั่งหรือมอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้ผู้เรียน

ส่วนที่ 3 เนื้อหาสาระ อยู่ในรูปสื่อการสอนแบบประสม และกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ส่วนที่ 4 การประเมินผล เป็นการประเมินของ “กระบวนการ” ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้า ฯลฯ และผลของการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบสอบถามต่าง ๆ ส่วนประกอบทั้งหมดอยู่ในกล่องหรือซอง โดยจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกต่อการใช้

ไชยศ เรื่องสุวรรณ (2526: 153) กล่าวว่า ชุดการสอนอาจมีหลายรูปแบบที่แตกต่างกัน จะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้

ส่วนที่ 1 คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครูและนักเรียนตามลักษณะของชุดการสอน ภายในคู่มือครูจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดการสอนไว้อย่างละเอียด ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัดจึงจะสามารถใช้ชุดการสอนนั้นได้ผล คู่มือครูอาจทำเป็นเล่มหรืออาจทำเป็นแผ่นแต่ต้องมีส่วนสำคัญดังนี้ คำชี้แจงสำหรับครู บทบาทครู การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง แผนการสอน และแผนฝึกปฏิบัติ

ส่วนที่ 2 บัตรคำสั่ง (คำแนะนำ) เพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างที่มีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่ม และชุดการสอนแบบรายบุคคล บัตรคำสั่งประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม และการสรุปบทเรียนอาจใช้การอภิปรายหรือตอบคำถาม บัตรคำสั่งจะต้องมีถ้อยคำกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ ผู้เรียนจะต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน แล้วจึงปฏิบัติเป็นขั้น ๆ ไป

ส่วนที่ 3 เนื้อหาหรือประสบการณ์ จะถูกบรรจุในรูปของสื่อต่าง ๆ อาจประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูป สไลด์ เทปบันทึกเสียง แผ่นภาพโปร่งใส วัสดุ กราฟิก หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง รูปภาพ ตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะต้องศึกษาจากสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำสั่งที่กำหนดให้

ส่วนที่ 4 แบบประเมินผล (ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน) อาจอยู่ในรูปแบบฝึกหัดให้เติมคำลงในช่องว่าง จับคู่ เลือกคำตอบถูก หรืออาจดูผลจากการทดลอง หรือทำกิจกรรมเพื่อให้การสร้างและการใช้ชุดการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ชุดการสอนอาจมีองค์ประกอบ ดังนี้ หัวข้อเรื่อง เป็นการแบ่งหน่วยการเรียนออกเป็นส่วนย่อยเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น กิจกรรมสำรอง จำเป็นสำหรับชุดการสอนแบบกลุ่ม กิจกรรมสำรองนี้ต้องเตรียมไว้สำหรับนักเรียนบางคนหรือบางกลุ่มที่ทำงานเสร็จก่อนคนอื่น โดยให้มีกิจกรรมอย่างอื่นเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนกว้างขวาง และลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือก่อให้เกิดปัญหาในทางวินัยของชั้นเรียนขึ้น และ ขนาดรูปแบบของชุดการสอน ชุดการสอนไม่ควรใหญ่หรือเล็กเกินไป ควรจัดให้มีขนาดพอเหมาะ เพื่อสะดวกในการเก็บรักษา

Houston and James (1972: 10–15 อ้างถึงใน อังคณา เบ็ญโญ๊ะ, 2551) อธิบายว่า ชุดการสอนมีหลายรูปแบบ แต่ต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำชี้แจง

ส่วนที่ 2 จุดมุ่งหมาย

ส่วนที่ 3 การประเมินผลต่อการสอน

ส่วนที่ 4 กิจกรรมการเรียนการสอน

ส่วนที่ 5 การประเมินผลหลังสอน

จากการจัดองค์ประกอบของชุดการสอนในข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดการสอน คือ การนำเอา ระบบสื่อประสม (Multimedia) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

3.1 คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครู ภายในคู่มือครูจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดการสอนไว้อย่างละเอียด ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัดมีส่วนประกอบ ดังนี้

- 3.1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
- 3.1.2 บทบาทนักเรียน
- 3.1.3 บัตรแจ้งจุดประสงค์กิจกรรม
- 3.1.4 รายการสื่อการสอน
- 3.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้

3.2 เนื้อหาหรือประสบการณ์ เป็นเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนต้องศึกษา มีส่วนประกอบดังนี้

- 3.2.1 บัตรเนื้อหา
- 3.2.2 บัตรกิจกรรม
- 3.2.3 บัตรเฉลยกิจกรรม

3.3 แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอน มีส่วนประกอบ ดังนี้

- 3.3.1 แบบทดสอบท้ายชุดการสอน
- 3.3.2 เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน

4. หลักการสร้างชุดการสอน

การสร้างชุดการสอนเป็นการออกแบบการสอนที่อาศัยหลักการวิเคราะห์ระบบมาใช้เป็นหลักในการสร้างซึ่ง ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526: 154) ได้แบ่งขั้นตอนการสร้างออกเป็น 10 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหาประสบการณ์ได้กำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

ขั้นที่ 2 กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน ประมาณเนื้อหาที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วยละครั้ง

ขั้นที่ 3 กำหนดหัวข้อเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย

ขั้นที่ 4 กำหนดหลักการและความคิดรวบยอด หลักการและความคิดรวบยอดที่กำหนดจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวข้อเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

ขั้นที่ 5 กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

ขั้นที่ 6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ การทำการทดลองวิทยาศาสตร์ การเล่นเกม ฯลฯ

ขั้นที่ 7 กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ทราบว่าหลังจากการเรียนรู้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่

ขั้นที่ 8 เลือกการผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีการที่ครูใช้ถือว่าเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อเข้าเป็นหมวดหมู่ โดยจัดสื่อที่สามารถนำไปสอนและทดลองได้ก็ให้จัดไว้ด้วยกัน เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 9 หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

ขั้นที่ 10 การใช้ชุดการสอน เป็นขั้นนำชุดการสอนไปใช้ ซึ่งต้องตรวจสอบปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2556) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดการสอนไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดการสอน อาจกำหนดตามเรื่องในหลักสูตรหรือกำหนดเรื่องใหม่ขึ้นมาก็ได้ การจัดแบ่งเรื่องย่อยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาและลักษณะการใช้ชุดการสอน นั้น ๆ การแบ่งเนื้อเรื่องเพื่อทำชุดการสอนในแต่ละระดับย่อมไม่เหมือนกัน

ขั้นที่ 2 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการแบบสหวิทยาการได้ตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 3 กำหนดหัวเรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวข้อย่อย ๆ เพื่อสะดวกแก่การเรียนรู้ แต่ละหน่วยควรประกอบด้วยหัวข้อย่อย หรือประสบการณ์ในการเรียนรู้ประมาณ 4-6 หัวข้อ

ขั้นที่ 4 กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือสามารถสรุปหลักการ แนวคิดอะไร ถ้าผู้สอนเองยังไม่ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง การกำหนดกรอบความคิดหรือหลักการก็จะไม่ชัดเจน ซึ่งจะรวมไปถึงการจัดกิจกรรม เนื้อหาสาระ สื่อและส่วนประกอบอื่น ๆ ก็จะไม่ชัดเจนตามไปด้วย

ขั้นที่ 5 กำหนดจุดประสงค์การสอน หมายถึง จุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม รวมทั้งการกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ให้ชัดเจน

ขั้นที่ 6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง การตอบคำถาม การเขียนและระบายสี ภาพการทดลอง การเล่นเกม การแสดงความคิดเห็น การทดสอบ เป็นต้น

ขั้นที่ 7 กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรม โดยใช้การสอบแบบอิงเกณฑ์ (การวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ผู้สอนใช้ ถือเป็น การสอน ทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนในแต่ละหัวเรื่องเรียบร้อยแล้ว ควรจัดสื่อการสอนเหล่านั้นแยกออกเป็น หมวดหมู่ในกล่อง/แฟ้มที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปหาประสิทธิภาพเพื่อหาความเที่ยงตรงก่อนนำไปใช้ เราเรียกสื่อการสอนแบบนี้ว่า ชุดการสอน โดยปกติรูปแบบของชุดการสอนที่ดีควรมีขนาดมาตรฐาน เพื่อความสะดวกในการใช้และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเก็บรักษา โดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้ประโยชน์ ความประหยัด ความคงทนถาวร ความน่าสนใจ ความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ความสวยงาม เป็นต้น

ขั้นที่ 9 สร้างข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนพร้อมทั้งเฉลย การสร้างข้อสอบเพื่อทดสอบ ก่อนและหลังเรียนควรสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดให้เกิดการเรียนรู้ โดยพิจารณา จากจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญ ข้อสอบไม่ควรมากเกินไป แต่ควรเน้นครอบคลุมความรู้ความสำคัญ ในประเด็นหลักมากกว่ารายละเอียดปลีกย่อยหรือถามเพื่อความจำเพียงอย่างเดียว และเมื่อสร้างเสร็จ แล้วควรทำเฉลยไว้ให้พร้อมก่อนส่งไปหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

ขั้นที่ 10 หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เมื่อสร้างชุดการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องนำ ชุดการสอนนั้น ๆ ไปทดสอบโดยวิธีการต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง เช่น ทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุม และความตรงของเนื้อหา เป็นต้น

จากการศึกษาหลักการสร้างชุดการสอนในข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการสร้างชุดการสอน เป็น 10 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พ.ศ. 2556 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การวัดและประเมินผล คู่มือครู แบบเรียน

ขั้นที่ 2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับชุดการสอนของ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526: 154) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจัดทำชุดการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา และสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นที่ 4 กำหนดเนื้อหาที่ใช้สอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เพลงพื้นบ้าน

ขั้นที่ 5 สร้างชุดการสอน จำนวน 6 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย คู่มือครู เนื้อหาหรือประสบการณ์ และแบบประเมินผล

ขั้นที่ 6 สร้างแบบประเมินชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด โดยได้ศึกษาแนวคิด หลักการเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินชุดการสอนจากหนังสือทฤษฎีการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121-122)

ขั้นที่ 7 นำชุดการสอนจำนวน 6 ชุด พร้อมแบบประเมินชุดการสอนเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดการสอน

ขั้นที่ 8 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ ถ้าได้ค่าเฉลี่ย 3.50-5.00 จึงนำไปใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121-122)

ขั้นที่ 9 นำชุดการสอนไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านวัดใหม่ จำนวนนักเรียน 30 คน ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาที่ใช้เหมาะสมของสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน ผลการทดลองพบว่า เนื้อหาในชุดการสอนมีความเหมาะสมกับนักเรียน สามารถสร้างความสนใจให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน

ขั้นที่ 10 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้สอนจริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. คุณค่าของชุดการสอน

การใช้ชุดการสอนเป็นการนำนวัตกรรมมาใช้ในการประกอบคำอธิบายของครูผู้สอน ในขณะที่ดำเนินกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

รัชดาภรณ์ พันธุ์พิบูล (2550: 18) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการใช้ชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนจัดเป็นนวัตกรรมการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยขจัดปัญหาการศึกษาบางประการดังนี้

5.1 ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความมั่นใจในการดำเนินการเรียนการสอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที ช่วยลดเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า

5.2 ช่วยแก้ปัญหาในการขาดแคลนครู ชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียน เรียนได้ด้วยตนเอง หรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย

5.3 ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจตามเวลา และโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน

5.5 ช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม

5.6 ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะชุดการสอนสามารถนำไปสอนนักเรียนได้ทุกสถานที่และทุกเวลา กล่าวได้ว่า การใช้ชุดการสอนเป็นวิธีหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการสอนตามเป้าหมาย เพราะชุดการสอนถูกสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เป็นการช่วยลดภาระของครูได้มาก

จากการศึกษาคุณค่าของชุดการสอน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ชุดการสอนช่วยสร้างความเร้าความสนใจ และช่วยแก้ปัญหาในกรณีที่ครูผู้สอนลาหยุดให้กับนักเรียนได้ เนื่องจากชุดการสอนประกอบด้วย เนื้อหา ชุดกิจกรรม แบบทดสอบ รวมไปถึงคู่มือการใช้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนหรือครูที่ทำการสอนแทนดำเนินกิจกรรมได้ลุล่วง

6. ประโยชน์/ข้อจำกัด

การใช้ชุดการสอนเป็นการลดภาระในเรื่องของการเตรียมสอนให้กับครูผู้สอนได้อย่างมาก เพราะครูสามารถจะดำเนินการสอนตามคำแนะนำในการใช้ง่ายต่อการเตรียมการสอน อีกทั้งสามารถเพิ่มประสบการณ์การสอนของครูให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523: 181-182) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนไว้ว่า

1) ช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนของครู ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมการศึกษาเป็นรายบุคคล และความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียน

3) ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู โดยใช้ชุดการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยอาศัยความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ครูคนหนึ่งสามารถสอนนักเรียนได้จำนวนมากขึ้น

4) ช่วยในการจัดการศึกษานอกระบบ เพราะชุดการสอนสามารถนำไปใช้เรียนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา

ปราณี ปัญจาละ (2528: 22–23) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนไว้ว่า

1) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการเรียนรู้ เพราะชุดการสอนผลิตจากบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญทางการศึกษาสาขาต่าง ๆ

2) ช่วยลดภาระผู้สอน เพราะมีกำหนดขั้นตอนไว้พร้อมแล้ว ผู้สอนเพียงดำเนินการตามคำแนะนำที่บอกไว้ในคู่มือครูเท่านั้น

3) ช่วยผู้เรียนจำนวนมากให้ได้ความรู้ในแนวเดียวกัน เป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิชาเดียวกันแต่ผู้สอนหลายคนกัน

4) ช่วยให้ครูดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์ซึ่งบอกไว้ชัดเจนแน่นอน เป็นเชิงพฤติกรรม

5) ช่วยให้ครูสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมและใช้สื่อการสอนอย่างครบถ้วน

6) ช่วยครูให้สามารถประเมินผล เพื่อวัดผลการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

7) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถ ความต้องการ และการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของแต่ละคน

8) ช่วยเสริมสร้างการเรียนแบบต่อเนื่อง เพราะชุดการสอนจะแยกออกเป็นรายวิชาโดยในแต่ละวิชาจะมีหน่วยการสอนเรียงตามลำดับ เมื่อนักเรียนศึกษาแต่ละหน่วยแล้ว มีโอกาสติดตามหน่วยต่อไปได้

ชยุต จุลชาติ (2548: 109) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนไว้ว่า

1) ส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคล ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจตามเวลา และโอกาสของตน

2) บรรเทาปัญหาการขาดแคลนครู

3) สนับสนุนรูปแบบการเรียนนอกระบบโรงเรียน

4) ลดภาระ สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้กับครู เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที

5) เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน

6) ผู้สอนวัดผลได้ตามความมุ่งหมาย

7) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการคิด การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ และความรับผิดชอบ

8) ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้ในแนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

9) ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

จากการศึกษาประโยชน์ของชุดการสอนในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปประโยชน์ของชุดการสอนได้ดังนี้

1) แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมการศึกษาเป็นรายบุคคล และความสนใจตามเวลา และโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียน

2) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการเรียนรู้ เพราะชุดการสอนผลิตจากบุคคลที่มีความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ

3) ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้ในแนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ช่วยให้ผู้รู้ดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์ซึ่งบอกไว้ชัดเจนแน่นอน เป็นเชิงพฤติกรรม

5) ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง เพราะชุดการสอนจะแยกออกเป็นรายวิชาโดยในแต่ละวิชาจะมีหน่วยการสอนเรียงตามลำดับ และมีแบบฝึกทักษะภายในชุดการสอน

7. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

จิตภา มิศิริ (2553: 17) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน โดยสรุปดังนี้
ขั้นที่ 1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน ให้ผู้เรียนได้ทดสอบก่อนเรียนเพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน อาจใช้เวลาประมาณ 10–15 นาที และควรเฉลยผลการทดสอบให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบพื้นฐานความรู้ของตน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างละเอียดทุกขั้นตอนก่อนลงมือทำกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน ผู้สอนนำสรุปบทเรียนซึ่งอาจทำได้โดยการถามหรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจหรือสารที่ได้จากการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนมีความคิดรวบยอดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการเรียน โดยการทำข้อทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินค่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนในกรณีที่ยังไม่ผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดข้อใดข้อหนึ่ง

รัชดาภรณ์ พันธุ์พิกุล (2550: 56) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ดังนี้
 ขั้นที่ 1 ทดสอบก่อนเรียน ควรจะมีการตรวจสอบความรู้พื้นฐาน ในเรื่องที่จะ เรียนก่อน
 ขั้นที่ 2 นำเข้าสู่บทเรียน ในขั้นนี้ผู้สอนควรนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียน
 ก่อนเรียน อีกทั้งเป็นการแนะนำวิธีการเรียนโดยใช้ชุดการสอนในกรณี que ผู้เรียนยังไม่เคยเรียน โดยวิธีนี้
 จะได้ทราบขั้นตอนการเรียน การปฏิบัติตนในกระบวนการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างถูกขั้นตอน
 จะลดปัญหาในการเรียน ในกรณีที่ใช้ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนและอธิบาย
 ขั้นตอนต่าง ๆ ในการเรียนด้วยชุดการสอน

ขั้นที่ 3 ประกอบกิจกรรม ในการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน ผู้สอนควรเปิดโอกาส
 ให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งจะทำให้
 ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี แต่คำสั่งที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามนั้นควรมีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย โดยเฉพาะ
 ชุดการสอนแบบรายบุคคล และแบบกิจกรรมกลุ่ม ภาษาที่ใช้ในการอธิบายควรเข้าใจง่ายและชัดเจน
 ผู้สอนควรช่วยเหลือ ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหา

ขั้นที่ 4 สรุปและทดสอบหลังเรียน เมื่อผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว
 ผู้สอนควรสรุปมโนคติหรือความคิดรวบยอดต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนแล้ว เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ดี
 ยิ่งขึ้น ทดสอบหลังเรียน เพื่อให้ทราบว่าหลังจากที่ผู้เรียนเรียนแล้วเกิดการเรียนรู้ในเรื่องหรือไม่
 ถ้ายังไม่เข้าใจ ผู้สอนควรอธิบาย หรือให้ประกอบกิจกรรมอื่น ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการรู้รู้อย่าง
 แท้จริง นอกจากนี้ยังทำให้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการเรียน โดยการทำข้อทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินค่าผู้เรียนบรรลุ
 ตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนในกรณีที่ยังไม่ผ่านจุดประสงค์
 ที่กำหนดข้อใดข้อหนึ่ง

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัย
 สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 ให้ศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ คำปรึกษา และช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัย
 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย
 ขั้นที่ 1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 3 ขั้นประกอบกิจกรรม ขั้นที่ 4 ขั้น
 สรุปผล และขั้นที่ 5 ขั้นทดสอบหลังเรียน

การอ่านเพื่อความเข้าใจ

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านนั้น จีวีลักษ์ณ์ บุษยะกาญจน (2556: 28–37) ได้รวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านไว้ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการอ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งบลูม Bloom ได้กล่าวถึงและได้กำหนดพฤติกรรมไว้ 3 ลักษณะดังนี้

1.1.1 Cognitive Domain เป็นพฤติกรรมในด้านกิจกรรมของสมองจำแนกได้เป็นส่วนย่อย 6 ระดับ คือ

1) ความรู้ คือ รู้ในข้อเท็จจริงต่าง ๆ รู้สิ่งที่เฉพาะแนวทางเงื่อนไขโครงการ หลักการ และกระบวนการ

2) ความเข้าใจ มีความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ โยงความ สัมพันธ์ อธิบาย แนะนำ บอกแนวโน้มได้

3) การประยุกต์ เป็นความสามารถที่สามารถนำหลักการต่าง ๆ มาใช้ได้ อย่างถูกต้อง คือ แก้ปัญหาได้ สรุปความคิดรวบยอดได้

4) วิเคราะห์ สามารถจำแนกจากส่วนรวมมาเป็นส่วนย่อยได้ พิจารณาเหตุผล หาความสัมพันธ์ของส่วนย่อยต่าง ๆ นั้นได้ และมองเห็นโครงสร้างของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นส่วนใหญ่

5) ความสามารถในการรวบรวมประเด็นย่อยต่าง ๆ ส่วนย่อยอาจมาจากแหล่งต่าง ๆ กัน เมื่อสังเคราะห์แล้วจะเป็นรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่ การสังเคราะห์เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม แต่อาจจะไม่เป็นความคิดริเริ่มที่เสรีทั้งหมด เพราะมีขอบเขตจำกัดของปัญหา หรือ ขอบข่ายของงานที่กำหนดไว้

6) การประเมินผล เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่า เกณฑ์การตัดสิน อาจขึ้นอยู่กับเงื่อนไขภายใน หรือภายนอกตัวบุคคล แล้วแต่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ

1.1.2 Affective Domain เป็นพฤติกรรมในด้านความรู้สึก อารมณ์ ทศนคติที่เป็นผลจากการเรียนรู้ แยกเป็นส่วนย่อยได้ดังนี้

1) การยอมรับ เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า เช่น ความพึงพอใจ การยอมรับ การรับฟัง หรือการตัดสินใจ

2) การตอบสนอง คือ การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า เช่น พอใจในสิ่งที่จะเรียนรู้ ความเต็มใจที่จะร่วมในกิจกรรม

- 3) คุณค่า มีความรู้สึกชื่นชม มีความเชื่อและเห็นคุณค่า
- 4) การรวบรวม การที่พอใจหรือยอมรับ หรือทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนจะเกิดความคิดรวบยอดเฉพาะตน สามารถจะรวบรวม จัดระบบ ซึ่งตรงกับอุดมคติหรือความต้องการ
- 5) คุณลักษณะเฉพาะตัว เมื่อเกิดความพอใจในการเรียนจะยอมรับเอามาเป็นความคิด ความเชื่อ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

1.1.3 Psychomotor Domain เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกที่เห็นได้จากการกระทำ เช่น การรับรู้ การเลียนแบบ และสามารถริเริ่มกระทำด้วยตนเองหรือเกิดแนวคิดใหม่ ปฏิบัติพลิกแพลงไปจากหลักการเดิม

1.2 ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้อ่านมีวิธีการที่จะดึงข้อความที่ความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้อง หรือจัดความที่ไม่ต้องการออก ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ความสัมพันธ์ คือ ความเกี่ยวข้องของความหมายในแต่ละประโยค

ไพเตอร์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีเชื่อมโยงความสัมพันธ์ว่า ในการเรียนอ่านนั้น กระบวนการวางเงื่อนไข คือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Association) เช่น ถ้าจะสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า “แมว” ครูจะทำได้โดยการนำรูปแมวและมีบัตรคำว่า “แมว” มาให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกลีเสียง “แมว” ไปด้วย ทำอย่างนั้นหลาย ๆ ครั้ง นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำว่า “แมว” ว่ามีรูปร่าง เสียง และตัวอักษรเช่นไร

คาร์รอล ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านว่ามีหลักการที่ควรยึดดังนี้ การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงในการเรียนอ่านนั้น การฝึกอ่านอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้เสริมแรงด้วย การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็ก แต่หลังจากการที่เด็กลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า “กิน” มาก่อนแล้วมาพบคำว่า “บิน” เด็กก็จะอ่านว่า “กิน” แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดูเป็นประสบการณ์แก่นักเรียน นักเรียนก็จะอ่านคำว่า “บิน” ได้ถูกต้อง

1.3 ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ กล่าวว่า ความรู้ คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือ เมื่อเด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้วได้ผลลัพธ์ออกมา ก็จะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะคิดหวังทันทีว่า ผลลัพธ์ควรจะออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน สรุปได้ว่า ในการสอนอ่านครูควรศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านให้เข้าใจ นำทฤษฎีมาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหา เพื่อจัดเนื้อหาและประสบการณ์อ่าน ให้อยู่ในรูปแบบของเชิงพฤติกรรมได้เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน

2. ความหมายของความสามารถด้านการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และงานสร้างสรรค์ตีพิมพ์ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มาก นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ๆ

ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า องค์การระดับนานาชาติ เช่น องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการรู้หนังสือของประชากรประเทศต่าง ๆ เป็นดัชนีวัดระดับการพัฒนาของประเทศนั้น ๆ ซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

दनया वग्संनश्चय (2542: 4) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แล้วแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นความเข้าใจ ซึ่งหมายถึงผู้อ่านรับรู้สารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

เสริมศรี หอทิมาวกุล (2545: 348) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านได้นำสิ่งที่อ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1364) ให้ความหมายการอ่านว่า ตามตัวหนังสือ ถ้าอ่านออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ได้ออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดู เพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจตีความ อ่านรหัส เป็นต้น

ชวาล แพรัตนกุล (2552: 153) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านนั้นเป็นทักษะที่ผู้อ่านสามารถปฏิบัติได้ 3 ทักษะ คือ การแปลความ ตีความ และขยายความ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำคัญของการแก้ปัญหา

จากการศึกษาความหมายของความสามารถด้านการอ่านจากนักวิชาการทางการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถด้านการอ่าน หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือเพื่อแปลความหมาย ความเข้าใจ ความคิดระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยหลักการแปลความ ตีความ และขยายความ เป็นพื้นฐานของความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำสิ่งที่อ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

3. ความสำคัญของการอ่าน

มิตรถาวร คำภุษา (2545: 18) ได้สรุปถึงความสำคัญของการอ่านได้ดังนี้

1) การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2) ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น รวมไปถึงทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพต่าง ๆ ในสังคม

3) การอ่านสามารถช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4) การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีคามมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ฯลฯ

5) การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดและปราศรัยการบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6) การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย ฯลฯ

7) การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปะการศึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้юнชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรือง

จากการศึกษาความสำคัญของการอ่าน ผู้วิจัยได้สรุป การบรรยายของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือว่า

1) การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น เช่น การฟัง

2) ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีกรจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้

3) หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่นซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยจำกัด

4) ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน

5) การอ่านส่งเสริมให้มีสมาธิ มีสมาธิมากกว่า และมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจวิเคราะห์ข้อความ

- 6) ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง
- 7) หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและราคาถูกลงกว่าสื่ออื่น จึงทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้างสร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า
- 8) ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วิจัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลดี

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในการอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านต้องวางจุดมุ่งหมายในการอ่านอย่างชัดเจน เพื่อให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาที่อ่านชัดเจนขึ้น

4.1 การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลาย เพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจจะไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

4.2 การอ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิงพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดี ท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง การอ่านเพื่อความบันเทิง ผู้อ่านควรจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย

4.3 การอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภท บทความ ความบันเทิง วิจารณ์ รายงานต่าง ๆ ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านได้อย่างหลากหลาย จากเอกสาร วารสาร สื่ออื่น ๆ ไม่เจาะจงเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตนเอง เพราะทำให้มุมมองกว้างขึ้นอาจจะช่วยให้เรามีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลายมุมมองมากขึ้น

4.4 การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่เฉพาะเจาะจงแต่เป็นการอ่านเป็นบางครั้งบางคราวในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ฤดูกาล การอ่านข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา

5. ระดับของการอ่าน

ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังที่ ชวาล แพร์ตันกุล (2552: 152-167) ได้กล่าวไว้สามารถแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.1 การอ่านแปลความ

5.1.1 ความหมายการอ่านแปลความ

การอ่านแปลความ หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่ ความมุ่งหมายของการแปลความอยู่ที่ความแม่นยำของภาษาใหม่ ว่ายังคงรักษาเนื้อหา และความสำคัญของเรื่องราวเดิมไว้ครบถ้วนหรือไม่

5.1.2 ความมุ่งหมายของการอ่านแปลความ

การอ่านแปลความ ต้องการวัดความแม่นยำของภาษาที่ผู้ตอบคำถามนำมาใช้ว่า ยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายสำคัญของเรื่องเดิมไว้ได้ครบถ้วน โดยไม่คำนึงถึงแบบฟอร์มของเรื่องเดิม เช่น การถอดคำประพันธ์แบบต่าง ๆ ให้ออกมาเป็นร้อยแก้ว ดังนั้น เราอาจจะสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านแปลความเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

- 1) การแปลความหมาย เป็นการแปลคำหรือความจากจากระดับหนึ่งให้สูงขึ้น หรือต่ำลง ไปสู่อีกระดับหนึ่ง
- 2) การแปลสัญลักษณ์ เป็นการแปลความหมายจากรูปภาพ อาทิ ปกิริยา ท่าทาง ภาษามือ เป็นต้น ว่าเรื่องนั้นหมายถึงอะไร
- 3) การแปลถอดความ เป็นการแปลความหมายของคติพจน์ คำคม คำพังเพย และสุภาษิตให้เป็นภาษาสามัญ หรือแปลจากภาษาสามัญไปเป็นสุภาษิต

5.2 การอ่านตีความ

5.2.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่านตีความ

การอ่านตีความ เป็นการอ่านเพื่อหาความหมายที่ซ่อนเร้น หรือหาความหมายที่แท้จริงของสาร โดยพิจารณาข้อความที่อ่านว่าผู้เขียนมีเจตนาให้ผู้อ่านเกิดความคิดหรือความรู้อะไร นอกเหนือไปจากการรู้เรื่อง

5.2.2 ความสำคัญของการอ่านตีความ

ช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจเรื่องที่อ่านได้หลายด้านหลายมุม ทำให้เห็นคุณค่า และได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน ช่วยฝึกการคิด ไตร่ตรองหาเหตุผล ทำให้มีวิจารณญาณในการอ่าน

5.2.3 ประเภทของการอ่านตีความ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 1) การอ่านออกเสียงอย่างตีความ (การอ่านตีบท) เป็นการอ่านแบบทำเสียงให้สมบทบาท ใส่อารมณ์กับบทที่อ่านและความรู้สึกให้เหมาะสม
- 2) การอ่านตีความ ที่ต้องศึกษาทำความเข้าใจงานเขียนทุกแง่ทุกมุม เพื่อตีความเป็นพื้นฐานของการอ่านออกเสียงอย่างตีความ

5.2.4 ความรู้เกี่ยวกับการอ่านตีความ

- 1) เสียง (คำ) และความหมาย เสียงของคำที่แตกต่างกัน ย่อมสื่อความหมายที่แตกต่างกัน ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ว่าเสียงของคำที่ผู้เขียนใช้นั้น สัมพันธ์กับความหมายอย่างไร
- 2) ภาพพจน์ ผู้อ่านต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องภาพพจน์ซึ่งจะช่วยให้การอ่านตีความ มีความกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น ภาพพจน์ อุปมา อุปลักษณ์ นามนัย อธิพจน์ บุคลาธิษฐาน เป็นต้น
- 3) สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในทางวรรณกรรม หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมักจะเป็นรูปธรรม ที่เป็นเครื่องแทนนามธรรม เช่น ดอกไม้แทนหญิงงาม พระเพลิงแทนความร่าเริงแรง ๆ ฯลฯ แบ่งเป็นสัญลักษณ์ตามแบบแผน และสัญลักษณ์ส่วนตัว
- 4) พื้นหลังของเหตุการณ์ คือ ความเป็นไปในสมัยที่งานเขียนเรื่องนั้นได้แต่งขึ้น รวมถึงลัทธิความเชื่อ สภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความเป็นอยู่ของยุคสมัยนั้น ๆ
- 5) ความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านตีความ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประวัติผู้แต่ง ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา ปรัชญา ศาสนา
- 6) องค์ประกอบที่ทำให้การอ่านตีความแตกต่างกัน ได้แก่ ความสนใจ ประสบการณ์ จินตนาการ เจตคติ ระดับสติปัญญา ความรู้และวัย
- 7) เกณฑ์การพิจารณาการอ่านตีความงานเขียน ความผิดถูกไม่ใช่เรื่องสำคัญ อยู่ที่ความลึกซึ้งกว้างขวางและมีความสมเหตุสมผล

5.2.5 กลวิธีการอ่านตีความ

- 1) การวิเคราะห์เพื่อการตีความ หมายถึง การพิจารณารูปแบบเนื้อหา กลวิธีการแต่ง และการใช้ภาษาของงานเขียน
- 2) พิจารณารายละเอียดของงานเขียน จะต้องพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ คือ
 - 2.1) พิจารณาว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง เรื่องใดเป็นข้อคิดเห็น ตลอดจนความรู้สึกละเอียดและอารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งอาจแสดงออกโดยตรงหรือแสดงออกโดยผ่านพฤติกรรมของตัวละคร
 - 2.2) วิเคราะห์และรวบรวมปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่องานเขียน เป็นการที่ผู้อ่านวิเคราะห์ตัวเอง
 - 2.3) การพิจารณาความคิดแทรก หมายถึง การพิจารณาข้อความรู้ความคิดที่ผู้เขียนมีไว้ในใจ แต่ไม่ได้เขียนไว้ในงานเขียนนั้นตรง ๆ
- 3) การตีความงานเขียน นำข้อมูลต่าง ๆ ประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแล้วตีความงานเขียน ว่าผู้เขียนส่งสารอะไรมาให้แก่ผู้อ่าน

4) การแสดงความคิดเสริม เป็นการที่ผู้อ่านแสดงความคิดของผู้อ่านเอง โดยที่กระบวนการอ่านตีความนั้นมีส่วนช่วยให้อ่านคิด เป็นความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นใหม่

5.3 การอ่านขยายความ

5.3.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่านตีความ

การอ่านขยายความ หมายถึง การอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้าง ลึก หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏ นำรายละเอียดมาอธิบายเสริมความคิดหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้ชัดเจนแจ่มแจ้งขึ้น อาจเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติม ให้เหตุผลยกตัวอย่างประกอบ หรือมีการอ้างอิงเปรียบเทียบให้ได้เนื้อความกว้างขวางออกไป จนเป็นที่เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

5.3.2 ความมุ่งหมายของการอ่านขยายความ

1) เป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดในด้านจินตนาการ ประเมินและคาดคะเนเหตุการณ์ข้างหน้า

2) เป็นการสร้างทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล ไม่ใช่หลักในการเดาสุ่ม แต่ใช้เหตุผลในการพิจารณาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากการศึกษาระดับความสามารถของการอ่านเพื่อความเข้าใจข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ชวาล แพร์ตันกุล (2552: 152–167) มาใช้ในการวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมี 3 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 การอ่านระดับแปลความ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการอ่านจากความหนึ่งไปสู่อีกความหนึ่ง โดยแปลงเรื่องที่ได้อ่านออกมาเป็นคำพูดใหม่หรือใช้ถ้อยคำใหม่ โดยยังรักษาเนื้อหาและความสำคัญของเรื่องเดิมไว้ได้อย่างครบถ้วน

ระดับที่ 2 การอ่านระดับตีความ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการอ่านเพื่อพยายามเข้าใจความหมาย และถอดความรู้สึกจากข้อความที่ผู้เขียนสื่อให้อ่าน อาจจะตีความหมายได้ตรงกับคามมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้เขียนก็ได้ หรือบางครั้งอาจจะเข้าใจความหมายตามวิธี

ระดับที่ 3 การอ่านระดับขยายความ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการนำรายละเอียดมาอธิบายเสริมความคิดหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้ชัดเจนแจ่มแจ้งขึ้น อาจเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติม ให้เหตุผลยกตัวอย่างประกอบ หรือมีการอ้างอิงเปรียบเทียบให้ได้เนื้อความกว้างขวางออกไปจนเป็นที่เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

6. ประโยชน์ของการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 7) ได้สรุปไว้ดังนี้

- 1) เป็นการพัฒนาสติปัญญาให้เกิดความรู้ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
- 2) ทำให้มีความรู้ในวิชาด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือหนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ
- 3) ทำให้รอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ การอ่านสื่อเหล่านี้นอกจากจะทำให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนโฆษณาสินค้าต่าง ๆ
- 4) ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจ สงสัยต้องการรู้ เช่น การอ่านหนังสือพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ
- 5) ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาดี น่าอ่านน่าสนใจยอมทำให้ผู้อ่านมีความสุขความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียดได้ ข้อคิดยังเป็นการยกระดับจิตใจของผู้อ่านให้สูงขึ้น ได้อีกด้วย เช่น อ่านนิทาน นวนิยายการ์ตูน เรื่องสั้น เป็นต้น
- 6) ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น การอ่านบทความ บทความวิจารณ์ สารคดี เอกสารทางวิชาการต่าง ๆ
- 7) ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ประพฤติดี ประพฤติชอบ ผู้อ่านย่อมมีความรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่า และมีระเบียบแบบแผน เช่น การอ่านหนังสือธรรมะผู้แล้วรวย ชีวิตประวัติ ผลงานของบุคคลที่ดีเด่น
- 8) ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผู้อ่านมากย่อมรู้มากมีข้อมูลต่าง ๆ ตั้งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเงิน เพราะมีภูมิความรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น เช่น การอ่านหนังสือสุขภาพจิต วารสารสุขภาพหมอชาวบ้าน

สุทธิชัย ปัญญาโรจน์ (2555: 47) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

- 1) การอ่านทำให้เกิดความคิด คนที่อ่านหนังสือมากมักจะเป็นนักคิด อีกทั้งการอ่านยังทำให้เราสามารถคิดใคร่ครวญมากกว่าการฟัง เพราะการฟังเราไม่สามารถหยุดฟังคนพูดได้ เราต้องฟังจนจบ แต่การอ่านหนังสือ เมื่อเราอ่านแล้วเกิดคำถาม หรือข้อสงสัย เราสามารถหยุดอ่านบรรทัดนั้นได้แล้วคิดต่อว่าสิ่งที่เราอ่านนั้นใช่หรือไม่ใช่ เป็นจริงหรือไม่เป็นจริงตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้
- 2) การอ่านช่วยในการสร้างสมาธิได้ดี คนที่อ่านหนังสือมักเป็นคนที่มีสมาธิ การอ่านจึงเป็นวิธีการฝึกสมาธิอย่างหนึ่ง เป็นการฝึกสมาธิที่ได้ทั้งองค์ความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสารในเวลาเดียวกัน
- 3) การอ่านช่วยในการพัฒนาตนเอง คนที่อ่านหนังสือมากมักเป็นคนที่ชอบเรียนรู้ ชอบที่จะพัฒนาตนเอง การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดทักษะต่าง ๆ อย่างมากมาย
- 4) การอ่านช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง บางคนเมื่อทำงานเหนื่อยเกิดความเบื่อหน่ายในการทำงาน การอ่านหนังสือตลก หนังสือบันเทิง หนังสือนิยาย จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อีกวิธีหนึ่ง
- 5) การอ่านช่วยในการสร้างแรงบันดาลใจ คนที่ประสบความสำเร็จมักชอบอ่านหนังสือ การอ่านหนังสือทำให้เขาเกิดความคิด เกิดแรงบันดาลใจ เกิดความมานะที่จะต่อสู้สิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะการอ่านหนังสือประเภทชีวประวัติบุคคลสำคัญของโลก

กาญจนา เชื้อศรีจันทร์ (2552: 79) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

- 1) ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
- 2) ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าววิพากษ์ ข่าวกันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ
- 3) ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจ สงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น
- 4) ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียดได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

5) ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

6) ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น

7) ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผู้อ่านมากย่อมรอบรู้มาก มีข้อมูลต่าง ๆ สั่งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

จากการศึกษาประโยชน์ของการอ่านที่มีผู้เชี่ยวชาญ ได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการอ่านมีประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- 1) ทำให้มีความรู้กว้างขวาง และเพิ่มเติมมากขึ้นจากการเรียนในห้อง
- 2) ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย และไม่มีข้อจำกัดในการอ่าน
- 3) ทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 4) ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านมากขึ้น จับใจความเข้าใจประเด็นต่าง ๆ ของเนื้อเรื่อง และประเมินคุณค่าที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล
- 5) ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สามารถคิดจำแนก แยกแยะประเด็นสำคัญหรือหลักการต่าง ๆ ขณะที่กำลังอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

7. อิทธิพลต่อการอ่าน

ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน (2556: 55-66) ได้สรุปอิทธิพลต่อการอ่านไว้ว่า

การอ่านจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหลายประการ ดังที่ Harris ได้กล่าวไว้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเหล่านี้อาจแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

7.1 ตัวแปรที่เกี่ยวกับผู้อ่าน ได้แก่ วุฒิภาวะ ความพร้อม การสนใจ สมรรถวิสัยในการอ่าน และคุณลักษณะทางบุคลิกภาพของผู้อ่าน ซึ่งอาจจะแยกโดยย่อย ๆ ดังนี้

7.1.1 วุฒิภาวะ หมายถึง กระบวนการเจริญเติบโตตามลำดับขั้นการอ่าน จะขึ้นอยู่กับระดับวุฒิภาวะของผู้อ่าน คำว่า วุฒิภาวะ เป็นสิ่งที่สำคัญในการกำหนดระดับของการอ่าน และความรวดเร็วในการอ่าน โดยทั่วไปแล้วผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงย่อมอ่านได้ดีกว่าคนที่วุฒิภาวะต่ำ

จากการศึกษาอิทธิพลต่อการอ่าน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า อิทธิพลที่มีผลต่อการอ่าน เกิดจาก 2 ปัจจัย ดังนี้ ปัจจัยแรกที่ส่งผลต่อการอ่านของเด็กไทย คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการอ่าน ส่วนปัจจัยที่สอง คือ ด้านบุคลิกภาพ ความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่าน ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้มีความสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนที่ผู้วิจัยทำการศึกษา คือ ขาดความสนใจ และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งส่งผลให้ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ และขาดทักษะในการตีความ แปลความ และขยายความ จากเรื่องที่อ่าน

8. การวัดความสามารถด้านการอ่าน

การวัดความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การวัดความสามารถในการอ่านด้วยวิธีการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบมี 1 ชุด คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน แบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ เรื่อง สำนวน บทความ และข่าวในชีวิตประจำวัน พระอภัยมณี และเพลงพื้นบ้าน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ทวีพงษ์ หินคำ (2541: 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความชอบของบุคคล ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

ธนิยา ปัญญาแก้ว (2541: 12) ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจที่เกี่ยวกับลักษณะของงาน ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่ความพอใจในงานที่ทำ ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า เมื่อปัจจัยเหล่านี้อยู่ต่ำกว่าจะทำให้เกิดความไม่พอใจงานที่ทำ ถ้าหากงานให้ความก้าวหน้า ความท้าทาย ความรับผิดชอบ ความสำเร็จ และการยกย่องแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว พวกเขาจะพอใจและมีแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างมาก

วิทย์ เทียงบุญธรรม (2541: 754) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความพอใจ การทำให้พอใจ ความสนใจ ความสนใจ ความพอใจ ความสนใจ การชดเชย การไถ่บาป การแก้แค้น สิ่งที่ชดเชย

วิรุฬ พรรณเทวี (2542: 11) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

กาญจนา อรุณสุขขุจิ (2546: 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งที่ตรงต่อความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

Carnpbell (1976: 117–124 อ้างถึงใน วาณี ทองเสวต, 2548) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในที่แต่ละคนเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นต่อสภาพการณ์ที่อยากให้เป็นหรือคาดหวัง หรือรู้สึกว่าจะสมควรจะได้รับ ผลที่ได้จะเป็นความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเป็นการตัดสินใจของแต่ละบุคคล

Domabedian (1980 อ้างถึงใน วาณี ทองเสวต, 2548) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการหมายถึง ผู้บริการประสบความสำเร็จในการทำให้สมดุลระหว่างสิ่งที่ผู้รับบริการให้ค่ากับความคาดหวังของผู้รับบริการ และประสบการณ์นั้นเป็นไปตามความคาดหวัง

จากการศึกษาความหมายที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประเมินจากการสังเกตการร่วมกิจกรรมและทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดี ที่ชอบ ที่พอใจหรือที่ประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับ โดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ บุคคลทุกคนมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่างและมีความต้องการหลายระดับ ซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ การจัดการเรียนรู้ใด ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจการเรียนรู้ นั้น จะต้องสนองความต้องการของผู้เรียน ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจที่สำคัญสรุป คือ ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ Maslow (Needs–Hierarchy Theory) เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนี้

2.1 ลักษณะความต้องการของมนุษย์ ได้แก่

2.1.1 ความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับชั้นความสำคัญ โดยเริ่มระดับความต้องการขั้นสูงสุด

2.1.2 มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วก็มีความต้องการสิ่งใหม่เข้ามาแทนที่

2.1.3 เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น แต่จะมีความต้องการในระดับสูงเข้ามาแทน และเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมนั้น

2.1.4 ความต้องการที่เกิดขึ้นอาศัยซึ่งกันและกันและมีลักษณะควบคู่ คือ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดสิ้นไป ก็จะมีความต้องการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมา

2.2 ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ มี 5 ระดับ ได้แก่

2.2.1 ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้น เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

2.2.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security Needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

2.2.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

2.2.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคมรวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสรภาพและเสรี และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

2.2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการนึกอยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดเห็นของตัวเอง แต่ไม่สามารถแสวงหาได้

Maslow (1970: 69–80 อ้างถึงใน จวีลักษ์ณ์ บุญยะกาญจน 2556: 60) สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้มี 2 แบบ ของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกคือ ความรู้สึกอาจเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้จะเป็นความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก จะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความรู้สึกนี้ก็เป็นผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพอใจ โดยความพอใจจะเกิดขึ้น

เมื่อระบบพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจสามารถแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่าง ๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพอใจเพิ่มขึ้นอีกด้วย

Morse (1953: 27) อธิบายว่า คือ สภาวะของจิตที่ปราศจากความเครียด เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือเป็นเพียงบางส่วน ความพึงพอใจจะเกิดขึ้น แต่ถ้าหากความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองความเครียดหรือความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Apple white (1965: 8) อธิบายว่า ขวัญและกำลังใจเป็นเรื่องของกลุ่มคน แต่ความพึงพอใจเป็นเรื่องของบุคคล และความพึงพอใจในการทำงานรวม หมายถึง ความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำงานด้วย เช่น การมีความสุข ความพึงพอใจจากการทำงานที่เข้ากันได้ การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน ต่องาน และต่อรายได้ จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นจึงอาจกล่าวโดยรวมว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลในเชิงบวกที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แล้วส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์เกิดความรู้สึกในเชิงบวกที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แล้วส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น

3. ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจมีความสำคัญหลายประการ โดยมีผู้ที่ให้แนวคิดไว้ต่าง ๆ ดังนี้
 สุปิ่น ราสุวรรณ (2540: 50) ได้สรุปความพึงพอใจว่ามีความสำคัญต่อบุคคลงาน และหน่วยงาน ดังนี้

- 1) ความสำคัญต่อบุคคล
 - 1.1) ทำให้เป็นสุข
 - 1.2) ทำให้เกิดแรงจูงใจและกำลังใจดี
 - 1.3) ทำให้เชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น
 - 1.4) ทำให้บุคคลแสดงศักยภาพของตนอย่างเต็มที่
- 2) ความสำคัญต่องาน
 - 2.1) ทำให้งานบังเกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.2) ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน
 - 2.3) ทำให้ระบบงานดำเนินไปด้วยความราบรื่นเรียบร้อย

3) ความสำคัญต่อหน่วยงาน

- 3.1) ทำให้หน่วยงานมีบรรยากาศที่ดี
- 3.2) ทำให้หน่วยงานมีภาพลักษณ์ที่ดี
- 3.3) ทำให้หน่วยงานมีความรักความสามัคคี และเป็นพลังที่จะผลักดันให้หน่วยงาน

เจริญก้าวหน้า

กมล ชนวนวัน (2552: 11 อ้างถึงใน อินทิตรา เฟ็งแก้ว, 2538: 12-13) ได้ศึกษาทัศนะของนักวิชาการแล้วประมวลความสำคัญของความพึงพอใจในการเรียน โดยสรุปไว้ดังนี้

1) ความพึงพอใจก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของงานที่ได้รับมอบหมาย

- 2) ความพึงพอใจเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติงานมีความซื่อสัตย์
- 3) ความพึงพอใจเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจอันดีต่อกัน
- 4) ความพึงพอใจก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะและมีการรวมพลัง

5) ความพึงพอใจช่วยเกื้อหนุนให้กฎเกณฑ์ระเบียบและข้อบังคับ สามารถใช้บังคับควบคุมความประพฤติของผู้ปฏิบัติงานให้คงอยู่ในระเบียบวินัยอันดี

- 6) ความพึงพอใจก่อให้เกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อครูผู้สอน
- 7) ความพึงพอใจช่วยเกื้อหนุนให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจการต่าง ๆ

จากการศึกษาความสำคัญของความพึงพอใจ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติงานด้วยความสุข มีกำลังใจในการทำงานด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้งานที่ทำนั้นบังเกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง

4. องค์ประกอบของความพึงพอใจ

มหาลาภ ป้อมสุข (2548: 90) องค์ประกอบของความพึงพอใจมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 4.1 หัวเรื่องที่ต้องการประเมิน
- 4.2 คำชี้แจง
- 4.3 รายการประเมิน
 - 4.3.1 ด้านครูผู้สอน
 - 4.3.2 ด้านเนื้อหา
 - 4.3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 4.3.4 ด้านการวัดและประเมินผล
- 4.4 ข้อเสนอแนะ

5. การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับระดับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียน ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ กระทำได้หลายวิธีต่อไปนี้

ถวิลย์ ชาราโกชน (2536: 77-86) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจไว้ สรุปได้ว่าในการวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทางซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทางคือ ทางบวก หรือทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบหรือพอใจ ส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้นความรุนแรงหรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

1) วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายอย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับว่าเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่งคือ มาตรส่วนแบบลิเคิร์ต ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2) วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3) วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็น ที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

พงษ์ หรดาล (2540: 40-62) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก และเป็นสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานตลอดจนทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติหลายประการที่คนมีต่องานของเขา ต่อองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับงานต่อชีวิตของเขาเอง โดยทั่ว ๆ ไป แบบวัดความพึงพอใจตามลักษณะที่ควรจะถามแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1) แบบสำรวจปรนัย (Objective Survey) เป็นแบบวัดที่มีคำถามและคำตอบให้เลือก โดยที่ผู้ตอบตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็นและความรู้สึก ข้อมูลที่ได้รับสามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้

2) แบบสำรวจเชิงพรรณนา (Descriptive) เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบ ตอบด้วยคำพูด และข้อเขียนของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดให้ตอบโดยอิสระ เป็นข้อมูลที่ได้เชิงคุณภาพ

ชวาล แพรัตนกุล (2552: 65) กล่าวว่า แบบสอบถามที่แท้ก็คือคำถามต่าง ๆ ที่เราประสงค์ จะให้ผู้เรียนกรอกเติม หรือให้เขียนตอบ อาจเป็นแบบให้กรอกคำเดียวหรือตอบยาว ๆ ก็ได้ รูปแบบ ของเครื่องมือวัดความพึงพอใจมีหลายชนิด ถ้าทำเป็นบัญชีรายการของเรื่องราวต่าง ๆ สำหรับให้นักเรียนหรือครูกาเครื่องหมาย เพื่อแสดงว่า มี-ไม่มี ชอบ-ไม่ชอบ เพียงประการใดประการเดียว เช่นนี้ เราเรียกเครื่องมือนี้ว่า Checklist ถ้าแปลงรูปของ Checklist ธรรมดาที่ตอบเพียงว่า มี-ไม่มี ชอบ-ไม่ชอบ ให้เป็นรูปสำหรับตอบว่ามีสิ่งนั้นหรือมีคุณลักษณะนั้น ๆ มากน้อยปานใดแล้ว ก็จะ กลายเป็น Rating Scale

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทน ภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อ ความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยาก ทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับการ ยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่ง ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และควรคำนึงถึงความเที่ยงตรงของการวัดเสมอ ในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

นิลวรรณ เจตวรัญญ (2549: 40-42) ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิด วิเคราะห์ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการคิด แบบหมวก 6 ใบ กับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติที่ ระดับ .01

เขาวัดถ้ำ สาระโน (2550: 82–83) ศึกษาการใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนนิทานเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 84.72/91.03 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คิดเห็นต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมพิศ พิมพ์คำ (2554: 97) ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 87.12/85.16 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 48.88

สุมาลี คำชู (2555: 68–69) ศึกษาการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 80.31 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.69

ลำอางศรี ทวีฤทธิ์ (2555: 90) ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 เท่ากับ 0.75 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 75

สุดารัตน์ เจนชัย (2556: 62) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านตีความโดยใช้ชุดการเรียนรู้ทักษะการอ่านตีความจากสื่อสิ่งพิมพ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ทักษะการอ่านตีความจากสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการจัดการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมเด็จพระธีรญาณมุนี สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ร้อยละ 75 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดการสอน

วราวัลย์ เพิ่มผล (2549: 71–73) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง จำนวนสุภาพิต คำพ้องเพย ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.75/84.86 แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดี

เสาวนีย์ สีสด (2549: 73) ศึกษาการสร้างชุดการสอน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ก่อนใช้และหลังใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินตนา เพื่อนงูเหลือม (2551: 60) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.34/83.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 12 เรื่อง 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเพชรหนองขาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 หลังเรียนด้วยชุดการสอนอ่านจับใจความทั้ง 12 เรื่อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจเกี่ยวกับคุณลักษณะชุดการสอนอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า โดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76

อังคณา เบ็ญโสภา (2551: 54–56) ศึกษาการสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ จากหนังสือภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ได้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ จากหนังสือภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 ชุด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุภา สุวรรณมณี (2557: 78) ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม จังหวัดพัทลุง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม จังหวัดพัทลุง ที่สอนด้วยชุดการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ผลวิจัยพบว่า ชุดการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.75/84.25

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80 /80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม จังหวัดพัทลุง ที่สอนด้วยชุดการสอนวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิคการคิดแบบหวนทบทวนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหวนทบทวนอยู่ในระดับมากที่สุด

อุไรพร จันงค์ผล (2557: 86) การพัฒนาชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 81.30/81.83 โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ชุดการสอนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการพัฒนาการอ่านได้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ทำให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีนิสัยรักการอ่าน และเกิดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษา ทำหิน บ่อदान บ่อแดง วัดจันทร์ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 185 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล) อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 42 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
3. เนื้อหา
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 1 หน่วย คือ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เพลงพื้นบ้าน ได้แก่ การอ่านแปลความ การอ่านตีความ การอ่านขยายความ โดยใช้สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย และวรรณคดีในบทเรียน
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง
ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง โดยใช้เวลาสอน 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

แบบแผนการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2550: 160) มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

โดยที่ E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
T ₁	หมายถึง	ทดสอบก่อนเรียน
X	หมายถึง	ทดลอง
T ₂	หมายถึง	ทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามลักษณะการใช้ ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน จำนวน 6 แผน

1.2 ชุดการสอน จำนวนทั้งหมด 6 ชุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชนิดแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน

1.1 ขั้นตอนการสร้าง

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พ.ศ. 2556 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการวัดและประเมินผล คู่มือครู แบบเรียน

1.1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

1.1.3 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1.4 กำหนดเนื้อหาที่ใช้สอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เพลงพื้นบ้าน ซึ่งเป็นเพลงพื้นบ้านและวรรณคดีเหมาะสำหรับให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฝึกอ่าน แปลความ ตีความ และขยายความหมายที่แฝงอยู่

1.1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน แต่ละแผนการสอนประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นชุดการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จำนวน 6 แผน เวลา 15 ชั่วโมง

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน จำนวน 6 แผน ดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน

แผนที่	เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)
1	สุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย	3
2	พฤษภกาสร	1
3	พระอภัยมณี ตอน กำเนิดศุภศาสคร	3
4	บทความจากประสบการณ์	2
5	นิทานคุณธรรม	2
6	เพลงพื้นบ้าน	6
รวม		15

1.1.6 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด โดยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จากหนังสือทฤษฎีการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121-122) และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2544 ก: 74-76)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ให้	5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ให้	4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ให้	3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ให้	2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ให้	1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 ขั้นตอนในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1.2.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน พร้อมแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นชุดการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

1.2.2 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ ถ้าได้ค่าเฉลี่ย 3.50–5.00 จึงนำไปใช้ได้ โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121–122)

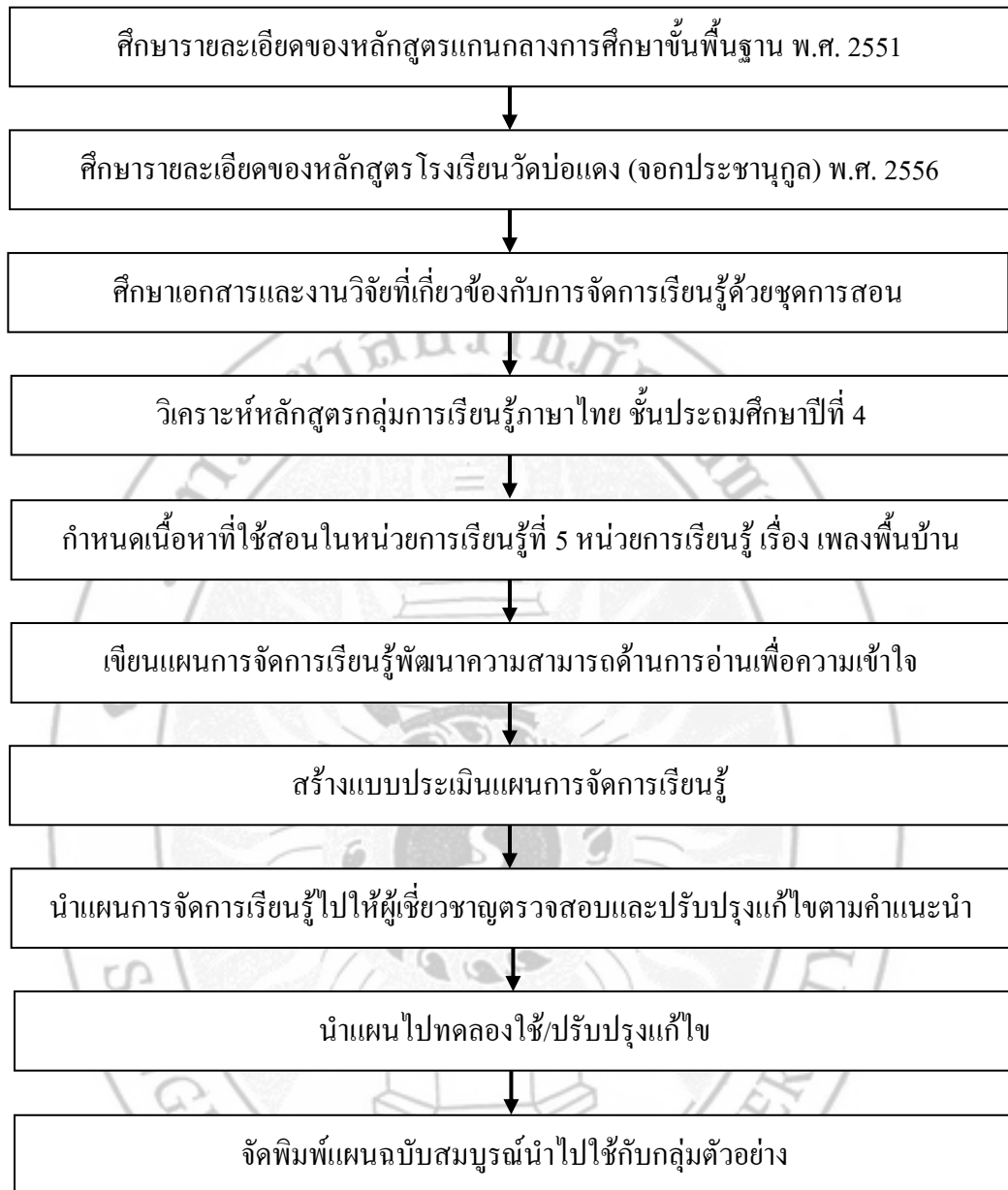
เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50–5.00	มีความเหมาะสมในระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50–4.49	มีความเหมาะสมในระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50–3.49	มีความเหมาะสมในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50–2.49	มีความเหมาะสมในระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00–1.49	มีความเหมาะสมในระดับ	น้อยที่สุด

จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.92 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ในรายละเอียดบางแผนต้องทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คือ ปรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ในบางแผนเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และปรับภาษาที่ใช้ให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น

1.2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านวัดใหม่ จำนวนนักเรียน 30 คน ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ ความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน ผลการทดลองพบว่า เนื้อหาในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 มีเนื้อหายากเกินไป จึงนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข

1.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้สอนจริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังภาพ 2

ภาพ 2 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

2. ชุดการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1 ขั้นตอนการสร้าง

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พ.ศ. 2556 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การวัดและประเมินผล คู่มือครู แบบเรียน

2.1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับชุดการสอนของ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526: 154) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.3 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจัดทำชุดการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.4 กำหนดเนื้อหาที่ใช้สอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เพลงพื้นบ้าน

2.1.5 สร้างชุดการสอนจำนวน 6 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย

1) คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครู ภายในคู่มือครูจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดการสอนไว้อย่างละเอียด ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด ส่วนประกอบดังนี้

- 1.1) คำชี้แจงสำหรับครู
- 1.2) บทบาทนักเรียน
- 1.3) บัตรแจ้งจุดประสงค์กิจกรรม
- 1.4) รายการสื่อการสอน
- 1.5) แผนการจัดการเรียนรู้

2) เนื้อหาหรือประสบการณ์ เป็นเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนต้องศึกษา มีส่วนประกอบ

ดังนี้

- 2.1) บัตรเนื้อหา
- 2.2) บัตรกิจกรรม
- 2.3) บัตรเฉลยกิจกรรม

3) แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอน มีส่วนประกอบดังนี้

3.1) แบบทดสอบท้ายชุดการสอน

3.2) เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน

2.1.6 สร้างแบบประเมินชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด โดยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินชุดการสอนจากหนังสือทฤษฎีการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2544: 121–122) และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2544 ก: 74–76)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ให้	5	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ให้	4	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ให้	3	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ให้	2	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ให้	1	คะแนน	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.2 ขั้นตอนในการหาคุณภาพของชุดการสอน

2.2.1 นำชุดการสอนจำนวน 6 ชุด พร้อมแบบประเมินชุดการสอนเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดการสอน

2.2.2 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านมาหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ ถ้าได้ค่าเฉลี่ย 3.50–5.00 จึงนำไปใช้ได้โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121–122)

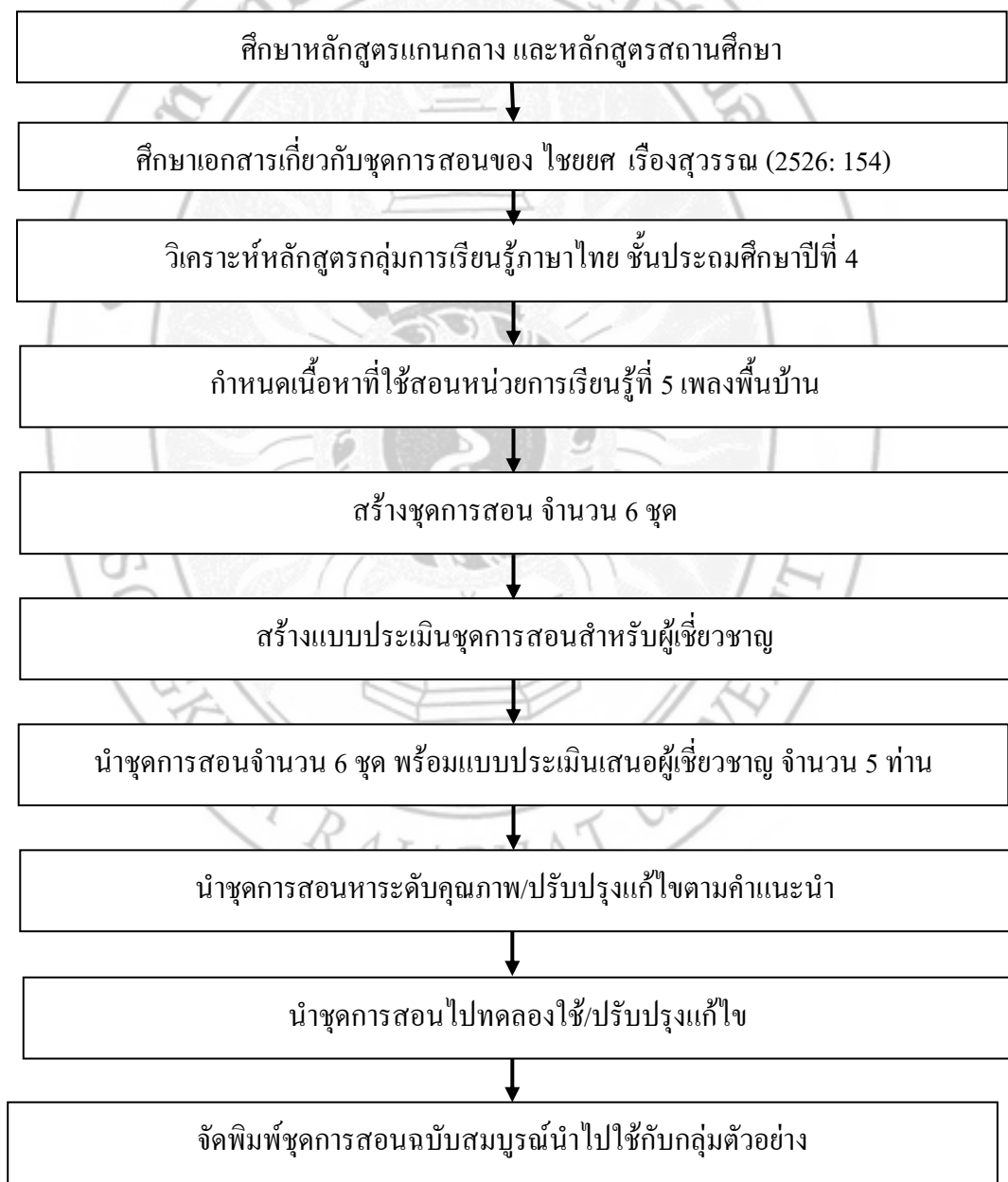
เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50–5.00	มีความเหมาะสมในระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50–4.49	มีความเหมาะสมในระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50–3.49	มีความเหมาะสมในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50–2.49	มีความเหมาะสมในระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00–1.49	มีความเหมาะสมในระดับ	น้อยที่สุด

จากการประเมินชุดการสอนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ย 4.59 หมายความว่า ชุดการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.2.3 นำชุดการสอนไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านวัดใหม่ จำนวนนักเรียน 30 คน ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาที่ใช้เหมาะสมของสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน ผลการทดลองพบว่า เนื้อหาในชุดการสอนมีความเหมาะสมกับนักเรียน สามารถสร้างความสนใจให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน

2.2.4 นำชุดการสอนที่ผ่านแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้สอนจริง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ ดังภาพ 3

ภาพ 3 ขั้นตอนการสร้างชุดการสอน

3. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.1 ขั้นตอนการสร้าง

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล) พ.ศ. 2556

3.1.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 ศึกษาหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 80–89)

3.1.4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้มาสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เพลงพื้นบ้าน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยแบ่งพฤติกรรมที่ต้องการวัดเป็น 3 ด้าน ดังตาราง 4

ตาราง 4 วิเคราะห์ข้อสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้/ เนื้อหา	จำนวนข้อสอบที่สร้าง				จำนวนข้อสอบที่เลือก			
		แปลความ	ตีความ	ขยายความ	รวม	แปลความ	ตีความ	ขยายความ	รวม
1.	จำนวน สุภชาติและ คำพังเพย	4	4	2	10	2	1	1	4
2.	พฤษภกาสร	5	4	3	12	2	3	2	7
3.	เพลงพื้นบ้าน	4	4	4	12	3	2	2	7
4.	พระอภัยมณี	5	5	4	14	2	1	3	6
5.	บทความ	4	4	4	12	2	1	3	6
	รวม	22	21	17	60	11	8	11	30

3.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

3.2.1 สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาสำหรับผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกับแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการตรวจสอบโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ (ลิ้วน สายยศ, 2539: 249) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน	+ 1	เมื่อ	แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์
คะแนน	0	เมื่อ	ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์
คะแนน	1	เมื่อ	แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์

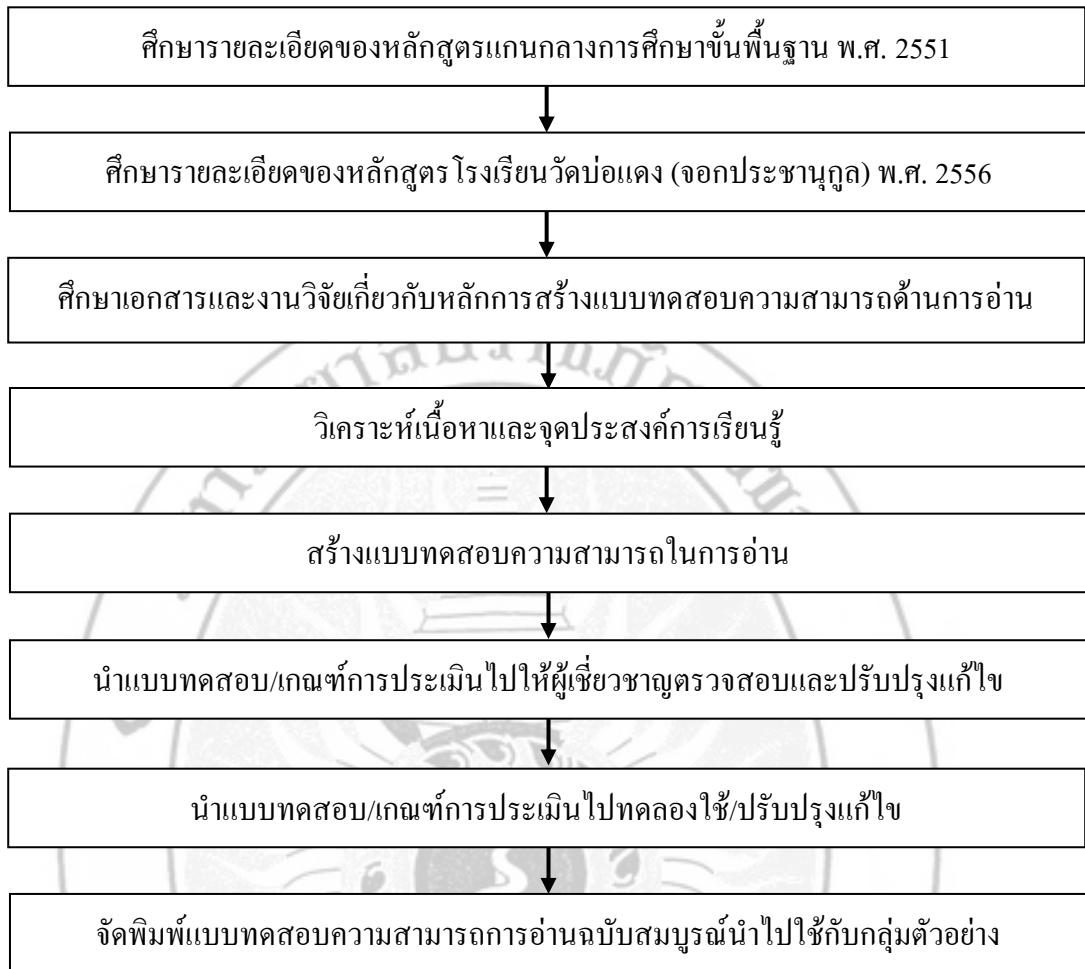
3.2.2 นำแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 60 ข้อ โดยคัดเลือกข้อสอบที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทั้งหมด 30 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.60–1.00

3.2.3 คัดเลือกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจที่มีค่า IOC 0.50 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านวัดใหม่ จำนวน 30 คน

3.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้เกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 209–210) ซึ่งแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองใช้มีค่า (p) ระหว่าง 0.33–0.77 และค่า (r) ระหว่าง 0.27–0.67 จำนวน 30 ข้อ

3.2.5 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีการของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder–Richardson) จากสูตร KR–20 ใช้เกณฑ์ 0.80 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .89

3.2.6 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ พิมพ์เป็นแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างสรุปเป็นขั้นตอนดังภาพ 4

ภาพ 4 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นตอนการสร้าง

4.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

4.1.2 กำหนดข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยศึกษาจากการวิจัยเบื้องต้นของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 114) และประยุกต์สร้างเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 20 ข้อ

ตาราง 5 ข้อคำถามแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อคำถาม	จำนวนคำถาม (ข้อ)
ด้านครูผู้สอน	5
ด้านเนื้อหา	4
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	6
ด้านการวัดผลและประเมินผล	5
รวม	20

4.1.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง และพึงพอใจน้อย ดังนี้

ให้ 3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก

ให้ 2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ให้ 1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อย

กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนจากเกณฑ์การให้คะแนน โดยปรับปรุงจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 117) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.00 มีความเหมาะสมในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง

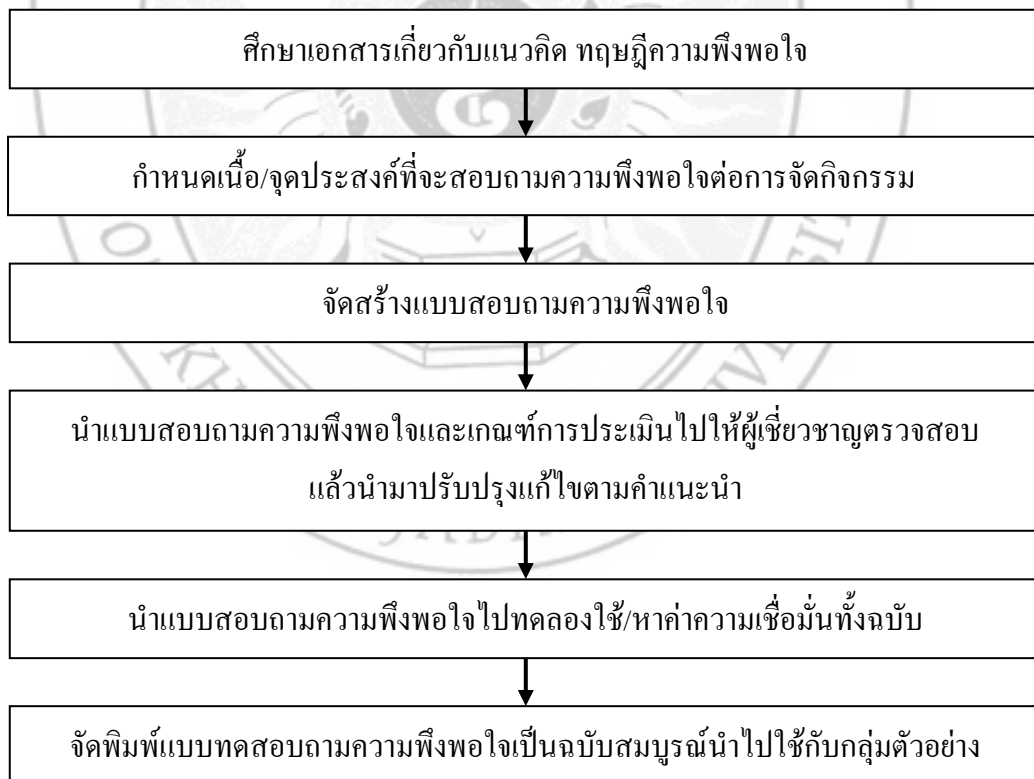
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 มีความเหมาะสมในระดับ น้อย

4.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

4.2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล ด้านเนื้อหาภาษาไทยและด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และพิจารณาลงความเห็น และให้คะแนนนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60–1.00

4.2.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านวัดใหม่ จำนวน 30 คน แล้วมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 117) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

4.2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนการหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจดังภาพ 5

ภาพ 5 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน

ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ คือ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 30 นาที ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2. ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน- 3 กรกฎาคม 2558 ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการสอน ครูจัดแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน โดยการจับฉลาก แล้วให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนก่อนเข้าจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเล่าเรื่อง ปริศนาคำทาย คำถาม และบทประพันธ์ประเภทกลอน เพื่อให้ นักเรียนอภิปรายร่วมกับครูผู้สอน

ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการสอน ครูชี้แจงขั้นตอนการทำกิจกรรมด้วยชุดการสอน จากนั้นให้นักเรียนจับฉลากเลือกกลุ่ม แล้วให้นักเรียนทำบัตรกิจกรรมในชุดการสอนที่ 1-6 โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน ร่วมกันอภิปรายสรุปความรู้ ข้อคิด ที่ได้จากการทำกิจกรรมด้วยชุดการสอน

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายชุดการสอน จำนวน 10 ข้อ เพื่อทบทวนความรู้เรื่องที่เรียนอีกครั้ง

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังตาราง 6

ตาราง 6 การดำเนินการทดลอง

แผนที่	เรื่อง	เวลา	วัน/เดือน/ปี	หมายเหตุ
	ทดสอบก่อนเรียน		15 มิ.ย. 2558	
1.	สุภายิต คำพังเพย และสำนวนไทย	3	16–18 มิ.ย. 2558	
2.	พฤษภกาสาร	1	19 มิ.ย. 2558	
3.	พระอภัยมณี	3	22–24 มิ.ย. 2558	
4.	บทความจากประสบการณ์	2	25–26 มิ.ย. 2558	
5.	นิทานคุณธรรม	2	29–30 มิ.ย. 2558	
6.	นิทานเทียบสุภายิต นำสิ่งหยดเดียว	2	1–2 ก.ค. 2558	
	ทดสอบหลังเรียน		3 ก.ค. 2558	

3. ทดสอบหลังเรียน

3.1 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน ครบ 13 ชั่วโมง ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.2 นำแบบบันทึกคะแนนมาตรวจให้คะแนน

3.3 นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังเรียนว่าเป็นไปตามสมมุติฐานหรือไม่

4. ศึกษาความพึงพอใจ

4.1 หลังการทดสอบหลังเรียนแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน โดยผู้วิจัยให้นักเรียนพิจารณาเลือกตอบด้วยตนเอง

4.2 นำคะแนนที่ได้จากการแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน โดยใช้ (t-test Dependent)

1.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 73) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 X แทน ค่าข้อมูลแต่ละค่า

2.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 248–249) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1)
 $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ของโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 210) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
 N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

2.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 210) ดังนี้

$$r = \frac{H-L}{N}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

2.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้สูตร KR20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 243) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	K	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	คือ	สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบถูกในแต่ละข้อ
	q	คือ	สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบผิดในแต่ละข้อ
	S_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนสอบทั้งฉบับ

2.2.5 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบัก มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 117)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งฉบับ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

2.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 243) โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad df = N - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบที
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ t
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน (n = 42)

ความสามารถด้านการอ่าน เพื่อความเข้าใจ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ระดับแปลความ	11	5.24	1.71	8.83	1.23	14.22**
2. ระดับตีความ	8	3.98	1.24	6.50	0.92	15.70**
3. ระดับขยายความ	11	5.24	1.42	9.19	1.23	16.58**
ภาพรวม	30	14.45	2.68	24.52	2.13	21.70**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.45 และหลังเรียนเท่ากับ 24.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดการสอนระดับขยายความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.19 รองลงมา ระดับแปลความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.83 และระดับตีความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.50 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน จำแนกเป็นรายด้าน (n = 42)

ด้านความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ครูผู้สอน	2.88	0.20	มาก
2. เนื้อหา	2.85	0.32	มาก
3. กิจกรรมการเรียนการสอน	2.92	0.16	มาก
4. การวัดและประเมินผล	2.88	0.21	มาก
ภาพรวม	2.88	0.20	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 รองลงมาด้านครูผู้สอน และการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 เท่ากัน และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ตามลำดับ

ตาราง 9 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน จำแนกเป็นรายข้อ (n = 42)

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ด้านครูผู้สอน			
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	2.90	0.30	มาก
2. ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยคละความสามารถและเพศชาย เพศหญิง	2.90	0.30	มาก
3. ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	2.95	0.31	มาก
4. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	2.95	0.22	มาก
5. ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จ	2.81	0.40	มาก
6. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	2.83	0.44	มาก
7. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการ	2.81	0.46	มาก
รวมด้านครูผู้สอน	2.88	0.20	มาก
ด้านเนื้อหา			
8. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	2.88	0.33	มาก
9. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	2.81	0.46	มาก
รวมด้านเนื้อหา	2.85	0.32	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
10. นักเรียนใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน	2.86	0.42	มาก
11. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	2.93	0.34	มาก
12. นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง	2.93	0.26	มาก
13. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2.93	0.26	มาก
14. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์เต็ม ความสามารถ	2.88	0.33	มาก
15. ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	2.98	0.15	มาก
รวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	2.92	0.16	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
16. มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนรายกลุ่มและ รายบุคคล	2.88	0.33	มาก
17. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	2.86	0.35	มาก
18. มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน	2.90	0.37	มาก
19. ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม	2.86	0.42	มาก
20. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	2.90	0.30	มาก
รวมด้านการวัดและประเมินผล	2.88	0.21	มาก
ภาพรวม	2.88	0.20	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

ด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูให้การเสริมแรง โดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40

ด้านเนื้อหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษา ทำหิน บ่อदान บ่อแดง วัดจันทร์ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 185 คน กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน โรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 42 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน จำนวน 6 แผน และชุดการสอน จำนวน 6 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน จำนวน 20 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน

ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้พื้นฐานในการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดบ่อแดงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวน 42 คน ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ คือ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 30 นาที ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2. ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 13 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน) ทำการทดลองวันละ 1 ชั่วโมง ติดต่อกันเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ขณะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อสิ้นสุดการสอนชั้น 3 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำบัตรกิจกรรมควบคู่กันไปด้วยในแต่ละชั้น ซึ่งเป็นบัตรกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจเมื่อสิ้นสุดการสอนชั้น 4 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมอีกครั้ง ซึ่งเป็นสรุปความรู้ที่ได้จากเรื่องที่เรียนเมื่อสิ้นสุดการสอนชั้น 5 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมท้ายชุดการสอน จำนวน 10 ข้อ เพื่อทบทวนความรู้อีกครั้ง

3. ทดสอบหลังเรียน

3.1 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอนครบ 13 ชั่วโมง ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.2 นำแบบบันทึกคะแนนมาตรวจให้คะแนน

3.3 นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test dependent)

4. ศึกษาความพึงพอใจ

4.1 หลังการทดสอบหลังเรียนแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน โดยผู้วิจัยให้นักเรียนพิจารณาเลือกตอบด้วยตนเอง

4.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผล

ผลการวิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน พบว่า ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน พบว่า ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดี ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการแปลความ ตีความ และขยายความ เรื่อง สุภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ซึ่งมีเนื้อหาเป็นร้อยแก้ว ส่วนพฤษภกาสร และพระอภัยมณี ตอน กำเนิดศุภสาคกร มีเนื้อหาเป็นบทร้อยกรอง ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากผู้วิจัยประยุกต์ใช้แผนการจัดการเรียนรู้และชุดการสอนที่ได้รับการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญตามขั้นตอนการสร้างชุดการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักการสร้างและใช้ชุดการสอนของ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526: 154) และสำนักส่งเสริมวิชาการ (2552: 17) ซึ่งมีขั้นตอนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน แต่ละชุดการสอนประกอบด้วยสื่อการเรียนรู้ บัตรกิจกรรมที่หลากหลาย และแบบทดสอบท้ายชุดการสอน เพื่อเป็นการฝึกทักษะอีกครั้งหลังเรียนด้วยชุดการสอน ในขั้นตอนที่ 3 ขึ้นประกอบกิจกรรม โดยการใช้กระบวนการกลุ่ม มีครูเป็นผู้แนะนำการทำกิจกรรม ชุดการสอนมีขั้นตอนที่ให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ได้ลงมือฝึกทักษะการอ่านแปลความ ตีความ และขยายความของวรรณคดีในบทเรียน เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดทักษะการอ่าน โดยครูคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการเรียนรู้ เป็นการให้นักเรียนได้สรุปความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกับครูผู้สอน ขั้นตอนที่ 5 ขึ้นทดสอบหลังเรียน เป็นการให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายชุดการสอน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่าน เมื่อพิจารณาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ด้วยการทำกิจกรรมประเมินตนเองหลังเรียนท้ายชุดการสอน ทำให้เกิดการยอมรับตามทฤษฎีพัฒนาการของ เพียเจต์ (จิวีลักษ์ณ์ บุนยะกาญจน, 2556: 28-37) ที่นักเรียนนำประสบการณ์ที่ได้รับการสะสมในการเรียนรู้เก่าประสมประสานกับความรู้ใหม่ด้วยกัน เกิดการเรียนรู้ได้แม่นยำ

มีความสนใจในการเรียน เนื่องจากชุดการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียน ไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสนุกสนาน ได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ตลอดจนสร้างประชาธิปไตย ภายในกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถเรียนได้ดีขึ้น และนักเรียนที่เรียนเก่งก็สามารถช่วยเหลือหรือถ่ายทอดความรู้ของตนเองแก่เพื่อนได้ ซึ่งเป็นการทบทวนความรู้ของเขาไปในตัว

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราวัลย์ เพิ่มผล (2549: 71–73) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตำนวนสุภาษิต คำพังเพย ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.75/84.86 แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดี และ เขียวลักษณ์ สารโน (2550: 82–83) ศึกษาการใช้ชุดสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดสอนนิทานเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 84.72/91.03 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มทดลองกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ดร.ฉวี สีนันท (2551: 68–69) ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย หลังใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอน และ จินตนา เพื่อนงูเหลือม (2551: 60) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดสอนอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดสอนอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.34/83.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 12 เรื่อง 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเพชรหนองขาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 หลังเรียนด้วยชุดสอนอ่านจับใจความ ทั้ง 12 เรื่อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจเกี่ยวกับคุณลักษณะชุดสอนอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า โดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และ อุไรพร จานงค์ผล (2557: 86) การพัฒนาชุดสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 81.30/81.83 โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสนุกสนาน ได้แสดงความคิดเห็นตามความสามารถของตนเอง ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ได้แสดงออกถึงความสามารถที่ตนเอง และมีความสนใจในการเรียนอันสืบเนื่องมาจากสื่อการเรียนรู้ในชุดการสอนอย่างหลากหลาย ทำให้ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่าก่อนเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มุ่งให้นักเรียนศึกษาด้วยเอง ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีนิสัยรักการอ่านเพิ่มขึ้น ตลอดจนเกิดความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดการสอน และมีประสบการณ์ที่ดีในการอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ความสนุกสนานด้วยตนเอง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วยจัดระเบียบการคิด ทำให้การคิดมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ตลอดจนสร้างประชาธิปไตยภายในกลุ่ม

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา เพื่อนงูเหลือม (2551: 60) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดการสอนอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า ความพึงพอใจเกี่ยวกับคุณลักษณะชุดการสอนอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า โดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และ เขียวลักษณ์ สารโน (2550: 82-83) ศึกษาการใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการดำเนินการวิจัย พบว่า การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนร่วมกับเทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย และปรับปรุงเนื้อหาให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยชุดการสอน ครูผู้สอนต้องชี้แจงและให้นักเรียนอ่านบทบาทของนักเรียนให้เข้าใจขั้นตอนการทำกิจกรรมอย่างละเอียด เพื่อปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องไม่เกิดปัญหาในขณะที่เรียน นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนช่วยกันทำกิจกรรมในกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนแต่ละคน ครูผู้สอนควรให้นักเรียน ได้ฝึกด้วยตนเองให้มากที่สุด และครูควรเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกับวิธีสอนแบบอื่น ระดับชั้นอื่น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพ
มหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2554). **เทคนิควิธีการและสื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ด้านการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). **ชุดการเรียนรู้การสอน**. เชียงใหม่: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์. (2552). **การอ่าน**. (Online). <http://www.thaigoodview.com>, 20 เมษายน 2557.
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). **ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรไทยปราการ จำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. **ประโยชน์ของการอ่าน**. (Online). <http://www.bloggang.com>, 20 เมษายน 2557.
- จินตนา เพื่อนงูเหลือม. (2551). **รายงานการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอน
อ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. (Online).
www.petchnongkamschool.com, 30 กันยายน 2558.
- จิตภา มีศิริ. (2553). **ชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน. (2556). **จิตวิทยาการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ธารอักษร จำกัด.
- ชม ภูมิกาศ. (2527). **เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.

- ชยุต จุลชาติ. (2548). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาความคิด สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม ระดับ ปวช. 2 โรงเรียนวานิชพานิชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชวาล แพร์ตันกุล. (2552). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 13. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- คนยา วงศ์ระนชัย. (2542). การอ่านเพื่อชีวิต. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลย์สงคราม.
- ครุณี สีหนาท. (2551). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ถวิลย์ ชาราโกชน. (2536). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ทวีพงษ์ หินคำ. (2541). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการควบคุมการจราจรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิสนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิยา ปัญญาแก้ว. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานของข้าราชการครูในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิลวรรณ เจตวรัญญ. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบกับการสอนปกติ. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สุริยสาส์น.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ, มล. (2517). วิเคราะห์สวรรณคดีไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ประภาพรรณ เส็งวงศ์. (2550). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: อี.เค.บุ๊ก.
- ปราณี ปัญจาคะ. (2528). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยชุดการสอนกับนักเรียน โดยครูเป็นศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- พงศ์ หรดาล. (2540). **จิตวิทยาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- พรรณี ชูทัยเจนจิต. (2528). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัทคอมแพคพริ้นท์ จำกัด.
- พิสุทธา อารีราษฎร์. (2550). **การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา**. มหาสารคาม: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ภูมกล กมลอนเนกคุณ. (2556). **การอ่านหนังสือของคนไทย**. (Online). <http://www.kroobannok.com>, 25 ธันวาคม 2556.
- มหาลาก ป้อมสุข. (2548). **ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ปีการศึกษา 2547**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มิตรถาวร คำภูษา. (2545). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านและสะกดคำยากของหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุภา สุวรรณมณี. (2557). **การพัฒนาชุดการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. พัทลุง: โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม.
- เยาวลักษณ์ สาระโน. (2550). **การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- รัชดาภรณ์ พันธุ์พิกุล. (2550). **การพัฒนาชุดการสอนหน่วยการเรียนรู้ชีวิตพืช กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ (ว 13101) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. เชียงใหม่: โรงเรียนบ้านท่าหลุกสันทราย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- ราตรี นุกุลกิจ. (2531). **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านและความสามารถในการเขียน**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลข้อมูล**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ. (2539). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: ชมรมรักเด็ก.

- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). **สื่อและนวัตกรรมการสอนแห่งการเรียนรู้**. ปทุมธานี: บริษัท พี เอ็น เค แอนด์สกายพรีนติ้งส์ จำกัด.
- วรวิทย์ เพิ่มผล. (2549). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง จำนวน สุภาษิต คำพังเพย ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วณีย์ ทองเสวด. (2548). **รายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการห้องสมุดวิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์**. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักงานการแพทย์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). **พัฒนาหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- วิทย์ เทียงบุญธรรม. (2541). **การจัดการสมัยใหม่**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรุฬ พรรณทวี. (2542). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานบริหารบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลของจังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลลักษณ์ เล็กศิริรัตน์. (2550). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น**. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ศุภิพร สายแวง. (2533). **การสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพวิชาสังคมศึกษา ส 204 เพื่อที่บ้านของเรา เรื่อง วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของอินเดีย จีน ญี่ปุ่น ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- ศูนย์เครือข่ายการศึกษา ทำนิน บ่อแดง บ่อदान วัดจันทร์. (2557). **การเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ**. (Online). <http://www.sk1.go.th>, 30 กรกฎาคม 2558.
- สมพิศ พิมพ์คำ. (2554). **การพัฒนาทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนครพนม.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). **ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. (2558). **ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน**. (Online). <http://www.sk1.go.th>, 30 กรกฎาคม 2558.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). **สถิติการอ่านของคนไทย**. (Online). <http://nso.go.th>, 25 ธันวาคม 2556.

- สำนักส่งเสริมวิชาการ. (2552). การจัดการเรียนรู้แบบพัฒนาการคิด. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมวิชาการ.
- ลำอางศรี ทวีฤทธิ. (2555). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบุรีรัมย์.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. (2555). พัฒนาทักษะการคิดตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- สุดารัตน์ เจนชัย. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านตีความโดยใช้ชุดการเรียนรู้ทักษะการอ่านตีความจากสื่อสิ่งพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (Online). [http:// www.kroobannok.com](http://www.kroobannok.com), 20 ตุลาคม 2558.
- สุทธิชัย ปัญญาโรจน์. (2555). ประโยชน์ของการอ่าน. (Online). <http://www.oknation.net>, 8 ธันวาคม 2555.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2556). ชุดการสอน. (Online). <http://www.st.ac.th>, 8 ธันวาคม 2556.
- สุปิ่น ราสุวรรณ. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารโรงเรียนกับความพึงพอใจของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2541). แก่นแท้ของการเรียนการสอนคือการเรียนรู้ของผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุมาลี คำบุรู. (2555). การสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุวรรณ ตั้งที่มะรัักษ์. (2556). ภาษาและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2250). การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน. กรุงเทพมหานคร: ซีซี นอลิจจิงส์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- เสริมศรี หอทิมาวรกุล. (2545). การพัฒนาทักษะการอ่านระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เอกสารการสอนวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสาวนีย์ สีสด. (2549). การสร้างชุดการสอน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรญา นิษรัตน์. (2551). การพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ประวัติศาสตร์เมืองอุบลราชธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี.
- อังคณา เบ็ญโญ๊ะ. (2551). การสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ จากหนังสือภาษา พาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อาร์ม โพธิ์พัฒน์. (2550). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์และความสามารถวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเขียนแผนผังมโนมติ. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อินทิรา เพ็งแก้ว. (2538). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของนักวิชาการสำนักงานศึกษาธิการ อำเภอนาคูของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุไรพร จานงค์ผล. (2557). การพัฒนาชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (Online). <http://www.kroobannok.com>, 29 พฤศจิกายน 2558.
- อำนาจ แสงศรี, พระมหา. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดี เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบ กับกระบวนการจัดการ เรียนรู้แบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Apple white. (1965). **P.B. Organizational and Behavior**. New York: Prentice–Hall.
- Bloom, Benjamin S. (1956). **Taxonomy of Education Objective Hand Book I: Cognitive Domain**. New York: David Mac Key Company, Ince.
- _____. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York: McGraw–Hill.
- Campbell, A. (1976). **Subjective measure if will-being**. Am Psycho.
- Clark, L.H. (1970). **Strategies and Tactics in secondary school teaching**. London: Collier–Macmillan.
- Houston, Robert W. other. (1972). **Development of Instructional Modules A Modular System for Writing Modules**. College of Education. Texas: University of Houston.
- Maslow, Abraham Harold. (1970). **Motivation and Personality**. New York: Harper & Row.
- Morse, N.C. (1953). **Satisfactions in the white-collar Job**. New Your: arnoproess.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ 0560.06/0001

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

1 มกราคม 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดแหล่มอูทิส

ด้วย นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด รหัส 55G1911005 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.ณรงค์ กาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสุพิศ ทองมณี บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>www.facebook.com/gsskru

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0002/2558

วันที่ 1 มกราคม 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.มนตรี เค้นดวง

ด้วย นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด รหัส 55G1911005 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.ณรงค์ กาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0003/2558

วันที่ 1 มกราคม 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัย จันทรพริ้ม

ด้วย นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด รหัส 55G1911005 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.ณรงค์ กาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0004/2558

วันที่ 1 มกราคม 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์เอือนจิตร สัมมา

ด้วย นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด รหัส 55G1911005 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.ณรงค์ กาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 0005/2558

วันที่ 1 มกราคม 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปรีดา เบ็ญการ

ด้วย นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด รหัส 55G1911005 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.ณรงค์ กาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0560.06/0067

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

22 พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านวัดใหม่

ด้วย นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด รหัส 55G1911005 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.ณรงค์ กาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวสุพิศ ทองมณี บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จิตสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 74-33 6933 ต่อ 246

โทรสาร. 0 74-33 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

ที่ ศธ 0560.06/0092

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

17 มิถุนายน 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย โดยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดป่อแดง

ด้วย นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด รหัส 55G1911005 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.ณรงค์ กาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวสุพิศ ทองมณี บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรณ์ จุฬสุวรรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 74-33 6933 ต่อ 246

โทรสาร. 0 74-33 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง สุภาษิต คำพังเพยและสำนวนไทย

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน พ.ศ. ปีการศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด ไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.4/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน

สาระสำคัญ

สุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย เป็นข้อความสั้น ๆ กระชับ รัดกุม แต่มีความหมายที่ชัดเจน ลึกซึ้งกินใจ และแฝงด้วยข้อคิด คติเตือนใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทยได้
2. นักเรียนบอกลักษณะของสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทยได้
3. นักเรียนสามารถแปลความ ตีความ และขยายความจากสำนวนที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน
3. มีนิสัยรักการอ่าน
4. รักความเป็นไทย

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย
2. ลักษณะของสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย
3. กลวิธีการอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ

กิจกรรมการเรียนการสอน (ขั้นการสอนด้วยชุดการสอน)

ขั้นที่ 1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน

(ชั่วโมงที่ 1)

1. ครูพิจารณาพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน โดยการทดสอบก่อนเรียน อาจใช้เวลาประมาณ 10 ถึง 15 นาที และเฉลยผลการทดสอบให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบพื้นฐานความรู้ของตน
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยวิธีการนับเลข
3. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทุกคนทราบ

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำตัวอย่างสำนวน “สอนหนังสือสั่งฆราวาส” มาให้นักเรียนดู
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันสังเกตคำยากที่ต้องหาความหมาย และร่วมอภิปรายกับนักเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างละเอียดทุกขั้นตอนก่อนลงมือทำกิจกรรม
2. นักเรียนศึกษาบัตรเนื้อหา เรื่อง สุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย แล้วร่วมกันอภิปรายตามประเด็นดังนี้
 - ความหมายของสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย
 - กลวิธีการอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปความรู้ที่ได้รับเป็นผังกราฟฟิกในบัตรกิจกรรมที่ 1
4. จากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมท้ายเล่ม
5. นักเรียนทำบัตรกิจกรรมที่ 2 อ่านแปลความ ตีความ และขยายความจากสำนวน สุภาษิต และคำพังเพย

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปทเรียน

(ชั่วโมงที่ 3)

- ครูนำอภิปรายสรุปความรู้ที่ได้รับจากเรื่อง สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการเรียน

- ทดสอบหลังเรียน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรแจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้
2. บัตรเนื้อหา เรื่อง สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย
3. บัตรกิจกรรมที่ 1-4 พร้อมเฉลย
4. แบบทดสอบท้ายชุดการสอน
5. เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน

การวัดผลและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตการทำกิจกรรม
 - 1.2 ตรวจบัตรกิจกรรมที่ 1-4
 - 1.3 ทดสอบหลังเรียน
2. เครื่องมือที่ใช้
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรม
 - 2.2 บัตรกิจกรรมที่ 1-4
 - 2.3 แบบทดสอบท้ายชุดการสอน
3. เกณฑ์การประเมิน
 - 3.1 นักเรียนต้องได้คะแนนประเมินพฤติกรรม ร้อยละ 80 ขึ้นไป
 - 3.2 นักเรียนต้องได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สุภษิต คำพังเพยและสำนวนไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง
 คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน																รวม	ร้อยละ	
	มีความมุ่งมั่น ในการทำงาน				ใฝ่เรียนรู้ ถามครูเมื่อสงสัย				มีความรับผิดชอบ				ทำงานเสร็จ ตามเวลาที่กำหนด						
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1			16
25.																			
26.																			
27.																			
28.																			
29.																			
30.																			
31.																			
32.																			
33.																			
34.																			
35.																			
36.																			
37.																			
38.																			
39.																			
40.																			
41.																			
42.																			

เกณฑ์การให้คะแนน

เมื่อแสดงพฤติกรรมเด่นชัด เป็นกิงนิสัย = 4 (ดีมาก)

เมื่อละเลยการแสดงพฤติกรรมเป็นบางครั้ง หรือมีข้อบกพร่องเล็กน้อย = 3 (ดี)

เมื่อมีความพยายามที่จะแสดงพฤติกรรม โดยต้องกระตุ้นเป็นบางครั้งคราว = 2 (พอใช้)

เมื่อแสดงพฤติกรรม น้อยครั้งหรือไม่แสดงพฤติกรรมเลย = 1 (ปรับปรุง)

แบบบันทึกคะแนนหลังเรียน เรื่อง สุภษิต คำพังเพยและสำนวนไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน		คะแนน	สรุป	
		เต็ม	ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						
21.						
22.						
23.						

แบบบันทึกคะแนนหลังเรียน เรื่อง สุภานิต คำพังเพยและสำนวนไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโรงเรียนวัดบ่อแดง

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน		คะแนน	สรุป	
		เต็ม	ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						
39.						
40.						
41.						
42.						

เกณฑ์การประเมิน นักเรียนต้องได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ผลการประเมิน ผ่านร้อยละ..... ไม่ผ่านร้อยละ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง พระอภัยมณี

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน พ.ศ. ปีการศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้ผู้ตัวชีวิต

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. ท 1.1 ป.4/6 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ท 5.1 ป.4/2 อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร เป็นบทประพันธ์ของสุนทรภู่ แต่งเป็นกลอนสุภาพ เนื้อหาสาระเริ่มตั้งแต่ตอนนางเงือกคลอดสุดสาครจนถึงตอนสุดสาครเดินทางตามหาพ่อ จนพบกับชีเปลือยแล้วโดนชีเปลือยผลักตกเหว ซึ่งให้ข้อคิดเรื่องอย่าหลงเชื่อใครง่าย ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะคำประพันธ์ของเรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาครได้
2. นักเรียนสรุปสาระสำคัญของเรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาครได้ถูกต้อง
3. นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับเรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาครได้ถูกต้อง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน
3. มีนิสัยรักการอ่าน
4. รักความเป็นไทย

สาระการเรียนรู้

1. เรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดศุภสาคร
2. ลักษณะคำประพันธ์ เรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดศุภสาคร

กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นการสอนด้วยชุดการสอน)

ขั้นที่ 1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน

(ชั่วโมงที่ 1)

- ครูพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน โดยการทดสอบก่อนเรียน อาจใช้เวลาประมาณ 10 ถึง 15 นาที และเฉลยผลการทดสอบให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบพื้นฐานความรู้ของตน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำตัวอย่างกลอนเรื่อง พระอภัยมณีมาให้นักเรียนอ่านสำรวจว่ามีคำใดที่อ่านไม่ได้หรือเป็นศัพท์ยาก

2. อ่านออกเสียงเป็นร้อยแก้วและอ่านเป็นทำนองเสนาะ
3. ร่วมกันอภิปรายเนื้อหาสาระ

ขั้นที่ 3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างละเอียดทุกขั้นตอนก่อนลงมือทำกิจกรรม
2. นักเรียนศึกษาบัตรเนื้อหา เรื่อง พระอภัยมณี แล้วร่วมกันอภิปรายตามประเด็นดังนี้

- ผู้แต่ง
- ลักษณะคำประพันธ์
- เนื้อเรื่อง

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปความรู้ที่ได้รับเป็นผังกราฟิกในบัตรกิจกรรมที่ 1
4. ให้นักเรียนดูหนังเรื่อง พระอภัยมณี

(ชั่วโมงที่ 2-3)

5. อธิบายการทำกิจกรรม
6. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 1-3 ฝึกแปลความ ตีความ และขยายความ จากเรื่อง พระอภัยมณี

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ครูนำอภิปรายสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้รับจากเรื่อง

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการเรียน

- ทดสอบหลังเรียน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ตัวอย่างกลอน เรื่อง พระอภัยมณี
2. บัตรแจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้
3. บัตรเนื้อหา เรื่อง พระอภัยมณี
4. บัตรกิจกรรมที่ 1-3 พร้อมเฉลย
5. แบบทดสอบท้ายชุดการสอน
6. เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน
7. หนังสือนิทานเรื่อง พระอภัยมณี

การวัดผลและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตการทำกิจกรรม
- 1.2 ตรวจบัตรกิจกรรมที่ 1-3
- 1.3 ทดสอบหลังเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- 2.2 บัตรกิจกรรมที่ 1-3
- 2.3 แบบทดสอบท้ายชุดการสอน

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 นักเรียนต้องได้คะแนนประเมินพฤติกรรม ร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 3.2 นักเรียนต้องได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมการเรียน เรื่อง พระอภัยมณี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง
คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ให้คะแนนลงในรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

ที่	รายการประเมิน																ร้อยละ		
	มีความมุ่งมั่นในการทำงาน				ใฝ่เรียนรู้ ทุ่มเทครุเมื่อสงสัย				มีความรับผิดชอบ				ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด					รวม	
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		16	
25.																			
26.																			
27.																			
28.																			
29.																			
30.																			
31.																			
32.																			
33.																			
34.																			
35.																			
36.																			
37.																			
รวม																			
เฉลี่ย																			

เกณฑ์การให้คะแนน

เมื่อแสดงพฤติกรรมเด่นชัด เป็นกิจนิสัย = 4 (ดีมาก)

เมื่อละเลยการแสดงพฤติกรรมเป็นบางครั้ง หรือมีข้อบกพร่องเล็กน้อย = 3 (ดี)

เมื่อมีความพยายามที่จะแสดงพฤติกรรม โดยต้องกระตุ้นเป็นบางครั้งคราว = 2 (พอใช้)

เมื่อแสดงพฤติกรรม น้อยครั้งหรือไม่แสดงพฤติกรรมเลย = 1 (ปรับปรุง)

แบบบันทึกคะแนนหลังเรียน เรื่อง พระอภัยมณี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน		คะแนน	สรุป	
		เต็ม	ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						
21.						
22.						
23.						
24.						

แบบบันทึกคะแนนหลังเรียน เรื่อง พระอภัยมณี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ่อแดง

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน		คะแนน	สรุป	
		เต็ม	ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						
39.						
40.						

เกณฑ์การประเมิน นักเรียนต้องได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 80 ขึ้นไป
ผลการประเมิน ผ่านร้อยละ..... ไม่ผ่านร้อยละ.....

ชุดการสอนที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง

สุภษิต คำพังเพยและสำนวนไทย

โดย

นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด

โรงเรียนวัดบ่อแดง (จอกประชานุกูล)

โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

**คู่มือครู
ชุดการสอนที่ 1**

คำชี้แจงสำหรับครูในการใช้ชุดการสอนที่ 1

1. การใช้ชุดการสอนควรศึกษาชุดการสอนด้วยความรอบคอบ เพื่อตรวจสอบความบกพร่อง
2. ศึกษาคู่มือในการใช้ชุดการสอนให้เข้าใจและสามารถใช้ชุดการสอนได้อย่างถูกต้อง
3. ตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ ในชุดการสอนให้ครบตามที่ระบุไว้
4. ศึกษาแผนการสอนโดยละเอียดจะทำให้ทราบขั้นตอนต่าง ๆ ในการสอนโดยละเอียด
5. ก่อนสอนครูต้องศึกษาเนื้อหาการสอนให้เข้าใจถูกต้องและแม่นยำ
6. ก่อนสอนต้องลำดับบัตรคำสั่งที่ต้องใช้ให้เป็นระบบ
7. ก่อนสอนครูต้องแจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการใช้ชุดการสอน และบอกข้อตกลงสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนให้ทราบ
8. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อนใช้ในการสอนทุกครั้ง
9. ลำดับขั้นตอนการสอนเป็นไปตามการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหวมวกหกไป
10. ขณะที่นักเรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยชุดการสอนครูจะต้องดูแลให้คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
11. ครูควรเปิดการอภิปรายเนื้อหาในบทเรียนแล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด
12. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูตรวจสอบและเก็บอุปกรณ์ – สื่อการสอนให้เรียบร้อยเพื่อความสะดวกในการใช้ครั้งต่อไป

รายการสื่อการเรียนรู้

1. บัตรแจ้จุดประสงค์การเรียนรู้
2. บัตรเนื้อหา เรื่อง สุภามิต คำพังเพยและสำนวนไทย
3. บัตรกิจกรรมที่ 1 – 4 พร้อมเฉลย
4. แบบทดสอบท้ายชุดการสอน
5. เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน

บัตรแจ้งจุดประสงค์ของกิจกรรม

ชุดการสอน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ
จากสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดการสอนที่ 1 สุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของสุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทยได้
2. สามารถแปลความ ตีความ และขยายความจากสำนวนที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

บทบาทนักเรียน

1. ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครูผู้สอนเพื่อจะได้เข้าใจถึงกระบวนการเรียนการสอน
2. หากมีข้อสงสัยต้องขออนุญาตซักถามทันที
3. อ่านบัตรคำสั่งอย่างตั้งใจและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
4. นักเรียนต้องใช้สื่อการสอนอย่างระมัดระวัง
5. ต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด
6. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมจะมีการประเมินผลการเรียนทุกครั้ง
7. ในการประเมินนักเรียนต้องอ่านคำสั่งให้เข้าใจและตั้งใจทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

บัตรเนื้อหา

เรื่อง สุภาษิต คำพังเพย และสำนวนไทย

สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงเป็นข้อความ หรือคำพูดที่เป็นชั้นเชิง ไม่ตรงตามรูปแบบภาษา เป็นถ้อยคำหรือคำพูดที่มีลักษณะเฉพาะตัว มีความหมายเป็นนัยแฝงอยู่ กินความกว้าง หรือลึกซึ้ง นำมาใช้ให้มีความหมายแตกต่างไปจากความหมายเดิมของคำ ๆ นั้น หรืออาจจะมีความหมายคล้ายกับความหมายเดิมของคำที่นำมาประสมกัน แต่ก็ไม่เหมือนกับความหมายเดิมทีเดียว เป็นความหมายในเชิงอุปมาเปรียบเทียบ มักใช้ถ้อยคำที่ไม่ยาวมาก แต่กินความมาก ใช้คำที่ไพเราะ คมคาย สละสลวย ต้องอาศัยการตีความจึงจะเข้าใจ เช่น กิ่งทองใบหยก หูทวนลม เป็นต้น

สุภาษิต หมายถึง คำกล่าวที่มีคติควรฟัง แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสั่งสอน เตือนสติ ให้คิด ไม่มีการเสียดสีหรือติชมอย่างคำพังเพย เป็นถ้อยคำที่แสดงหลักความจริง เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่ว ๆ ไป ภาษิตยังมีความหมายรวมถึง สัจธรรม คำสั่งสอนที่เป็นความจริง อันเที่ยงแท้ทางศาสนาด้วย เช่น ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน คนล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร ฯลฯ แต่เรานิยมเรียกสัจธรรมเหล่านี้ว่า “สุภาษิต”

คำพังเพย หมายถึง ถ้อยคำอุปมาที่กล่าวกระทบเสียดสี ซึ่งมาจากเหตุการณ์ เรื่องราวหรือความเป็นไปในวิถีชีวิตของคนรุ่นก่อน เป็นสิ่งควรค่าแก่การเรียนรู้ และจดจำเป็นอย่างยิ่ง เป็นถ้อยคำที่มีความหมายลึกซึ้งกว่าสำนวน มีลักษณะติชมหรือแสดงความเห็นอยู่ในตัว แต่ไม่ถึงกับเป็นคำสอน เช่น กงเกวียนกำเกวียน กรวดน้ำคว่ำขัน

(สำนวนไทย: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักภาษาไทย ป.4 หน้า 145)

บัตรเนื้อหา เรื่อง การอ่าน

ความหมายของการอ่านตีความ

การอ่านแปลความ เป็นการอ่านเพื่อแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ภาษาใหม่ซึ่งหยิบเอาเพียงคำเดียวมาให้แก่นักเรียนแปลความหมาย ตามนัยของเนื้อเรื่อง หรือการแปลจากภาษาไทยเป็นไทย เป็นต้น

ความสำคัญของการอ่านตีความ

ช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจเรื่องที่อ่านได้หลายด้านหลายนมุม ทำให้เห็นคุณค่า และได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน ช่วยฝึกการคิด ไตร่ตรองหาเหตุผลทำให้มีวิจารณญาณในการอ่าน

รูปแบบของการอ่านแปลความ แบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การแปลความหมาย เป็นการอ่านแปลคำ หรือข้อความจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง หรือจากคำศัพท์ เป็นคำสามัญ
2. การแปลสัญลักษณ์ เป็นการแปลความหมายจากรูปภาพ อาทิ ปกิริยาท่าทาง ภาษาใบ้ และภาพการ์ตูนว่าเรื่องนั้นหมายถึงอะไร เช่น การแปลแผนภาพ แผนผัง ตาราง เป็นต้น
3. การแปลถอดความ เป็นการแปลความหมายของ คติพจน์ คำคม คำพังเพย และสุภาษิต ให้เป็นภาษาสามัญ หรือแปลภาษาสามัญ เป็นสุภาษิต

ตัวอย่าง

1. สอนหนังสือสังฆราช

แปลความได้ว่า

สอนหนังสือให้พระสังฆราช

ตีความได้ว่า

สอนในสิ่งที่บุคคลนั้นเชี่ยวชาญ ชำนาญคืออยู่แล้ว

ขยายความได้ว่า

สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย บทนี้สามารถนำมาใช้เป็นหลักปฏิบัติในชีวิตได้ ว่าไม่ควรไปสั่งหรือสอนคนที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ทำ

2. กาคาบพริก

แปลความได้ว่า

อีกกำลังคาคาบพริก

ตีความได้ว่า

กาคาบพริก คือคนที่ลักษณะสีผิวดำแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีแดง

ขยายความได้ว่า

กาคาบพริก คือ การนำลักษณะคนผิวดำมาเทียบกับสีของอีกา และนำเสื้อผ้าสีแดงมาเทียบกับสีพริกตอนสุก ซึ่งสามารถนำมาเป็นหลักในการเลือกแต่งตัวได้

(การสอนอ่าน: ประเทือง คล้ายสุบรรณ, สอนภาษาไทยอย่างไรให้สนุก หน้า 3-6)

บัตรกิจกรรมที่ 1
เรื่อง สุภษิต คำพังเพยและสำนวนไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความแตกต่างระหว่าง สำนวน สุภษิต และคำพังเพย ลงในแผนภาพ

ความคิด

สำนวน.....

**ความแตกต่างของ สำนวน
 สุภษิตและคำพังเพย**

สุภษิต.....

คำพังเพย.....

บัตรกิจกรรมที่ 2
เรื่อง การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความจากสำนวนไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสำนวนที่กำหนดให้ แล้วแปลความ ตีความ และขยายความจากสำนวน

1. ไขว่หน้า

แปลความได้ว่า.....

 ตีความได้ว่า.....

 ขยายความได้ว่า.....

2. จมูกมด

แปลความได้ว่า.....
 ตีความได้ว่า.....
 ขยายความได้ว่า.....

2. ซักไซ

แปลความได้ว่า.....

 ตีความได้ว่า.....

 ขยายความได้ว่า.....

บัตรกิจกรรมที่ 3
เรื่อง การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความจากสุภาษิต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสำนวนที่กำหนดให้ แล้วแปลความ ตีความ และขยายความจากสุภาษิต

1. สอนหนังสือสังฆราช

แปลความได้ว่า.....

ตีความได้ว่า.....

ขยายความได้ว่า.....

2. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

แปลความได้ว่า.....

ตีความได้ว่า.....

ขยายความได้ว่า.....

3. ช้างตายทั้งตัวเอาใบบัวมาปิด

แปลความได้ว่า.....

ตีความได้ว่า.....

ขยายความได้ว่า.....

บัตรกิจกรรมที่ 4
เรื่อง การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความจากคำพังเพย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสำนวนที่กำหนดให้ แล้วแปลความ ตีความ และขยายความจากคำพังเพย

1. น้่ากลิ้งบนใบบอน
 แปลความได้ว่า.....
 ตีความได้ว่า.....

 ขยายความได้ว่า.....

2. กาคาบพริก
 แปลความได้ว่า.....
 ตีความได้ว่า.....

 ขยายความได้ว่า.....

3. วัวย้ายล้อมคอก
 แปลความได้ว่า.....
 ตีความได้ว่า.....

 ขยายความได้ว่า.....

เฉลยบัตรกิจกรรมที่ 1
เรื่อง สุภาษิต คำพังเพยและสำนวนไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความแตกต่างระหว่าง สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย ลงในแผนภาพความคิด

สำนวน.....ถ้อยคำที่เรียบเรียงขึ้นเป็นข้อความ หรือเป็นคำพูด มีความหมายลึกซึ้งกินใจ และมีความหมายแฝงอยู่ในลักษณะการเปรียบเทียบ

ความแตกต่างของ สำนวน
สุภาษิตและคำพังเพย

สุภาษิต.....เป็นถ้อยคำที่เป็นการดัดเตือนอบรม สั่งสอน และเป็นข้อคิดคติเตือนใจ

คำพังเพยเป็นถ้อยคำเชิงอุปมา กล่าวเสียดสี และติชม ซึ่งนำมาจากการใช้ชีวิตของคนยุคก่อน

เฉลยบัตรกิจกรรมที่ 2

เรื่อง การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความจากสำนวนไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสำนวนที่กำหนดให้ แล้วแปลความ ตีความ และขยายความจากสำนวน

1. ไขในหิน

แปลความได้ว่า	ไขในก้อนหิน
ตีความได้ว่า	ของที่ต้องทะนุถนอม และระมัดระวังอย่างดี
ขยายความได้ว่า	สำนวนไขในหิน ส่วนใหญ่มักนำมาเปรียบเปรยกับ
ลูก	ที่พ่อแม่คอยทะนุถนอมเป็นอย่างดีไม่ให้เกิด
อันตราย	

2. จมูกมด

แปลความได้ว่า	ไหวตัวหรือทันเหตุการณ์
ตีความได้ว่า	มดมีจมูกที่ไว เมื่อได้กลิ่นอาหารที่ไหนมด
	ก็จะไปตามกลิ่นอย่างรวดเร็วจึงนำมา
	เปรียบกับ คนที่รู้และไหวตัวทันเหตุการณ์
ขยายความได้ว่า	บุคคลที่ไหวตัวทันและตื่นตัวทัน

2. ชักใย

แปลความได้ว่า	คอยบงการเรื่องราวอยู่เบื้องหลัง
ตีความได้ว่า	เปรียบเทียบการกระทำของคนที่คอย
	วางแผนเรื่องราวอยู่เบื้องหลังกับ
	แมงมุมที่คอยชักเส้นใย
ขยายความได้ว่า	สำนวนส่วนใหญ่ใช้ในการพูด

เฉลยบัตรกิจกรรมที่ 3

เรื่อง การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความจากสุภาษิต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสำนวนที่กำหนดให้ แล้วแปลความ ตีความ และขยายความจากสุภาษิต

1. สอนหนังสือสั่งฆราวาส

แปลความได้ว่า สอนในสิ่งที่บุคคลนั้นเชี่ยวชาญ ชำนาญคืออยู่แล้ว

ตีความได้ว่า ในยุคก่อนพระเป็นคนที่มีความรู้ และคอยสอนธรรมะคนทั่วไป จึงนำมาเปรียบว่าหากจะสอนในเรื่องที่เขารู้อยู่แล้ว ก็เหมือนกับสอนหนังสือให้สั่งฆราวาส

ขยายความได้ว่า การสอนสิ่งใดที่เขาชำนาญคืออยู่แล้วเป็นสิ่งที่ไม่ควร

2. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

แปลความได้ว่า การอบรมสั่งสอน หรือลงโทษลูก เมื่อทำผิด เพื่อให้ลูกได้รับรู้ จดจำว่าสิ่งนั้นไม่ดีและจะไม่ควรจะทำอีก

ตีความได้ว่า หากรักลูกของตนก็ให้อบรมสั่งสอน เช่นเดียวกับหากไม่อยากให้วัวหาย ก็ควรผูกเอาไว้

ขยายความได้ว่า คนที่รักและหวังดีต่อลูกย่อมอบรมสั่งสอนเมื่อลูกทำผิดและไม่เข้าข้างลูกตนเอง

3. ช้างตายทั้งตัวเอาใบบัวมาปิด

แปลความได้ว่า ความผิดร้ายแรงที่คนรู้ทั่วกันแล้ว จะปิดอย่างไรก็ไม่มิด

ตีความได้ว่า ช้างเป็นสัตว์ที่มีขนาดใหญ่ ส่วนใบเป็นใบไม้ที่มีขนาดเล็ก จึงมีการนำมาเปรียบกับคนที่ทำความผิดว่าไม่สามารถปกปิดได้

ขยายความได้ว่า คนที่ทำความผิดอย่างร้ายแรงไม่สามารถที่จะหลบหลีกไปได้พ้น

บัตรกิจกรรมที่ 4

เรื่อง การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความจากคำพังเพย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสำนวนที่กำหนดให้ แล้วแปลความ ตีความ และขยายความจากคำพังเพย

1. น้ากลิ้งบนใบบอน

แปลความได้ว่า คนที่รวนเร ใจกลับกโลก

ตีความได้ว่า เป็นการเปรียบเทียบลักษณะที่น้ำขังอยู่ที่ใบบอน จะไม่สามารถซึมหรือหล่นได้กับผู้หญิงที่มีจิตใจของผู้หญิง ว่ารวนเร ไม่มั่นคง

ขยายความได้ว่า จิตใจของมนุษย์เป็นสิ่งที่คาดเดาได้ยาก ควรคิดไตร่ตรองก่อนจะคบใคร

2. กาคาบพริก

แปลความได้ว่า คนพิกัดแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีแดง

ตีความได้ว่า เป็นการเปรียบเทียบอีกกับคนที่มีสีพิกัด และพริกเป็นเสื้อผ้าสีแดง
ขยายความได้ว่า คำพังเพยมีนัยเสียงของการดำเนินว่า คนที่พิกัด ไม่ควรที่ใส่เสื้อผ้าสีแดง เพราะมันดูไม่เหมาะสม

3. วัวหายล้อมคอก

แปลความได้ว่า เกิดเหตุการณ์ต่างๆขึ้นไปแล้ว แล้วค่อยมาคิดแก้ไข หาทางป้องกัน

ตีความได้ว่า เป็นการเปรียบเทียบว่า เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เป็นอันตรายแล้ว จึงค่อยนำเหตุการณ์นั้นมาหาทางป้องกัน ไม่ให้เกิดซ้ำอีก

ขยายความได้ว่า ควรมีความรอบคอบในการดำรงชีวิต เช่น หากมีฝนตกหนักควรติดตามข่าวสาร และหาทางป้องกันไว้ เช่น เตรียมอาหารแห้ง เพื่อป้องกันรับและมือน้ำท่วม

แบบทดสอบท้ายชุดการสอน

คำสั่ง: จงทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. สุภาษิตที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม” มีความหมายตรงกับข้อใด (แปลความ)

- ก. เข้าเมืองที่คนตาหลิ่ว เราก็ต้องทำตาหลิ่วด้วย
- ข. ไปที่ไหนเขาประพฤติอย่างไร ก็ประพฤติตามเขาไปด้วย อย่าไปประพฤติขัดแย้งกับเขา
- ค. คบคนเช่นไร เราก็ควรประพฤติตามเขา
- ง. ควรเลือกคบคน ไม่คบคนพาล

2. “น้ำนิ่งเมื่อไหร่เธอจะเลิกทำตัวเป็น คางคกขึ้นวอเสียว” จากคำที่ขีดเส้นใต้ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายใด (ตีความ)

- ก. สั่งสอน
- ข. เตือนสติ
- ค. ชมเชย
- ง. ตำหนิ

3. “เด็กชาย นฤนาถ ชมเชย เป็นนักเรียนที่ขยันหมั่นเพียร และแสวงหาความรู้ให้ตัวเองอยู่เสมอ เปรียบดังสุภาษิตที่ว่า รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา” จากการกระทำในข้างต้น เด็กชายนฤนาถ ชมเชย จะได้รับผลอย่างไร (ขยายความ)

- ก. เรียนจบ และมีงานดี ๆ ทำ
- ข. ลำบากยากเข็ญ
- ค. ประกอบอาชีพเป็นกรรมกร
- ง. ประสบความสำเร็จ ได้เป็นใหญ่เป็นโต

4. ที่กล่าวว่า “หัวล้านได้หวี” ในข้างต้น หมายถึงอะไร (แปลความ)

- ก. คนหัวล้านที่ได้หวี
- ข. คนที่ได้สิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง
- ค. คนที่ทำดีแล้วได้ผลตอบแทน
- ง. คนที่ได้สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตน

5. จากข้อ 4. คำว่า หวี หมายถึงอะไร (ขยายความ)

- ก. เครื่องใช้สอยสำหรับผู้หญิง
- ข. อุปกรณ์เครื่องใช้ชนิดหนึ่ง
- ค. สิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์
- ง. เครื่องใช้สำหรับหวีผม

6. สำนวนที่ว่า “น้ำกลิ้งบนใบบอน” มีความหมายแฝงว่าอย่างไร (ตีความ)

- ก. คนคิดไม่ซื่อ
- ข. คิดคำทำดี
- ค. คนใจโลเล ไม่แน่นอน
- ง. เอาตัวรอดได้ดี เมื่อมีเหตุคับขัน

7. บุคคลใดต่อไปนี้มีพฤติกรรมเช่นเดียวกับคำพังเพยที่ว่า “กินบนเรือนขี่รถบนหลังคา”

(แปลความ)

- ก. นพคุณทำโทษเมื่อกระทำความผิด
- ข. นิดช่วยแม่ทำอาหารเช้าทุกวัน
- ค. นนท์ไปพักบ้านส้มแล้วหยิบของเล่นของส้มกลับบ้าน
- ง. นิลขยันหมั่นเพียรและตั้งใจเรียนหนังสือ

8. บุคคลใดต่อไปนี้มีประพฤติกรรมต่างจากข้ออื่น (ขยายความ)

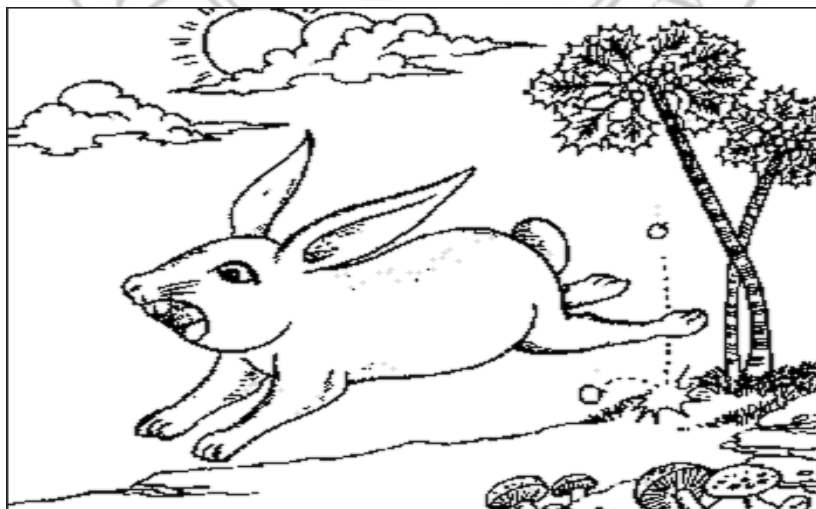
- ก. ชมพู่พูดจาไพเราะแต่ใจคิดร้าย
- ข. ชมพู่แสร้งทำเป็นคนดี แต่ในใจคิดร้าย
- ค. ต่อหน้านิดชมเชยพูดคุยยกย่อง แต่กลับหลังนินทา
- ง. ชมชอบเมื่อได้ดีแล้วลืมฐานะเดิมของตน

9. สุภาษิตที่ว่า “รักดีห้ามจ้าว รักชั่วห้ามเสา” มีความหมายตรงกับข้อใด (แปลความ)

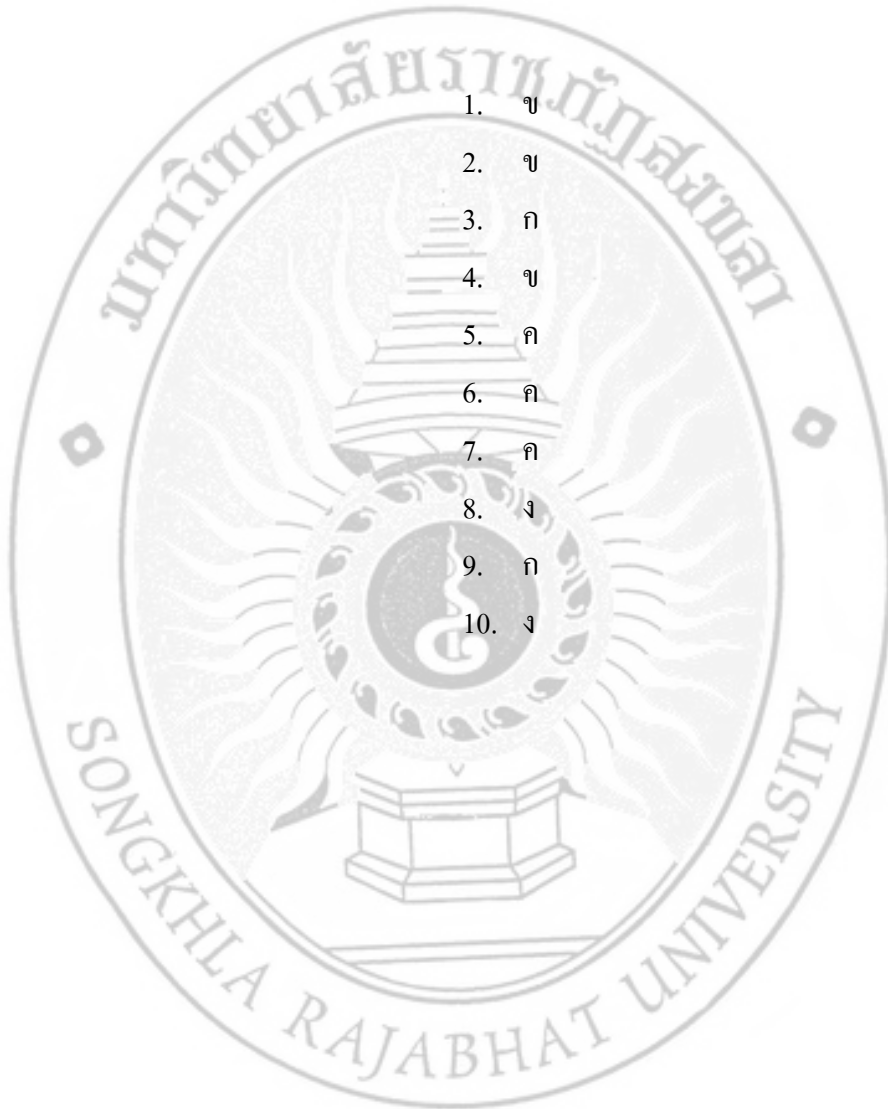
- ก. ใฝ่ดีจะมีความสุขความเจริญใฝ่ชั่วจะได้รับความลำบาก
- ข. ถ้าเป็นคนดีจะได้ห้ามหน้าจ้าว ถ้าเป็นคนไม่ดีจะได้ห้ามเสา
- ค. กระทำสิ่งใดย่อมได้รับผลเช่นนั้น
- ง. คนดีมีคู่

10. สุภาษิตที่ว่า “รักดีห้ามจ้าว รักชั่วห้ามเสา” คำว่า จ้าว ในสุภาษิตนี้หมายถึงอะไร

- ก. รูปเป็นสามเหลี่ยม
- ข. รูปเป็นสามเหลี่ยมบนหลังคาบ้าน
- ค. ส่วนไว้สำหรับตกแต่งบ้าน
- ง. ความสุข ความเจริญ

เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน

1. ข
2. ข
3. ก
4. ข
5. ค
6. ค
7. ค
8. ง
9. ก
10. ง

ชุดการสอนที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง

นิทานคุณธรรม

โดย

นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด

โรงเรียนวัดบ่อแดง (ออกประชานุกูล)

โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

คู่มือครู

ชุดการสอนที่ 5

คำชี้แจงสำหรับครูในการใช้ชุดการสอนที่ 5

1. การใช้ชุดการสอน ควรศึกษาชุดการสอนด้วยความรอบคอบ เพื่อตรวจสอบความบกพร่อง
2. ศึกษาคู่มือในการใช้ชุดการสอนให้เข้าใจและสามารถใช้ชุดการสอนได้อย่างถูกต้อง
3. ตรวจสอบคู่มือต่าง ๆ ในชุดการสอนให้ครบตามที่ระบุไว้
4. ศึกษาแผนการสอนโดยละเอียด จะทำให้ทราบขั้นตอนต่าง ๆ ในการสอนโดยละเอียด
5. ก่อนสอนครูต้องศึกษาเนื้อหาการสอนให้เข้าใจถูกต้องและแม่นยำ
6. ก่อนสอนต้องลำดับบัตรคำสั่งที่ต้องใช้ให้เป็นระบบ
7. ก่อนสอนครูต้องแจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการใช้ชุดการสอน และบอกข้อตกลงสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนให้ทราบ
8. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อนใช้ในการสอนทุกครั้ง
9. ลำดับขั้นตอนการสอนเป็นไปตามการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหวนทวนไป
10. ขณะที่นักเรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยชุดการสอนครูจะต้องดูแลให้คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
11. ครูควรเปิดการอภิปรายเนื้อหาในบทเรียนแล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด
12. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูตรวจสอบและเก็บอุปกรณ์-สื่อการสอนให้เรียบร้อยเพื่อความสะดวกในการใช้ครั้งต่อไป

บทบาทนักเรียน

1. ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครูผู้สอนเพื่อจะได้เข้าใจถึงกระบวนการเรียนการสอน
2. หากมีข้อสงสัยต้องขออนุญาตซักถามทันที
3. อ่านบัตรคำส่งอย่างตั้งใจและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
4. นักเรียนต้องใช้สื่อการสอนอย่างระมัดระวัง
5. ต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด
6. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมจะมีการประเมินผลการเรียนทุกครั้ง
7. ในการประเมินนักเรียนต้องอ่านคำสั่งให้เข้าใจและตั้งใจทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

รายการสื่อการเรียนรู้

1. บัตรแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
2. บัตรเนื้อหา เรื่อง การวิเคราะห์หน้าที่านคุณธรรม
3. บัตรกิจกรรมที่ 1-2 พร้อมเฉลย
4. แบบทดสอบท้ายชุดการสอน
5. เฉลยแบบทดสอบท้ายชุดการสอน

บัตรแจ้งจุดประสงค์ของกิจกรรม

ชุดการสอน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ
จากนิทานคุณธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดการสอนที่ 5 เรื่อง นิทานคุณธรรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสรุปความรู้จากนิทานคุณธรรมที่อ่านได้
2. นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์จากนิทานคุณธรรมอ่าน โดยยกเหตุผลประกอบได้ถูกต้อง
3. นักเรียนระบุข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านได้

รื้อข้าวสารผู้เชี่ยวชาญเล่นประจำเลยนะ สนุกดีครับ

บัตรเนื้อหา

เรื่อง นิทาน

นิทานให้คติสอนใจ ข้อคิดคติสอนใจต่าง ๆ ที่ดีกับชีวิต นิทานคติสอนใจ นิทานเซ็น นิทานธรรมะ ที่เมื่อเราอ่านแล้วอาจจะช่วยแก้ปัญหาที่คิดไม่ตกอยู่ก็ได้ นิทานคติธรรมสอนใจ นิทานธรรมะคติสอนใจ รวบรวม นิทานเรื่องสั้น สอนใจดี ๆ ให้ได้อ่านกัน บทความดี ๆ ข้อคิด ข้อความดี ๆ พุทธศาสนาสุภายิต พุทธสุภายิต

ประเภทนิทาน

1. ประเภทเทพนิยายหรือปรัมปรา

เป็นเรื่องเกี่ยวกับเทพดา นางฟ้า เรื่องมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ เป็นความฝัน และจินตนาการของผู้แต่ง เรียกหลายอย่าง เช่น นิทานมหัศจรรย์ นิทานบรรพบุรุษ เรื่องราวมักเกี่ยวข้องกับราชสำนัก เจ้าหญิง เจ้าชาย มีแม่มีมด มียักษ์ สัตว์ประหลาด ตัวละครที่ดีจะเป็นฝ่ายชนะ เช่น เรื่องพระอภัยมณี คาวิ สังข์ทอง พระสุธนมโนราห์ ฯลฯ

2. ประเภทชีวิตจริง

เป็นเรื่องที่ดำเนินอยู่ในโลกของความจริง มีการบ่งสถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมีปาฏิหาริย์อภินิหารแต่เป็นไปในลักษณะที่เป็นไปได้ โดยใช้สถานที่ เวลา ตัวละครที่มาจากความจริง เช่น ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี (บางส่วนที่มาจากชีวิตจริงของผู้แต่ง) พระลอ พระรถเมรี พระร่วง ไกรทอง เป็นต้น

3. ประเภทวีรบุรุษ

เป็นเรื่องที่มีหลายตอนขนาดยาว อาจคล้ายชีวิตจริงหรือจินตนาการ เป็นเรื่องเล่าที่กล่าวถึงวีรบุรุษที่ต้องผจญภัยที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ เช่น เรื่อง เฮอรัลด์ ลิส เซซึอุส และเพอร์ซิอุสของกรีก เป็นต้น

5. ประเภทเล่าอธิบายเหตุ

เป็นเรื่องอธิบายกำเนิด ความเป็นมาของสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ กำเนิดของสัตว์ว่าเหตุใดจึงมีรูปร่างลักษณะต่าง ๆ กำเนิดของพืช มนุษย์ ดวงดาวต่าง ๆ เป็นต้น เช่น ทำไมจะเข้จึงไม่มีลิ้น กำเนิดดาวลูกไก่ กำเนิดจันทรคราส เป็นต้น

6. ประเภทเทพปกรณัมหรือเทพปกรณัม

เป็นเรื่องอธิบายถึงกำเนิดของจักรวาล มนุษย์ สัตว์ ปราศุการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ลม ฝน กลางวัน กลางคืน ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า แสดงถึงความเชื่อทางศาสนา มีเรื่องของเทพที่เรารู้จักกันดี เช่น เมขลา รามสูร เป็นต้น

7. ประเภทสัตว์

เป็นเรื่องที่มีสัตว์เป็นตัวเอก โดยจะแสดงให้เห็นความฉลาดและความโง่เขลาของสัตว์ โดยเจตนาจะมุ่งสอนจริยธรรมหรือคดิธรรม ซึ่งจัดเป็นเรื่องประเภทให้คดิสอนใจ เช่น นิทานอีสป และปัญญาจะตันตระ

8. ประเภทมุขตลก

เป็นเรื่องขนาดสั้นอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ หรือสัตว์ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ความไม่น่าเป็นไปได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความโง่ ความฉลาด การใช้กลวง การแข่งขัน การปลอมแปลง ความเกียจคร้าน เรื่องเพศ การโม้ คนหูหนวก นักบวช พระกบฏ ลูกเขยกับแม่ยาย ศรีธนญชัย กระจ่างกับเต่า เป็นต้น

9. ประเภทศาสนา

เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนา เช่น เรื่องเล่าเกี่ยวกับพระเยซู นักบุญ พระพุทธเจ้า พระสาวก ซึ่งไม่มีในพระไตรปิฎกอยู่หลายเรื่อง ซึ่งพรรณนะของผู้เล่ามักถือว่าเป็นเรื่องจริง

10. ประเภทเรื่องผี

เป็นเรื่องเกี่ยวกับผีต่าง ๆ ซึ่งไม่ปรากฏชัดว่ามาจากไหน เกิดอย่างไร เช่น ผีป่า บ๊องและผีปกกะโหล่งของไทยภาคเหนือ หรือผีที่เป็นคนตายแล้วมาหลอกด้วยรูปร่างวิธีการต่าง ๆ มีผีกองกอย ฯลฯ

(นิทาน: พระมหาสุนทร สุนทรธมโม (เสนาชูย), หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ 1)

บัตรกิจกรรมที่ 1

เรื่อง กองฟืนเท่าภูเขา ก็มีอาจทดแทนคุณมารดา

กาลครั้งหนึ่ง ณ หมู่บ้านชนบทอันไกลแสนไกลมีครอบครัวเล็ก ๆ อาศัยอยู่ริมเชิงเขา พ่อมีอาชีพเก็บฟืนไปขายที่ตลาด ทุก ๆ เช้าแม่ทำงานบ้าน ส่วนลูกชายอยู่ในวัยหนุ่มเป็นคนเกียจคร้าน ไม่ยอมช่วยการงานพ่อแม่ พอถึงเวลาอาหารก็เอะอะโวยวายโมโหหิวพาลปาข้าวของเสียหาย แม่เคยสอนว่า "ข้าวก็อยู่ในถัง น้ำก็อยู่ในคุ่ม หม้อก็อยู่ข้างฝา ลูกก็ช่วยแม่ หุงหาบ้างสิ" ไม่มีคำตอบจากลูกแต่ความหิวยังไม่หายไปและความโมโหก็รุนแรงขึ้นจนแม่ต้องผลจากงานมาหุงหาให้ได้ตั้งใจ

อยู่มาวันหนึ่งขณะที่พ่อไปเก็บฟืนถูกสัตว์ป่าทำร้ายจนเสียชีวิต แล้วแม่ก็ต้องทำงานทุกอย่างแทนพ่อ ทั้งเก็บฟืน และยังต้องทำงานบ้าน ฝ่ายลูกชายก็ยังไม่สำนึก ยังคงเกียจคร้านและใช้ชีวิตอย่างไร้ค่าไปวัน ๆ ภาระของแม่นั้นหนักหนานัก และด้วยวัยที่ชราแล้ว จึงล้มป่วย และเสียชีวิต ในเวลาต่อมา ฝ่ายลูกชายรู้สึกเสียใจมาก เกิดความสำนึกผิด เขาตื่นแต่เช้าเดินทางไปป่าเก็บฟืนแล้วนำมากองไว้ แล้วก็เดินเข้าไปเก็บฟืนกลับมากองไว้อีกทำอย่างนี้ซ้ำ ๆ ๆ ๆ จนกองฟืนสูงเท่าภูเขาลูกใหญ่ เพื่อหวังจะทดแทนความเกียจคร้านที่ผ่านมา แต่ก็ไม่ได้ทำให้แม่ฟื้นขึ้นมาได้ เขาได้แต่เสียใจ ทั้งเหนื่อย ทั้งหิว แต่วันนี้แม่มีอาจฟืนขึ้นมาหุงข้าวให้เขากินได้อีกแล้ว...

(นิทาน: พระมหาสุนทร สุนทรธมฺโม (เสนาชูช), หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ 1)

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (แปลความ)

ตอบ.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่า การที่ลูกชายเป็นคนเกียจคร้านเอาแต่ใจตนเองเป็นความผิดของใคร (ตีความ)

ตอบ.....

.....

3. นักเรียนบอกผลกระทบจากความจี๊เกียจของลูกชายที่มีต่อพ่อแม่ (ขยายความ)

ตอบ.....

4. ถ้าหากนักเรียนเป็นลูกของกลุ่มนี้ นักเรียนจะกระทำเหมือนลูกชายเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด (ขยายความ)

ตอบ.....

5. หากลูกชายเป็นคนขยัน ช่วยพ่อแม่ทำงาน จะเกิดผลดีอย่างไร (ตีความ)

ตอบ.....

6. นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการกระทำของลูกชาย (ขยายความ)

ตอบ.....

7. จากเรื่องกองฟืนเท่าภูเขา ก็มีอาจทดแทนคุณมารดา ให้ข้อคิดในเรื่องใดบ้าง (ตีความ)

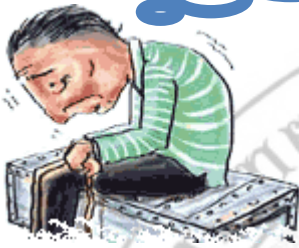
ตอบ.....

คิดให้ถี่ถ้วนนะจ๊ะ

บัตรกิจกรรมที่ 2

เรื่อง คนขี้เหนียวกับทองคำ

ชายคนหนึ่งเป็นคนขี้เหนียว เขามักจะเอาสมบัติฝังดินไว้รอบ ๆ บ้าน ไม่ยอมนำมาใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์ ต่อมาเขากลัวว่าจะไม่ปลอดภัย ถ้าฝังเงินทองไว้หลายแห่ง เขาจึงขายสมบัติทั้งหมดแล้วซื้อทองคำแท่งหนึ่ง มาฝังไว้ที่หลังบ้านแล้วหมั่นไปดูทุกวัน คนใช้ผู้หนึ่งสงสัย จึงแอบตามไปดูที่หลังบ้านแล้วก็ขุดเอาทองแท่งไปเสีย ชายขี้เหนียวมาพบหลุมที่ว่างเปล่าในวันต่อมาก็เสียใจ ร้องไห้ร้องไห้ไปบอกเพื่อนบ้านคนหนึ่ง เพื่อนบ้านจึงแนะนำประชิดประชันว่า “ท่านก็เอาก้อนอิฐใส่ในหลุมแล้วคิดว่าเป็นทองคำสิ เพราะถึงอย่างไรท่านก็ไม่เอามาใช้อยู่แล้ว”

(นิทาน: พระมหาสุนทร สุนทรธมโม (เสนาชูย), หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ 1)

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (แปลความ)

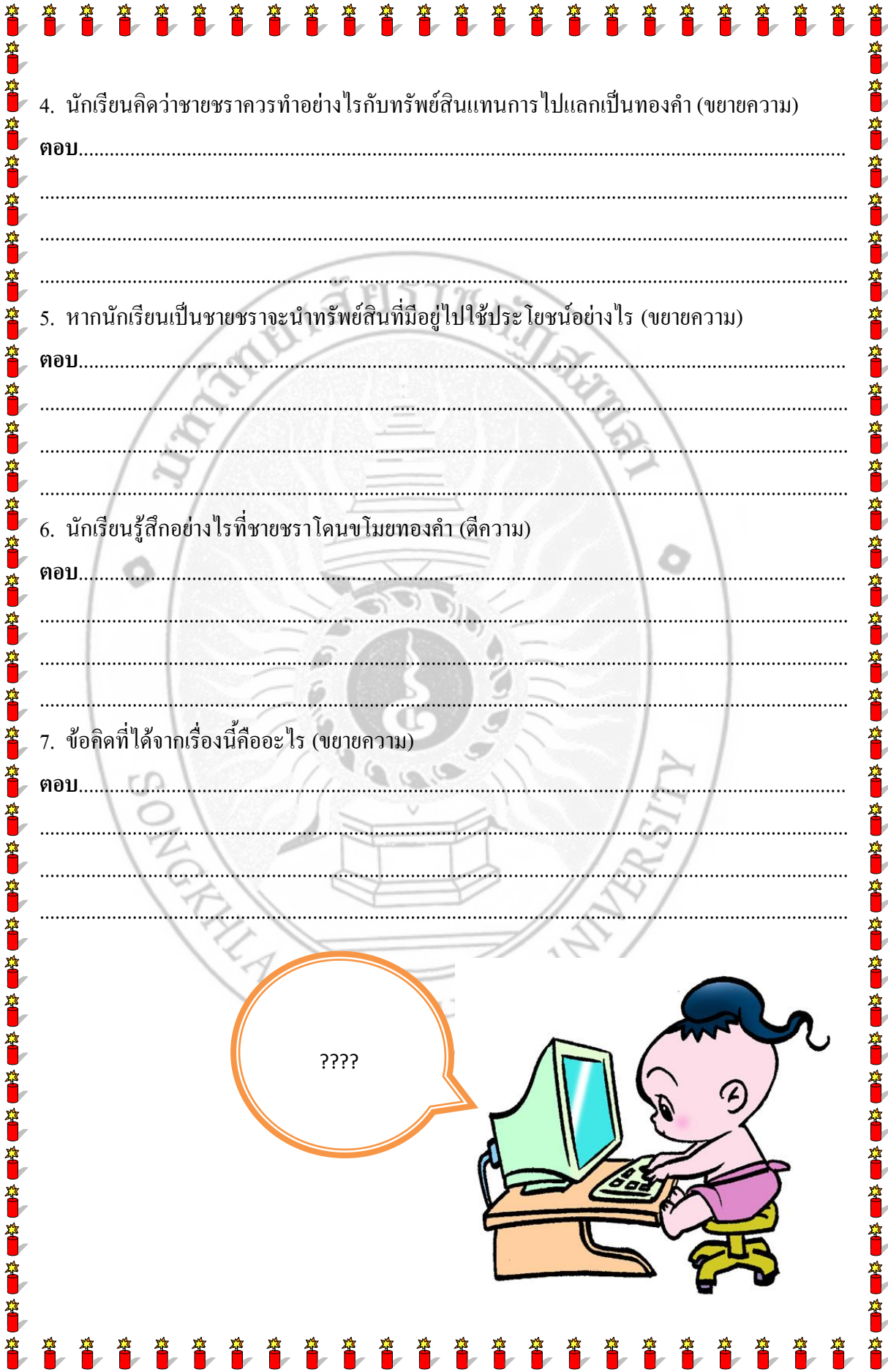
ตอบ.....
.....
.....
.....

2. อะไรคือสาเหตุที่ทำให้ชายชราเสียใจ จนนั่งร้องไห้ร้องไห้ (ตีความ)

ตอบ.....
.....
.....
.....

3. เพราะเหตุใดทองคำแท่งของชายชราจึงถูกขโมย (ตีความ)

ตอบ.....
.....
.....
.....

4. นักเรียนคิดว่าชายชราควรทำอย่างไรกับทรัพย์สินแทนการไปแลกเป็นทองคำ (ขยายความ)

ตอบ.....
.....
.....

5. หากนักเรียนเป็นชายชราจะนำทรัพย์สินที่มีอยู่ไปใช้ประโยชน์อย่างไร (ขยายความ)

ตอบ.....
.....
.....

6. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่ชายชราโดนขโมยทองคำ (ตีความ)

ตอบ.....
.....
.....

7. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร (ขยายความ)

ตอบ.....
.....
.....

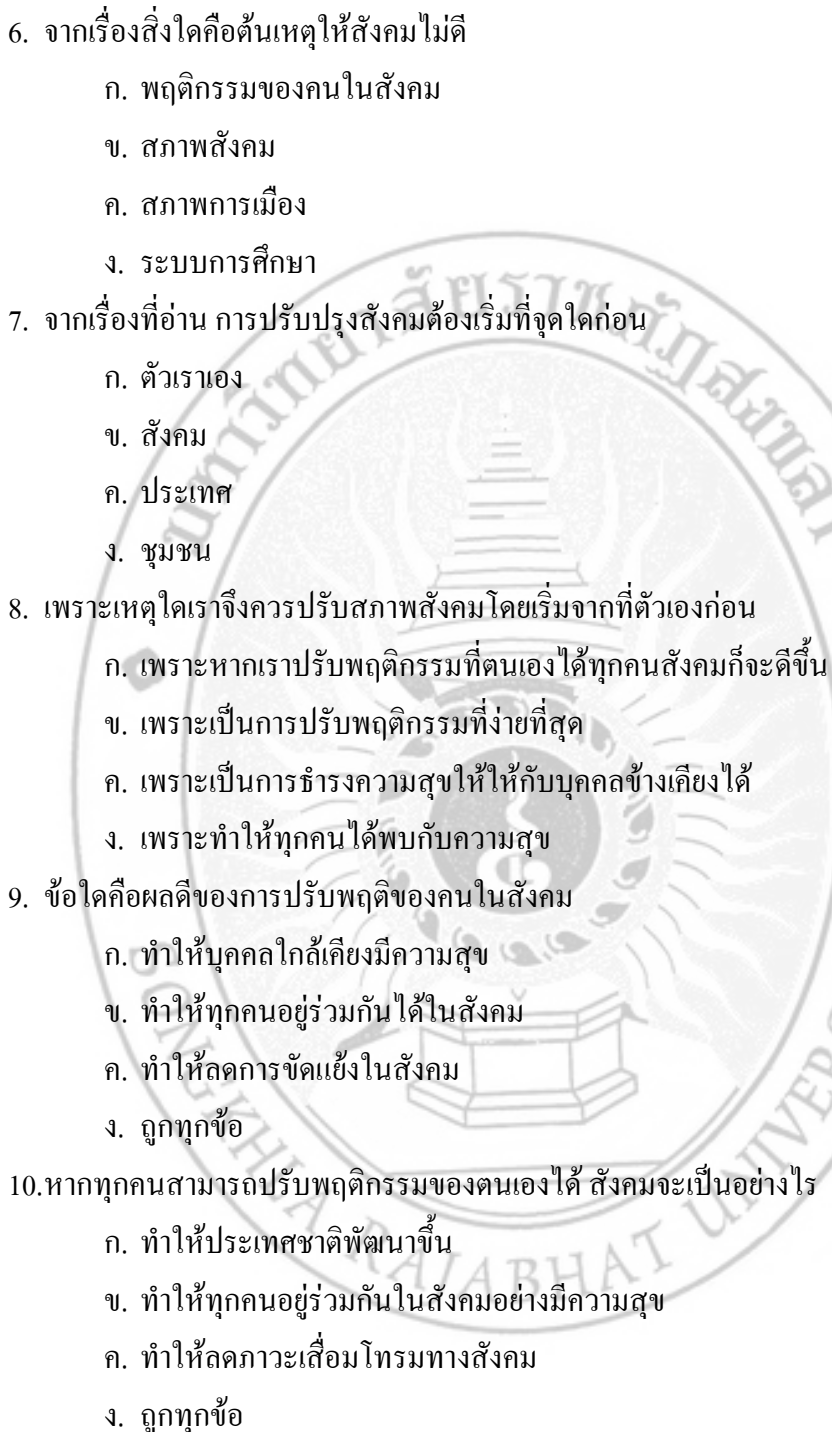
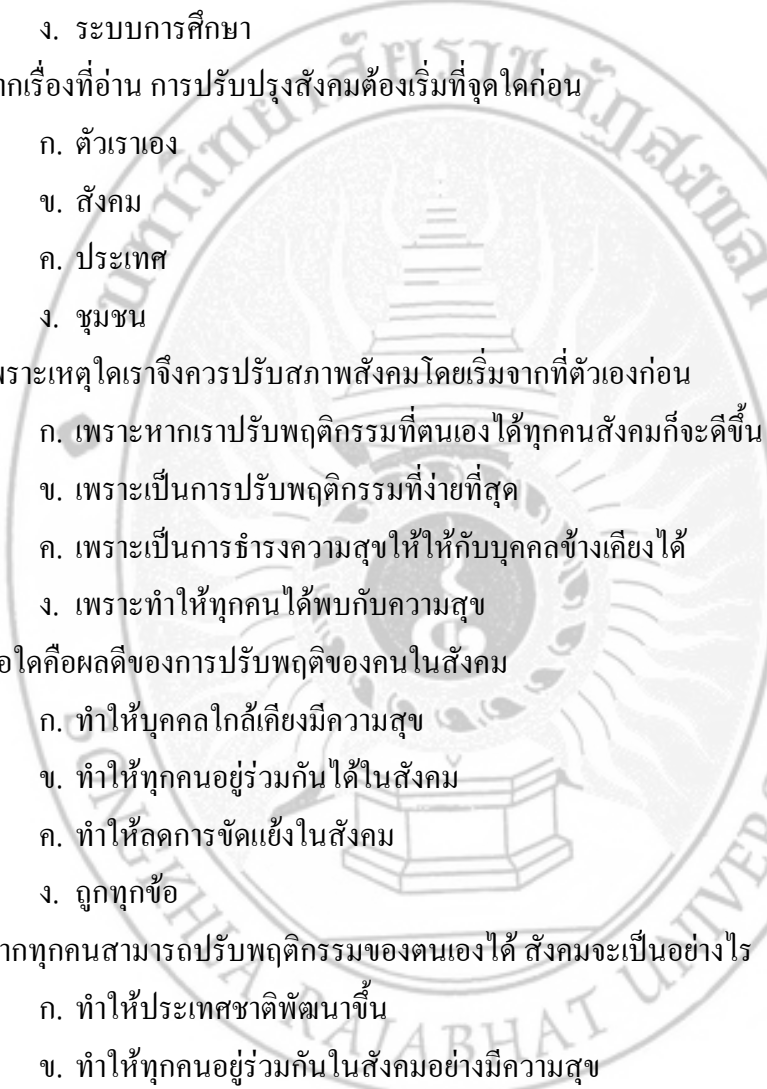
แบบทดสอบหลังเรียน

คำสั่ง: จงทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- จากเรื่องชายชรานำทองคำแท่งที่ซื้อไปเก็บที่ใด
 - ไปฝังหลังบ้าน
 - ในสวน
 - ใต้ที่นอน
 - ในตู้เสื้อผ้า
- จากเรื่อง ใครเป็นคนขโมยทองคำแท่งของชายชราไป
 - คนข้างบ้าน
 - คนใช้
 - ลูกชาย
 - ลูกสาว
- ชายชราเมื่อรู้ว่าตนโดนขโมยทองคำแท่งแล้วเกิดความรู้สึกอย่างไร
 - ร้องไห้ร้องให้
 - เสียดาย
 - เฉย ๆ
 - ดีใจ
- ชายชราในเรื่องมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร
 - ใจเหินหวัด
 - ใจดี
 - มีความเมตตา กรุณา
 - รอบคอบ
- จากเรื่องนักเรียนได้ข้อคิดอย่างไร
 - ความน่าเชื่อถือของคำมาทำให้เกิดคุณค่า
 - ให้ข้อคิดเรื่องการกิน
 - การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง
 - ให้ข้อคิดเรื่องการอดออม

อ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 6-10

มนุษย์จะประพฤติดิเกินสังคมนั้นไปไม่ได้ ถ้าเราเห็นสังคมไม่ดีจะปรับปรุงสังคมเราต้องพิจารณาว่าเหตุที่ทำให้ไม่ดีนั้นคืออะไร และต้องปรับปรุงที่ตรงนั้น และที่ควรตั้งต้น คือ ตัวเราเอง เพราะคนดีคนหนึ่ง ย่อมช่วยธำรงสันติสุขให้คนข้างเคียงได้ และเป็นเชื้อความดีต่อ ๆ ไปได้อีกจำนวนมาก

-
-
6. จากเรื่องสิ่งใดคือต้นเหตุให้สังคมไม่ดี
- ก. พฤติกรรมของคนในสังคม
 - ข. สภาพสังคม
 - ค. สภาพการเมือง
 - ง. ระบบการศึกษา
7. จากเรื่องที่ผ่านมา การปรับปรุงสังคมต้องเริ่มที่จุดใดก่อน
- ก. ตัวเราเอง
 - ข. สังคม
 - ค. ประเทศ
 - ง. ชุมชน
8. เพราะเหตุใดเราจึงควรปรับสภาพสังคมโดยเริ่มจากที่ตัวเองก่อน
- ก. เพราะหากเราปรับพฤติกรรมที่ตนเองได้ทุกคนสังคมก็จะดีขึ้น
 - ข. เพราะเป็นการปรับพฤติกรรมที่ง่ายที่สุด
 - ค. เพราะเป็นการสร้างความสุขให้ให้กับบุคคลข้างเคียงได้
 - ง. เพราะทำให้ทุกคนได้พบกับความสุข
9. ข้อใดคือผลดีของการปรับพฤติกรรมของคนในสังคม
- ก. ทำให้บุคคลใกล้เคียงมีความสุข
 - ข. ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ในสังคม
 - ค. ทำให้ลดการขัดแย้งในสังคม
 - ง. ถูกทุกข้อ
10. หากทุกคนสามารถปรับพฤติกรรมของตนเองได้ สังคมจะเป็นอย่างไร
- ก. ทำให้ประเทศชาติพัฒนาขึ้น
 - ข. ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข
 - ค. ทำให้ลดภาวะเสื่อมโทรมทางสังคม
 - ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยบัตรกิจกรรมที่ 1

เรื่อง กองฟืนทำภูเขา ก็มีอาจทดแทนคุณมารดา

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (แปลความ)
 ตอบ ชายหญิงชราคู่หนึ่งมีลูกชายที่นิสัยเกียจคร้าน ทุกวันพ่อแม่จะต้องเก็บฟืนไปขายและหุงหาอาหารให้เขา จนวันหนึ่งพ่อของเขาโดนสัตว์ป่าทำร้ายจนตาย แม่จึงต้องทำงานหนักขึ้นจนล้มป่วยแล้วตายลง เขาเสียใจมากจึงเก็บฟืนทุกวันจนทำภูเขา แต่ก็ไม่สามารถทำให้พ่อและแม่ฟื้นได้
2. นักเรียนคิดว่า การที่ลูกชายเป็นคนเกียจคร้านเอาแต่ใจตนเอง เป็นความผิดของใคร (ตีความ)
 ตอบ พ่อและแม่
3. นักเรียนบอกผลกระทบจากความขี้เกียจของลูกชายที่มีต่อพ่อและแม่ (ขยายความ)
 ตอบ ทำให้ลูกชายเป็นคนที่ขาดความรับผิดชอบ
4. ถ้าหากนักเรียนเป็นลูกของกลุ่มนี้ นักเรียนจะกระทำเหมือนลูกชายเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด (ขยายความ)
 ตอบ ไม่ เพราะเราควรมีความกตัญญูรู้คุณต่อพ่อแม่ ช่วยท่านทำงานตามความเหมาะสม
5. หากลูกชายเป็นคนขยัน ช่วยพ่อแม่ทำงาน จะเกิดผลดีอย่างไร (ตีความ)
 ตอบ พ่อกับแม่ก็ไม่ต้องตรากตรำทำงานจนล้มป่วย และเสียชีวิต
6. นักเรียนรู้สึกรังเกียจอย่างไรต่อการกระทำของลูกชาย (ขยายความ)
 ตอบ.....คุณพินิจ.....
7. จากเรื่องกองฟืนทำภูเขา ก็มีอาจทดแทนคุณมารดา ให้ข้อคิดในเรื่องใดบ้าง (ตีความ)
 ตอบ ความขยันหมั่นเพียรและความกตัญญูรู้คุณบิดามารดา

บัตรกิจกรรมที่ 2

เรื่อง คนใจเหินแค้นกับทองคำ

- นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (แปลความ)
ตอบ ชายชราผู้หนึ่งมีสมบัติอยู่มากมายจึงนำไปฝังไว้ข้างสวนหลังบ้าน จนสาวใช้ได้แอบตามไปคุแล้วขโมยทองคำไป
- อะไรคือสาเหตุที่ทำให้ชายชราเสียใจ จนนั่งร้องไห้ร้องไห้ (ตีความ)
ตอบ เพราะทองคำโดนขโมย
- เพราะเหตุใดทองคำแท่งของชายชราจึงถูกขโมย (ตีความ)
ตอบ เพราะสาวใช้แอบตามไปคุและขโมยทองคำไป
- นักเรียนคิดว่าชายชราควรทำอย่างไรกับทรัพย์สินแทนการไปแลกเป็นทองคำ (ขยายความ)
ตอบ ควรนำทรัพย์สินที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และผู้อื่น
- หากนักเรียนเป็นชายชราจะนำทรัพย์สินที่มีอยู่ไปใช้ประโยชน์อย่างไร (ขยายความ)
ตอบ.....คุณพินิจ.....
- นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่ชายชราโดนขโมยทองคำ (ตีความ)
ตอบ.....คุณพินิจ.....
- ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร (ขยายความ)
ตอบ ควรนำสิ่งที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

คำสั่ง: จงทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ก
2. ข
3. ก
4. ก
5. ก
6. ก
7. ก
8. ค
9. ง
10. ง

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านในวิชาภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ มีทั้งหมด 30 ข้อ
2. จงทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบที่ข้อที่ถูกต้องที่สุด
3. ห้ามเขียนข้อความใด ๆ ลงในข้อสอบ

1. สุภายิตที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม” มีความหมายตรงกับข้อใด (แปลความ)
 - ก. ควรเลือกคบคน ไม่คบคนพาล
 - ข. คบคนเช่นไร เราก็ควรประพฤติตามเขา
 - ค. เข้าเมืองที่คนตาหลิ่ว เราก็ต้องทำตาหลิ่ว
 - ง. ไปที่ไหนเขาประพฤติอย่างไร ก็ประพฤติตามเขาไปด้วย อย่าไปประพฤติขัดแย้งกับเขา
2. “น้ำนิ่งเมื่อไหร่เธอก็จะเลิกทำตัวเป็น คางคกขึ้นวอเสียว” จากคำที่ขีดเส้นใต้ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายใด (ตีความ)

ก. ตำหนิ	ข. เตือนสติ
ค. ชมเชย	ง. สั่งสอน
3. บุคคลใดต่อไปนี้ไม่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกับคำพังเพยที่ว่า “กินบนเรือนจรดบนหลังคา” (ขยายความ)
 - ก. นพช่วยคนชราข้ามถนน
 - ข. นิดช่วยแม่ทำอาหารเช้าทุกวัน
 - ค. นิลขยันหมั่นเพียรและตั้งใจเรียนหนังสือ
 - ง. นนทไปพักบ้านส้มแล้วหยิบของเล่นของส้มกลับบ้าน
4. สุภายิตที่ว่า “รักดีห้ามจ้ว รักชั่วห้ามเสา” มีความหมายตรงกับข้อใด (แปลความ)
 - ก. ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม
 - ข. ได้ของในสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์แก่ตน
 - ค. สอนในสิ่งที่บุคคลนั้นเชี่ยวชาญอยู่แล้ว
 - ง. ใฝ่ดีจะมีความสุขความเจริญ ใฝ่ชั่วจะได้รับความลำบาก

5. ข้อใดต่อไปนี้มีมีความหมายเดียวกับคำว่า ไอยรา (แปลความ)

ก. กุญชร	ข. สิ้นชีพ
ค. พฤษภ	ง. อาษาไนย

6. ข้อใดต่อไปนี้มีมีความหมายต่างจากพวก (ตีความ)

ก. กำเนิด	ข. มลาย
ค. วางวาย	ง. ปลดปลง

อ่านคำประพันธ์แล้วตอบคำถามข้อ 7-11

“พฤษภกาสร	อีกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เส่นกง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา”

7. คำว่า “นรชาติ” หมายถึงอะไร (ตีความ)

ก. วัว	ข. ม้า
ค. ควาย	ง. มนุษย์

8. ใจความสำคัญของบทประพันธ์นี้คือข้อใด (แปลความ)

ก. ไม่ว่าคนหรือสัตว์ก็ต้องตายทั้งนั้น
ข. สัตว์ตายก็เหลือกระดูก คนตายก็เหลือฟัน
ค. ซากของคนแลสัตว์เมื่อตายแล้วก็สลายหมดสิ้น
ง. วัว ควาย และช้าง เมื่อตายแล้วยังเหลือเขา และงา แต่คนเมื่อตายแล้วจะเหลือเพียง
ความชั่วและความดีเท่านั้น

9. ใครปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับบทประพันธ์ พฤษภกาสร (ขยายความ)

ก. นนท์แอบกินขนมของน้ำ
ข. น้อยพูดต่อเสียดเพื่อนเสมอ
ค. นุ่นนำเงินที่เก็บได้เป็นของตนเอง
ง. นิคตั้งใจเรียนและช่วยเหลืองานพ่อแม่

10. สัตว์ชนิดใดไม่ปรากฏในบทประพันธ์ข้างต้น (ตีความ)

ก. วัว	ข. ช้าง
ค. สุนัข	ง. ควาย

11. การกระทำในข้อใดไม่สอดคล้องกับบทประพันธ์ (ขยายความ)

- ก. ชวนชมรับเลี้ยงแมวที่ถูกนำมาทิ้ง
- ข. สายหยุดบริจาคเงินให้สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า
- ค. กรณีการใช้ไม้ไล่ตีสุนัขที่มาถ่ายหน้าบ้าน
- ง. กุหลาบและเพื่อนช่วยกันเก็บขยะในชุมชน

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 12

กาเหว่าเอย	ไขว้ไว้ให้แม่กาฟัก
แม่กาก็หลงรัก	คิดว่าลูกในอุทร
ฯลฯ	

12. จากเพลงกล่อมเด็ก เจ้านกกาเหว่า มีใจความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใด (แปลความ)

- ก. เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย
- ข. เกี่ยวกับความดีและความชั่ว
- ค. เกี่ยวกับความรักของแม่ที่มีต่อลูก
- ง. เกี่ยวกับความเพียรพยายามของคน

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 13-14

ฟ้าลั่นลั่นศึก ๆ	พระศรีสุรินไปรบศึก
พระศรีสุรินไปรบศึก	ยามนี้ไปถึงยาจันทร์
ชื่อนางศรีดอกไม้วพรหมทันต์	อยู่ภายหลังไม่ตั้งใจ
ยกนางโนราห์บูชาไฟ	สนใจเอากายเฮ้อ...หลัง
	(เพลงนางโนราห์)

13. ข้อความในข้างต้นสะท้อนให้เห็นเรื่องใด (ขยายความ)

ก. ความเสียสละ	ข. ความอดทน ออกสู้
ค. ความรักของหนุ่มสาว	ง. ความสวยงามของมโนราห์

14. เพลง นางมโนราห์ สะท้อนให้เห็นค่าทางด้านใด (ตีความ)

ก. ด้านการใช้ภาษา	ข. ด้านการใช้โวหาร
ค. ด้านศิลปวัฒนธรรม	ง. ด้านวรรณคดีไทย

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 15-17

ไก่อ่เถื่อนเหอ	จันเทือนทิ้งบ้าน
ลูกสาวจี้คร้าน	นอนให้แม่ปลุก
นวยได้ด้ามขวาน	แยงวานดั่งพลุก
นอนให้แม่ปลุก	นะไก่อ่เถื่อนเหอ
	(เพลง ไก่อ่เถื่อน)

15. ข้อใดต่อไปนี้มีหมายความหมายว่า “เสียงดัง” (แปลความ)

ก. ขวาน	ข. เทือน
ค. เถื่อน	ง. จี้คร้าน

16. จากเพลง ไก่อ่เถื่อน สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของลูกสาวอย่างไร (ตีความ)

ก. น่ารัก	ข. จี้เกียด
ค. โลกมาก	ง. ขยันหมั่นเพียร

17. จากเพลง ไก่อ่เถื่อน ชาวบ้านในสมัยก่อนใช้อะไรในการบอกเวลาแทนนาฬิกา (ขยายความ)

ก. เสียงพาย	ข. เสียงนกร้อง
ค. เสียงไก่อ่ขัน	ง. เสียงฟ้าร้อง

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 18

นอนน้องนอน	นอนให้หลับดี
แม่ซื้อทั้งสี่	มาช่วยพิทักษ์รักษา
อาบน้ำป้อนข้าว	มารักษาเจ้าทุกเวลา
มาช่วยพิทักษ์รักษา	กุมารนั่งนอน เออ...เหอ...เปล
	(เพลงแม่ซื้อ)

18. คำว่า “ กุมาร ” มีความหมายตรงกับข้อใด (แปลความ)

ก. เด็ก	ข. ผู้ใหญ่
ค. คนแก่	ง. พระสงฆ์

อ่านคำประพันธ์แล้วตอบคำถามข้อ 19-22

ส่วนผู้เฒ่าเจ้าอายุกระต่ายแก่	รู้กระแสสมมาดปรารณา
แม่นลวงด้วยได้ไม้เท้าที่ถือมา	จะชี้ม้ามังกรได้คังใจจง
จำจะหลอกบอบกมนตรีกันบนเขา	ให้เรียนเล่าเสียดเชิงละเลิงหลง
ถึงตัวดีมีครูจะอยู่คง	ผลักมันลงที่ในแหวกี่เหลวไป ฯ

19. หากนักเรียนเป็นศุคสาครนักเรียนจะไปตามหาพ่อหรือไม่ เพราะเหตุใด (ขยายความ)

ก. ตามหา เพราะพระโยคีสั่ง
ข. ไม่ เพราะมีอันตรายอยู่ด้านหน้า
ค. ไม่ เพราะไม่มีจุดหมายที่แน่นอน
ง. ตามหา เพราะเราต้องทดแทนพระคุณพ่อแม่

20. “ผู้เฒ่า” ในคำประพันธ์ดังกล่าวมีลักษณะนิสัยอย่างไร (ตีความ)

ก. เสียดสละ	ข. ร่าเริงแจ่มใส
ค. เจ้าเล่ห์เพทุบาย	ง. มองโลกในแง่ดี

21. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร

ก. อย่าไว้ใจใครง่าย ๆ	ข. โลกมาก ลากหาย
ค. พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	ง. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

22. บุคคลใดมีลักษณะนิสัยคล้ายกับศุคสาคร (ขยายความ)

ก. นนทชู้เกียดทำการบ้าน
ข. สัมรับขนมจากคนแปลกหน้า
ค. นิดไม่พูดคุยกับคนแปลกหน้า
ง. ปอกกล้วยเมื่อต้องอยู่บ้านคนเดียว

อ่านคำประพันธ์แล้วตอบคำถามข้อ 23–24

จะกล่าวถึงเจ๊กน้อยกลอยสวาท	ซึ่งรอนบาทพระอภัยไกลสถาน
อยู่วนวังหลังเกาะแก้วพิศดาร	ประมาณกาลสิบเดือนไม่เคลื่อนคลา ฯ
ให้เจ็บครรภ์ปั้นปวนจวนจะคลอด	ระทวยทอดลงกับแท่นที่แผ่นผา
จะแลเหลียวเปลี่ยวใจนัยนา	ไม่เห็นหน้าผู้ใดที่ไหนเลย ฯ

23. จากคำประพันธ์ในข้างต้นกล่าวถึงใคร (แปลความ)

ก. ซีเปลือย	ข. สีนสมุทร
ค. นางเจ๊ก	ง. นางสีเสื่อสมุทร

24. ข้อใดต่อไปนี้มีคความหมายว่า “แผ่นหิน” (แปลความ)

ก. แผ่น	ข. นัยนา
ค. สวาท	ง. ครรภ์

อ่านคำประพันธ์แล้วตอบคำถามข้อ 25–27

บทความ เรื่อง สภาวะโลกร้อน

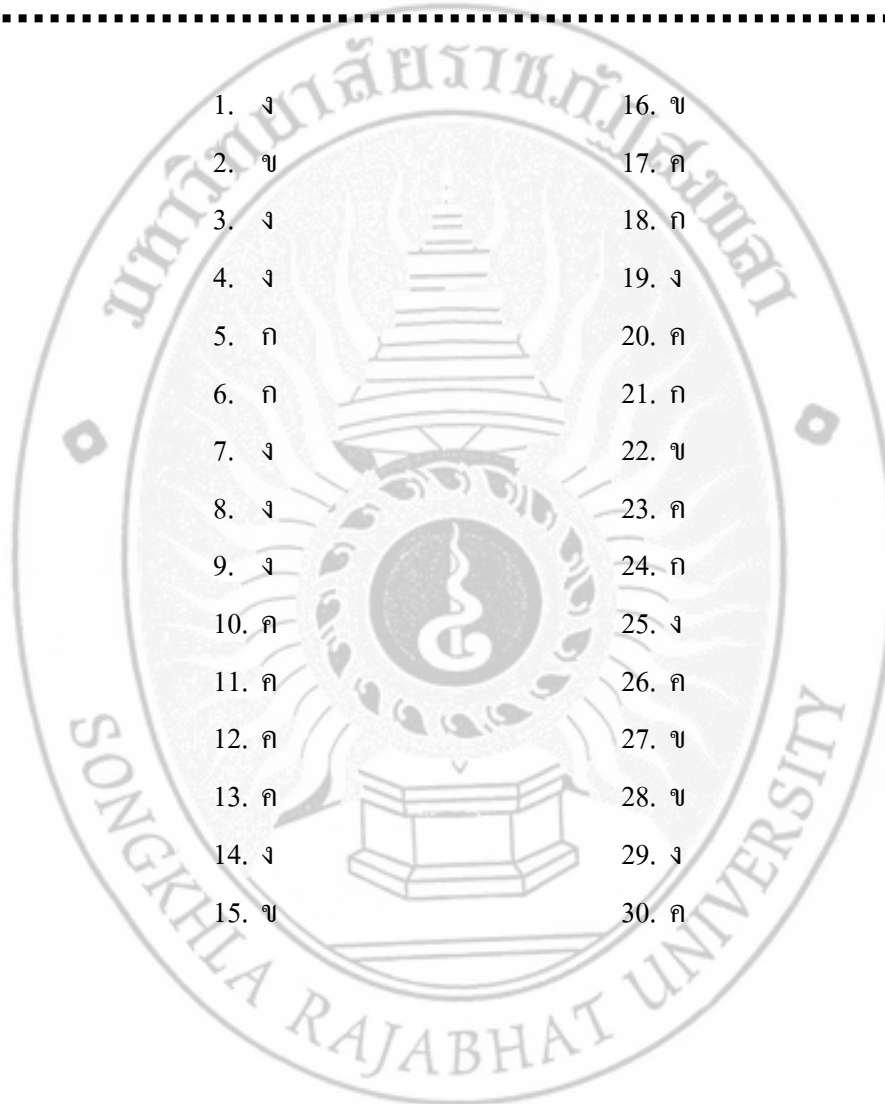
เหตุที่เกิดปรากฏการณ์เหล่านี้ในทางวิทยาศาสตร์ ระบุว่า เป็น “ภาวะโลกร้อน” อันเป็นผลจากการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติกักจับความร้อนออกไปยังบรรยากาศของโลก ก๊าซเหล่านี้ จะรวมตัวกันหนา ๆ ดักจับความร้อนของดวงอาทิตย์ และทำให้โลกมีอุณหภูมิร้อนขึ้น ซึ่งเมื่อเกิดปรากฏการณ์เหล่านี้บางพื้นที่อาจประสบปัญหาน้ำท่วม น้ำแข็งขั้วโลก และบนยอดเขาสูงละลายน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้น

หากเรายังปล่อยให้เกิด “ภาวะโลกร้อน” อยู่เช่นนี้ เชื่อได้ว่า อาจเกิดปรากฏการณ์ ซ็อกฮัวโจ ชาวโลกขึ้นอีกครั้งแน่นอน ทางแก้ที่ดีที่สุดก็คือ ทุกคนต้องลดใช้พลังงาน อันเป็นบ่อเกิดของมลพิษ เพื่อให้โลกได้ปรับสมดุล และช่วยกันปลูกป่า เพื่อให้ธรรมชาติกลับคืนมาโดยเร็วที่สุด

25. จากบทความในข้างต้นอะไรคือสาเหตุของสภาวะโลกร้อน (แปลความ)

ก. การตัด	ข. การปล่อยก๊าซพิษ
ค. การใช้พลังงานในปริมาณมาก	ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านในวิชาภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนวัดบ่อแดง

1. ง	16. ข
2. ข	17. ค
3. ง	18. ก
4. ง	19. ง
5. ก	20. ค
6. ก	21. ก
7. ง	22. ข
8. ง	23. ค
9. ง	24. ก
10. ค	25. ง
11. ค	26. ค
12. ค	27. ข
13. ค	28. ข
14. ง	29. ง
15. ข	30. ค

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน ในการตอบคำถามของนักเรียนครั้งนี้ไม่มีถูกหรือผิด ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการตอบตามความเป็นจริงโดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ ซึ่งมี 3 ระดับ ดังนี้

3	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
	ด้านครูผู้สอน			
1.	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน			
2.	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถ และเพศชาย-หญิงอย่างเหมาะสม			
3.	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง			
4.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้			
5.	ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จสูงสุด			
6.	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน			
7.	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน			

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
	ด้านเนื้อหา			
8.	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก			
9.	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน			
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
10.	นักเรียนใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน			
11.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน			
12.	นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง			
13.	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน			
14.	นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์อย่างเต็มความสามารถ			
15.	ผู้เรียนปฏิบัติตามกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอน			
	ด้านการวัดและประเมินผล			
16.	มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนรายกลุ่มและรายบุคคล			
17.	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้			
18.	มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน			
19.	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม			
20.	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 10 แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาในด้านความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยชุดการสอนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

องค์ประกอบของแผน	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. สารสำคัญ								
1.1 แสดงความคิดรวบยอดของเนื้อหา	4	4	3	4	3	18	3.6	มาก
1.2 มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	3	3	5	3	18	3.6	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	5	3	3	5	3	19	3.8	มาก
2.2 ครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้หลายด้าน	5	4	3	5	3	19	3.8	มาก
2.3 ระดับพฤติกรรมที่กำหนดเหมาะสมกับเวลา	4	5	4	5	3	21	4.2	มาก
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้	4	4	4	5	4	21	4.2	มาก
2.5 ระบุพฤติกรรมครบถ้วน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถบรรลุ พฤติกรรม การเรียนรู้ได้	5	4	4	5	3	21	4.2	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบของแผน	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	ที่ 3	4	5			
3. เนื้อหา								
3.1 ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ ชัดเจน	5	3	3	5	3	19	3.8	มาก
3.2 ใจความถูกต้อง	5	4	3	4	3	19	3.8	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้น ของนักเรียน	2	4	3	5	4	18	3.6	มาก
4. การจัดการเรียนรู้								
4.1 ให้นักเรียนได้ทำงาน เป็นกลุ่ม	5	5	4	5	4	23	4.6	มากที่สุด
4.2 ขั้นตอนถูกต้องตาม รูปแบบของชุด การสอน	5	4	4	5	3	21	4.2	มาก
4.3 กำเนิดถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของ ผู้เรียน	5	4	4	5	3	21	4.2	มาก
4.4 โอกาสให้ผู้เรียนได้ แสดงความสามารถ อย่างเต็มที่	5	4	4	5	3	21	4.2	มาก
5. สื่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้								
5.1 ใบงานมีความ น่าสนใจ ขั้นตอน ถูกต้องตามรูปแบบ ของชุดการสอน	5	4	3	5	3	20	4	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบของแผน	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
6. การประเมินผล								
6.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ประเมินตนเอง	5	3	3	4	4	19	3.8	มาก
6.2 มีการประเมินตาม สภาพที่เป็นจริง	5	3	4	4	4	20	4	มาก
6.3 มีการประเมินผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน	5	5	3	5	4	22	4.4	มาก

ตาราง 11 แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและองค์ประกอบ (IOC) ของชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	1	2	3	4	5			
1. รูปแบบของชุดกิจกรรม								
1.1 รูปแบบการนำเสนอ	4	3	5	5	5	22	4.4	มาก
1.2 ลำดับขั้นตอนของชุดกิจกรรม	3	3	5	5	5	21	4.2	มาก
1.3 ความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ	2	3	5	5	5	20	4	มาก
2. การใช้ภาษา								
2.1 สื่อความหมายได้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4	3	5	5	5	22	4.4	มาก
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	3	5	5	5	22	4.4	มาก
2.3 ถูกต้องตามหลักการใช้	4	3	5	5	5	22	4.4	มาก
3. คู่มือครู								
3.1 คำแนะนำการเตรียมตัวก่อนสอน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3.2 คำแนะนำการปฏิบัติขณะสอน	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
3.3 คำแนะนำการปฏิบัติหลังสอน	3	5	5	5	5	23	4.6	มากที่สุด
3.4 มีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ	4	5	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
4. คู่มือนักเรียน								
4.1 คำชี้แจง	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสมใน การนำไปปฏิบัติ	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
5. เนื้อหาของชุดกิจกรรม								
5.1 เหมาะสมกับเวลา	4	3	5	5	5	22	4.4	มาก
5.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	4	3	5	5	5	22	4.4	มาก
5.3 สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียน การสอน	4	4	5	5	5	23	4.6	มากที่สุด
5.4 มีความยากง่าย เหมาะสมกับ ความสามารถของ ผู้เรียน	3	4	5	5	5	22	4.4	มาก
6. กิจกรรม								
6.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	4	4	5	5	5	23	4.6	มากที่สุด
6.2 นักเรียนลงมือ ปฏิบัติจริง	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5	5	25	5	มากที่สุด
6.4 เหมาะสมกับเวลา	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
7. สื่อการเรียนการสอน								
7.1 สอดคล้องกับ กิจกรรม	5	4	5	5	5	24	4.8	มากที่สุด
7.2 เหมาะสมกับนักเรียน	2	3	5	5	5	20	4	มาก
7.3 กระตุ้นให้การสอน บรรลุจุดประสงค์ ที่ตั้งไว้	3	5	5	5	5	23	4.6	มากที่สุด
8. การประเมินผล								
8.1 วัดได้ครอบคลุม จุดประสงค์	3	5	5	5	5	23	4.6	มากที่สุด
8.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	3	5	5	5	5	23	4.6	มากที่สุด
8.3 แบบฝึกหัดท้ายชุด กิจกรรม	4	5	5	3	5	22	4.4	มาก

ตาราง 12 แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยชุดการสอน

ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC ($\sum R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
5.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
6.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
7.	0	+1	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
8.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
9.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
12.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
13.	0	+1	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
14.	0	0	+1	+1	0	2	0.40	ไม่สอดคล้อง
15.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
16.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
17.	+1	0	0	+1	0	2	0.40	ไม่สอดคล้อง
18.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20.	+1	1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
21.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
22.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
23.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
24.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
25.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
26.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
27.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
28.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
29.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
30.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
31.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
32.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
33.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
34.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
35.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
36.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
37.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
38.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
39.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
40.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
41.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
42.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
43.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
44.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
45.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
46.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
47.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
48.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
49.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
50.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
51.	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
52.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
53.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
54.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
55.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
56.	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง
57.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
58.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
59.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
60.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ($n = 30$)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก		ค่า p	ค่า r
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ		
1.	15	6	0.70	0.60
2.	14	7	0.70	0.47
3.	12	10	0.73	0.13
4.	9	7	0.53	0.13
5.	13	7	0.67	0.40
6.	6	5	0.37	0.07
7.	8	6	0.47	0.13
8.	14	7	0.70	0.47
9.	8	6	0.47	0.13
10.	6	5	0.37	0.07
11.	14	6	0.67	0.53
12.	14	9	0.77	0.33
13.	10	8	0.60	0.13
14.	13	6	0.63	0.47
15.	13	7	0.67	0.40
16.	13	7	0.67	0.40
17.	9	8	0.57	0.07
18.	10	9	0.63	0.07
19.	12	4	0.53	0.53
20.	11	4	0.50	0.47
21.	10	5	0.50	0.33

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก		ค่า p	ค่า r
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ		
22.	9	7	0.53	0.13
23.	9	7	0.53	0.13
24.	7	5	0.40	0.13
25.	12	6	0.60	0.40
26.	8	4	0.40	0.27
27.	11	5	0.53	0.40
28.	12	4	0.53	0.53
29.	7	3	0.33	0.27
30.	6	4	0.33	0.13
31.	9	5	0.47	0.27
32.	7	5	0.40	0.13
33.	8	6	0.47	0.13
34.	4	3	0.23	0.07
35.	3	1	0.13	0.13
36.	6	4	0.33	0.13
37.	11	1	0.40	0.67
38.	3	2	0.17	0.07
39.	7	3	0.33	0.27
40.	10	8	0.60	0.13
41.	9	3	0.40	0.40
42.	9	3	0.40	0.40
43.	11	3	0.47	0.53
44.	10	1	0.37	0.60
45.	6	4	0.33	0.13

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก		ค่า p	ค่า r
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ		
46.	9	8	0.57	0.07
47.	13	7	0.67	0.40
48.	5	4	0.30	0.07
49.	11	4	0.50	0.47
50.	9	3	0.40	0.40
51.	7	5	0.40	0.13
52.	12	5	0.57	0.47
53.	5	4	0.30	0.07
54.	6	4	0.33	0.13
55.	11	4	0.50	0.47
56.	11	5	0.53	0.40
57.	10	8	0.60	0.13
58.	9	7	0.53	0.13

ตาราง 14 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (n = 30)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0
4	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
6	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1
7	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
11	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
14	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0
15	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	1
16	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1
17	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0
18	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1
19	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1
20	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
21	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0
22	1	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0
23	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
24	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1
25	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0
26	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0
27	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1
28	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0
29	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0
30	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0
รวม	21	21	20	21	20	23	19	20	20	16	15	15
p	0.70	0.70	0.67	0.70	0.67	0.77	0.63	0.67	0.67	0.53	0.50	0.50
q	0.30	0.30	0.33	0.30	0.33	0.23	0.37	0.33	0.33	0.47	0.50	0.50
$\sum pq$	0.21	0.21	0.22	0.21	0.22	0.18	0.23	0.22	0.22	0.25	0.25	0.25

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0
26	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0
27	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
28	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0
29	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
30	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
รวม	18	12	16	16	10	14	12	10	12	12	14	11
p	0.60	0.40	0.53	0.53	0.33	0.47	0.40	0.33	0.40	0.40	0.47	0.37
q	0.40	0.60	0.47	0.47	0.67	0.53	0.60	0.67	0.60	0.60	0.53	0.63
$\sum pq$	0.24	0.24	0.25	0.25	0.22	0.25	0.24	0.22	0.24	0.24	0.25	0.23

ตาราง 14 (ต่อ)

คนที่ \ ข้อที่	25	26	27	28	29	30	\bar{X}	X^2
1	1	1	0	1	1	0	27	729
2	1	0	1	1	0	0	18	324
3	1	1	1	1	0	1	21	441
4	1	1	1	1	1	1	23	529
5	1	1	1	1	1	1	24	576
6	1	0	1	1	1	1	23	529
7	1	1	1	0	1	1	23	529
8	1	1	0	0	0	1	26	676
9	1	0	0	1	1	1	24	576
10	1	1	1	1	1	1	23	529
11	1	1	1	1	1	1	24	576
12	1	1	0	1	1	0	24	576
13	0	1	1	0	0	1	21	441
14	0	0	0	1	1	1	17	289
15	1	1	0	1	1	0	21	441
16	0	1	0	0	0	0	12	144
17	0	1	0	1	0	1	10	100
18	0	0	1	0	0	0	6	36
19	1	0	0	1	1	1	12	144
20	0	0	1	1	1	0	7	49
21	0	0	0	0	0	0	12	144
22	1	1	0	0	0	0	10	100
23	1	0	0	0	0	0	9	81
24	1	0	0	1	1	0	8	64

ตาราง 14 (ต่อ)

คนที่ \ ข้อที่	25	26	27	28	29	30	\bar{X}	X^2
25	1	0	0	0	1	0	13	169
26	1	0	0	1	0	1	10	100
27	0	0	0	0	0	0	8	64
28	1	0	1	0	0	1	9	81
29	0	0	0	0	0	1	7	49
30	0	1	0	0	0	0	11	121
รวม	20	15	12	17	15	16	483	9,207
p	0.67	0.50	0.40	0.57	0.50	0.53		
q	0.33	0.50	0.60	0.43	0.50	0.47		
$\sum pq$	0.22	0.25	0.24	0.25	0.25	0.25		

$$\sum pq = 7.01$$

$$\sum X = 483$$

$$\sum X^2 = 9,207$$

$$\text{ความเชื่อมั่น} = 0.89$$

ตาราง 15 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (n = 42)

คนที่	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	D	D ²
1	17	27	10	100
2	13	26	13	169
3	15	26	11	121
4	14	26	12	144
5	17	25	8	64
6	13	27	14	196
7	11	25	14	196
8	11	22	11	121
9	16	23	7	49
10	15	26	11	121
11	15	22	7	49
12	18	25	7	49
13	19	26	7	49
14	17	29	12	144
15	15	24	9	81
16	14	26	12	144
17	17	23	6	36
18	14	27	13	169
19	11	20	9	81
20	16	23	7	49
21	13	23	10	100
22	15	26	11	121
23	17	22	5	25

ตาราง 15 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	D	D ²
24	12	25	13	169
25	17	22	5	25
26	15	27	12	144
27	10	27	17	289
28	13	25	12	144
29	13	26	13	169
30	12	22	10	100
31	16	22	6	36
32	22	27	5	25
33	13	21	8	64
34	15	26	11	121
35	19	23	4	16
36	14	27	13	169
37	10	22	12	144
38	11	23	12	144
39	15	25	10	100
40	14	23	9	81
41	10	22	12	144
42	13	26	13	169
รวม	607	1,030	$\sum D = 423$	$\sum D^2 = 4,631$
\bar{X}	14.45	24.52		
S.D.	2.68	2.13		T = 21.70

ตาราง 16 แสดงการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

ข้อคำถาม	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านครูผู้สอน								
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
2. ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยลดความสามารถ	0	+1	+1	+1	0	3	0.6	สอดคล้อง
3. ครูให้คำแนะนำนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
4. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5. ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัล	0	+1	+1	+1	0	3	0.6	สอดคล้อง
ด้านเนื้อหา								
6. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียน	+1	0	+1	+1	0	3	0.6	สอดคล้อง
7. เนื้อหารูปแบบตรงกับความต้องการของนักเรียน	0	+1	+1	0	+1	3	0.6	สอดคล้อง
8. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
9. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน								
10. นักเรียนใช้สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
11. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
12. นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
13. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
14. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์อย่างเต็มความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
15. ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้านการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
16. มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนรายกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.6	สอดคล้อง
17. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.6	สอดคล้อง
18. มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.6	สอดคล้อง
19. ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
20. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง

ตาราง 17 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน (n = 30)

ข้อ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	1	2	2	2	1	2	2	3	2	2	1
2	3	2	2	1	2	1	2	1	2	3	3	3
3	1	2	2	1	2	2	2	3	3	2	2	1
4	2	3	2	3	2	2	1	1	2	2	2	2
5	1	1	2	3	3	3	2	3	2	1	2	1
6	2	1	2	2	1	3	2	1	2	3	1	2
7	2	3	2	2	3	1	2	3	2	2	2	2
8	1	3	2	1	2	2	2	3	2	1	2	1
9	2	1	3	1	1	2	1	3	1	1	3	2
10	3	2	3	2	1	1	2	3	1	3	3	3
11	2	1	3	3	3	3	2	3	3	3	2	2
12	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2
13	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
14	1	1	1	1	1	2	2	1	1	3	3	1
15	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	2	2
16	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	3	2
17	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	2
18	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	2
19	1	2	3	1	1	1	2	2	3	3	3	1
20	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	2
21	2	3	2	2	2	3	3	3	3	3	3	2
22	3	3	2	3	2	2	3	3	3	2	2	3
23	2	2	2	3	3	3	3	2	3	3	3	2
24	1	3	2	1	2	3	2	1	3	3	3	1

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
25	2	3	1	3	2	2	2	2	2	3	3	2
26	3	3	3	3	3	2	2	3	3	2	2	3
27	3	3	3	3	3	2	3	1	3	3	3	3
28	2	2	3	2	3	2	3	2	2	3	2	2
29	3	2	2	3	2	2	3	1	3	3	3	3
30	2	2	3	2	3	2	3	3	3	3	3	2
รวม	59	62	66	62	63	61	65	64	74	74	76	59
p	1.97	2.07	2.20	2.07	2.10	2.03	2.17	2.13	2.47	2.47	2.53	1.97
q	0.97	1.07	1.20	1.07	1.10	1.03	1.17	1.13	1.47	1.47	1.53	0.97
Σpq	1.90	2.20	2.64	2.20	2.31	2.10	2.53	2.42	3.62	3.62	3.88	1.90

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	X	X ²
	25	3	2	3	3	3	2	3	3	50
26	2	3	2	3	3	3	3	3	50	2500
27	3	3	3	3	3	3	3	3	54	2916
28	3	3	3	2	3	3	3	3	48	2304
29	3	2	3	3	3	3	3	3	50	2500
30	3	2	3	3	3	3	3	3	52	2704
รวม	78	75	74	75	78	75	78	72	1386	64742
p	2.60	2.50	2.47	2.50	2.60	2.50	2.60	2.40		
q	1.60	1.50	1.47	1.50	1.60	1.50	1.60	1.40		
$\sum pq$	2.87	2.70	2.80	2.73	2.90	2.83	2.73	2.70	63.25	

$$\sum pq = 63.25$$

$$\sum X = 1,386$$

$$\sum X^2 = 64,742$$

$$\alpha = .80$$

ภาคผนวก จ

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาพประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนวัดความสามารถด้านการอ่าน

ครูผู้สอนคอยให้กับปรึกษาและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นลงในชุดการสอน

นักเรียนตกแต่งชิ้นงานให้สวยงาม

นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวรสสุคนธ์ มากเอียด
วัน เดือน ปีเกิด	13 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	169 หมู่ 7 ตำบลแหลมสอม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาทุ่ง อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2550	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทพิทาคาร อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2553	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา